

اندونزی: دولت منطقه‌ای؛

مجموعه گزارش‌های مطالعات تطبیقی تقسیمات سیاسی - اداری (۶)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تاریخ انتشار:
۱۴۰۴/۷/۸

شماره مسلسل: ۲۱۰۰۵

مرکز پژوهش‌های
مجلس شورای اسلامی

عنوان گزارش:

اندونزی: دولت منطقه‌ای؛
مجموعه گزارش‌های مطالعات تطبیقی تقسیمات سیاسی - اداری (۶)

نوع گزارش:

طرح/لایحه □، نظارتی □، راهبردی ■، پیش‌نویس قانونی □

نام دفتر:

مطالعات سیاسی (گروه سیاست داخلی)

تهیه و تدوین:

فاطمه سادات میراحمدی

اظهار نظرکننده:

ابوالفضل میرفخرالدینی (دفتر مطالعات حقوقی)

ناظران علمی:

جلیل محبی، مهدی امیری، حسن کریمی فرد

گرافیک و صفحه‌آرا:

زهرا دلاوری

ویراستار ادبی:

زهرا عطاردی

واژه‌های کلیدی:

۱. جمهوری اندونزی
۲. تراکم‌زدایی
۳. تمرکززدایی
۴. وظایف و اختیارات استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران

تاریخ شروع مطالعه:

۱۴۰۳/۱۲/۰۱

فهرست مطالب

۷	چکیده.....
۸	خلاصه مدیریتی.....
۱۰	۱. مقدمه.....
۱۱	۲. پیشینه پژوهش.....
۱۱	۲-۱. سوابق مطالعاتی در مرکز.....
۱۱	۳. دولت منطقه‌ای در جمهوری اندونزی.....
۱۱	۳-۱. شاخه اجرایی دولت منطقه‌ای.....
۱۱	۳-۱-۱. نحوه انتخاب، عزل و جایگزینی مدیران مناطق و معاونین مدیران مناطق.....
۱۷	۳-۱-۲. وظایف، اختیارات (قدرت) و حقوق مدیر منطقه و معاون مدیر منطقه.....
۲۲	۳-۲. شاخه مقررگزار.....
۲۲	۳-۲-۱. ساختار، موقعیت و نقش‌های پارلمان منطقه‌ای.....
۲۲	۳-۲-۲. وظایف و اختیارات پارلمان منطقه‌ای.....
۲۳	۳-۲-۳. عضویت.....
۲۳	۳-۲-۴. حقوق پارلمان و حقوق و تعهدات اعضای پارلمان.....
۲۵	۳-۲-۵. اعمال حقوق اعضا.....
۲۵	۳-۲-۶. فراکسیون.....
۲۵	۳-۲-۷. دستگاه پشتیبان پارلمان.....
۲۶	۳-۲-۸. سیستم پشتیبان پارلمان.....
۲۷	۳-۲-۹. تصمیم‌گیری.....
۲۷	۳-۲-۱۰. روابط کاری بین پارلمان و مدیر منطقه.....
۲۷	۳-۳. دستگاه‌های منطقه‌ای.....
۲۸	۳-۳-۱. تشکیل و ساختار دستگاه منطقه‌ای.....
۳۰	۳-۴. مقررات منطقه‌ای.....
۳۰	۳-۴-۱. برنامه‌ریزی.....
۳۱	۳-۴-۲. تدوین، بحث، تصویب و ابلاغ.....
۳۲	۳-۴-۳. ارزیابی پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای.....
۳۲	۳-۴-۴. مقررات مدیر منطقه.....
۳۳	۳-۴-۵. انتشار برنامه وضع مقررات منطقه‌ای و پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای.....
۳۴	۳-۴-۶. اجرای مقررات منطقه‌ای و مقررات مدیر منطقه.....
۳۴	۳-۵. توسعه منطقه‌ای.....
۳۴	۳-۵-۱. برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای.....
۳۶	۳-۵-۲. ارزیابی پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره طرح توسعه بلندمدت و میان‌مدت منطقه‌ای.....
۳۷	۳-۵-۳. کنترل و ارزیابی توسعه منطقه‌ای.....
۳۷	۳-۶. مالیه منطقه‌ای.....
۳۷	۳-۶-۱. اصول کلی روابط مالی بین دولت‌های مرکزی و محلی.....
۳۸	۳-۶-۲. تأمین مالی برای انجام امور دولتی در مناطق.....

۳۸	۳-۶-۳. دارندگان اختیار مدیریت مالی منطقه‌ای
۳۸	۳-۶-۴. درآمد، هزینه و تأمین مالی
۴۱	۳-۶-۵. مدیریت دارایی‌های منطقه‌ای
۴۱	۳-۶-۶. بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای
۴۳	۳-۶-۷. اصلاح بودجه منطقه‌ای
۴۴	۳-۶-۸. پاسخ‌گویی در خصوص بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای
۴۵	۳-۶-۹. مدیریت مالی منطقه‌ای
۴۶	۳-۷. مدیریت خدمات عمومی
۴۷	۳-۸. مشارکت جامعه
۴۸	۳-۹. هدایت و نظارت بر دولت منطقه‌ای
۴۸	۳-۹-۱. هدایت
۴۸	۳-۹-۲. نظارت
۴۹	۳-۹-۳. هدایت و نظارت مدیران منطقه در خصوص دستگاه‌های منطقه‌ای
۴۹	۳-۱۰. اطلاعات دولت منطقه‌ای
۵۰	۳-۱۱. شورای مشورتی خودمختاری منطقه‌ای
۵۰	۴. دلالت‌های سیاستی
۵۵	۵. جمع‌بندی
۵۶	منابع و مآخذ

فهرست جداول

۱۶	جدول ۱. نحوه جایگزینی مدیر و معاون رئیس منطقه طبق قانون ۲۰۱۴/۲۳، قانون ۲۰۱۵/۸ و ۲۰۱۵/۹
۲۴	جدول ۲. فرایند اعمال حقوق پارلمان مندرج در قانون ۲۰۱۴/۲۳ جمهوری آندونزی درباره دولت منطقه‌ای
۲۸	جدول ۳. دستگاه منطقه‌ای طبق قانون ۲۰۱۴/۲۳ جمهوری آندونزی درباره دولت منطقه‌ای
۳۸	جدول ۴. منابع درآمدی مناطق در آندونزی طبق «قانون ۲۰۱۴/۲۳ درباره دولت منطقه‌ای» و «قانون ۲۰۲۲/۱ درباره روابط مالی بین دولت مرکزی و دولت‌های منطقه‌ای»
۳۹	جدول ۵. انتقالات مالی از دولت مرکزی به مناطق طبق «قانون ۲۰۲۲/۱ درباره روابط مالی بین دولت مرکزی و دولت‌های منطقه‌ای»

اندونزی: دولت منطقه‌ای؛

مجموعه گزارش‌های مطالعات تطبیقی تقسیمات سیاسی - اداری (۶)

Doi: [10.22034/report.mrc.2025.1404.33.7.21005](https://doi.org/10.22034/report.mrc.2025.1404.33.7.21005)

چکیده

اندونزی می‌پردازد. قانون ۲۰۱۴/۲۳ جمهوری اندونزی درباره دولت منطقه‌ای شرح دقیقی از شاخه اجرایی و مقررگذار، وظایف و اختیارات دو شاخه مذکور، ساختار و تشکیلات دولت منطقه‌ای، مالیه منطقه‌ای، توسعه منطقه‌ای، هدایت و نظارت بر مناطق و غیره ارائه داده است. آنچه از تجربه اندونزی برمی‌آید که می‌تواند مورد استفاده متخصصین امر در جمهوری اسلامی ایران قرار گیرد این است که تحقق تجدیدنظر در نظام تقسیمات کشوری با «رویکرد عدم تمرکز و تفویض اختیار به مدیران محلی و تقویت نقش استانداران به‌عنوان نمایندگان عالی دولت» نیازمند وجود قانونی جامع است که تصویری شفاف از نحوه اداره استان‌ها و سطوح ذیل آنها ارائه دهد.

تنظیمات نهادی که طبق آن استان‌ها و سایر رده‌های تقسیمات سیاسی عمل می‌کنند، تعیین‌کننده و تأثیرگذار بر چگونگی مشارکت سیاسی مردم، توسعه منطقه‌ای و در کل کارآمدی مدیریت منطقه‌ای است. در جمهوری اسلامی ایران وظایف، اختیارات و جایگاه استانداران و فرمانداران توسط مصوبات شورای عالی اداری به‌صورت کلی ساماندهی شده و سایر موارد مربوط به ساختار و تشکیلات، تأمین مالی، پرسنل و غیره مربوط به استانداری‌ها، فرمانداری‌ها، و بخش‌داری‌ها به‌صورت کلی و پراکنده در مفاد سایر قوانین و مقررات تعیین شده است. نوشتار حاضر آخرین گزارش از سلسله گزارش‌های مربوط به تقسیمات سیاسی-اداری کشور اندونزی است و به‌نحوه اداره مناطق در کشور

بیان / شرح مسئله

تنظیمات نهادی که طبق آن استان‌ها و سایر رده‌های تقسیمات سیاسی عمل می‌کنند، تعیین‌کننده و تأثیرگذار بر چگونگی مشارکت سیاسی مردم، توسعه منطقه‌ای و در کل کارآمدی مدیریت منطقه‌ای است. در جمهوری اسلامی ایران قانون مشخصی در خصوص نحوه اداره سطوح تقسیمات سیاسی (استان‌ها، شهرستان‌ها و ...) وجود ندارد. نحوه انتصاب، وظایف، اختیارات و جایگاه مدیران منطقه‌ای توسط **مصوبات شورای عالی اداری** ساماندهی شده، حال آنکه این موضوع ماهیت تقنینی دارد و رویه کنونی مغایر اصل (۸۵) قانون اساسی است. سایر موارد مربوط به ساختار و تشکیلات، تأمین مالی، پرسنل، نظارت و غیره به صورت کلی و پراکنده در مفاد سایر قوانین و مقررات معین شده است. هر چند طبق ماده (۱۵) قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب سال ۱۳۶۲، وزارت کشور موظف بوده «ظرف مدت ۳ ماه لایحه قانونی حدود وظایف و اختیارات مسئولین واحدهای تقسیمات کشوری را تهیه و جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید» اما تاکنون این امر محقق نشده است. همچنین برنامه چهارم و پنجم توسعه بر تجدیدنظر در نظام تقسیمات کشوری با «رویکرد عدم تمرکز و تفویض اختیار به مدیران محلی و تقویت نقش استانداران به عنوان نمایندگان عالی دولت» تأکید داشتند که این امر نیز تاکنون محقق نشده است. قانون برنامه هفتم نیز بر انتقال تصدی‌های قابل واگذاری به استان‌ها و شهرستان‌ها تأکید دارد. یکی از مواردی که در این زمینه می‌تواند به متخصصین امر کمک کند، بررسی قوانین سایر کشورها در خصوص دولت منطقه‌ای است.

نقطه نظرات / یافته‌های کلیدی

در کشور اندونزی از اواخر دهه ۱۹۹۰ و با اعمال سیاست **تمرکززدایی**، تغییرات قانونی و اداری گسترده‌ای رخ داد که سازمان، مالیه، و کارکرد دولت‌های منطقه‌ای را دستخوش تغییر کرده است. بررسی آخرین اصلاحات قانونی در اندونزی در خصوص دولت منطقه‌ای در بردارنده نکاتی به شرح زیر است:

■ در کشور اندونزی نحوه انتخاب، عزل و جایگزینی مدیران مناطق (استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران) در قانون مقرر شده است. در

حال حاضر، استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران به همراه معاونین آنها **مستقیماً با رأی مردم**، و به صورت زوج (مدیر منطقه-معاون مدیر منطقه) **انتخاب** می‌شوند. در این راستا قانون ۲۰۱۵/۸، شرایط نامزدها، رأی‌دهندگان و فرایند برگزاری انتخابات، تأمین مالی فعالیت‌های انتخاباتی و ... را شرح داده است. همچنین قانون ۲۰۱۴/۲۳ **علت و فرایند عزل استانداران / شهرداران و ریجنت‌ها و نحوه جایگزینی آنها** را به صورت مبسوط شرح داده است.

■ قانون ۲۰۱۴/۲۳ شرح دقیقی از وظایف و اختیارات، تعهدات و ممنوعیت‌های استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران ارائه داده است. به ویژه مناطق اندونزی (استان‌ها، ریجنسی‌ها و شهرها) در اداره امور دولت منطقه‌ای و در راستای اعمال خودمختاری منطقه‌ای حق دارند **مقررات منطقه‌ای** خود را وضع کنند.

■ استاندار در اندونزی به عنوان مدیر منطقه استانی دارای اختیار مدیریت موارد معینی براساس **اصل تمرکززدایی** است و از سوی دیگر به عنوان نماینده دولت مرکزی، وظایف مدیریتی خاصی را در قالب **اصل تراکم‌زدایی** انجام می‌دهد که توسط رئیس‌جمهور به استاندار تفویض شده است. قانون گذشته از شرح وظایفی که استاندار به عنوان مدیر دولت منطقه‌ای در قالب اصل تمرکززدایی انجام می‌دهد، وظایف استاندار به عنوان **نماینده دولت مرکزی** در قالب اصل **تراکم‌زدایی** را در یک فصل مجزا شرح داده است. به ویژه استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی مسئول **هماهنگی و نظارت** بر شهرها/ریجنسی‌ها در زمینه اجرای امور دولتی است که تحت اختیارات آنها است. بنابراین دولت‌های استانی مسئول نظارت و هدایت شهر/ریجنسی‌ها به نمایندگی از دولت مرکزی هستند و در این زمینه قانون **موقعیت استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی** را در برابر شهرداران و ریجنسی‌ها تقویت کرده است.

■ قانون ۲۰۱۴/۲۳، پارلمان‌های منطقه‌ای را به عنوان یک رکن سازمان‌دهنده دولت منطقه‌ای تعیین کرده است. از این منظر و در خصوص نوع روابط قدرت افقی میان شاخه مقررگذار و اجرایی، اندونزی قائل به **سیستم یگانه** (تفکیک نسبی قوا) است و رابطه میان پارلمان و مدیر منطقه به صورت **مشارکت برابر** در مدیریت دولت منطقه‌ای است.

■ هر چند قانون اختیارات زیادی به دولت‌های منطقه‌ای اندونزی می‌دهد، باین حال دولت مرکزی نظارت کلی و فنی بر استان‌ها، شهرها و ریجنسی‌ها را با تعریف سازوکارهای مختلف در قانون در اختیار دارد. یکی از مهم‌ترین رویه‌های نظارتی دولت مرکزی، **ارزیابی مقررات منطقه‌ای** است. چنانچه مقررات منطقه‌ای و مقررات مدیر منطقه در تضاد با مفاد قوانین و مقررات بالادستی، منافع و/یا عفت عمومی باشد، وزیر مقررات استانی و استاندار به‌عنوان دولت مرکزی مقررات شهر/ریجنسی را **ابطال** می‌کند.

پیشنهاد راهکارهای تقنینی، نظارتی یا سیاستی

آنچه از تجربه اندونزی برمی‌آید که می‌تواند مورد استفاده متخصصین امر در جمهوری اسلامی ایران قرار گیرد این است که تحقق تجدیدنظر در نظام تقسیمات کشوری با «رویکرد عدم تمرکز و تفویض اختیار به مدیران محلی و تقویت نقش استانداران به‌عنوان نمایندگان عالی دولت» که برنامه چهارم و پنجم بر آن تأکید داشتند و انتقال تصدی‌های قابل واگذاری به استان‌ها و شهرستان‌ها که مورد تأکید قانون برنامه هفتم توسعه است، نیازمند وجود قانونی جامع می‌باشد. چنین قانونی ضرورتاً باید در بردارنده احکامی در خصوص **چگونگی انتخاب/انتصاب استانداران و فرمانداران**، شرح دقیق **وظایف و اختیارات شاخه اجرایی و مقرر گذار**، **ساختار و تشکیلات** استانداری‌ها و فرمانداری‌ها، **نحوه تأمین مالی** جهت وظایف تفویض شده در قالب اصل تمرکززدایی، **نحوه نظارت دولت مرکزی** بر استان‌ها و شهرستان‌ها و غیره باشد. قطعاً تدوین لایحه جامع تقسیمات سیاسی-اداری کشور با چنین رویکردی، به‌معنای تجدیدنظر اساسی در نظام حکمرانی و شیوه اداره کشور (از منظر اداری و مالی) است و از این‌رو مستلزم مشارکت جدی سازمان برنامه و بودجه، و سازمان اداری و استخدامی کشور با وزارت کشور در امر تدوین لایحه مذکور و مستلزم تنقیح و ادغام قوانین متعدد از جمله قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری، بخش‌هایی از قانون شوراهای اسلامی شهر و روستا و سایر قوانین مربوطه در قالب **یک قانون جامع** است. براین‌چنین قانونی ارائه یک تصویر جامع و شفاف از **نحوه اداره استان‌ها و سطوح ذیل آنها** خواهد بود.

■ **مقررات منطقه‌ای** با تأیید مشترک **مدیر منطقه و پارلمان منطقه** وضع می‌شوند. قانون ۲۰۱۴/۲۳، احکامی را در خصوص مراحل برنامه‌ریزی، تدوین، بحث، ارزیابی، تصویب، و ابلاغ مقررات منطقه‌ای تعیین کرده است. گفتنی است، در اندونزی دو نوع مقررات منطقه‌ای وجود دارد که عبارت‌اند از **مقررات منطقه‌ای (پر دا)** و **مقررات رئیس منطقه (پر کادا)**. مقررات رئیس منطقه عمدتاً به ارائه جزئیات بیشتر در خصوص مقررات منطقه‌ای می‌پردازد.

■ قانون ۲۰۱۴/۲۳ حاوی یک فصل مجزا در خصوص **ساختار و تشکیلات دولت منطقه‌ای** است. نکته مهم در این خصوص این است که برخی بخش‌های این تشکیلات متناسب با **حجم کاری مناطق** تشکیل می‌شود. تعیین حجم کاری بر اساس **جمعیت، وسعت منطقه، میزان امور دولتی تحت اختیار، ظرفیت مالی منطقه‌ای** و ... است.

■ مناطق اندونزی مطابق با اختیارات خود، **برنامه‌های توسعه منطقه‌ای** را به‌عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از نظام برنامه‌ریزی توسعه ملی تهیه می‌کنند. استان‌ها، شهرها و ریجنسی‌های اندونزی دارای **برنامه توسعه منطقه‌ای بلندمدت** (برای مدت ۲۰ سال)؛ **میان مدت** (برای مدت ۵ سال) و **سالانه** (برای یک دوره ۱ ساله) هستند. برنامه توسعه بلندمدت و میان مدت منطقه‌ای توسط مقررات منطقه‌ای و برنامه سالانه توسعه منطقه‌ای، توسط مقررات رئیس منطقه تعیین می‌شود. قانون فرایند تدوین، ارزیابی و همچنین کنترل و ارزیابی توسعه منطقه‌ای را تعیین کرده است.

■ **اداره امور دولتی تحت اختیار مناطق** از محل بودجه منطقه‌ای؛ و **اداره امور دولتی تحت اختیار دولت مرکزی** در مناطق از محل بودجه دولت مرکزی به‌صورت جداگانه **تأمین مالی** می‌شود. قانون احکام مفصلی را در خصوص درآمد، هزینه، تأمین مالی مناطق، از جمله نقل و انتقالات مالی از دولت مرکزی به مناطق، نحوه مدیریت مالی منطقه‌ای و مدیریت دارایی‌های منطقه‌ای، بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، اصلاح بودجه، پاسخ‌گویی در زمینه بودجه منطقه‌ای و ... مقرر داشته است. استانداران، شهرداران و ریجنت‌ها، **صاحب اختیار مدیریت مالی منطقه‌ای** می‌باشند و البته ممکن است بخشی یا تمام اختیارات خود را به مقامات منطقه‌ای تفویض کنند.

۱. مقدمه

در حکومت‌های تک‌ساخت سطوح منطقه‌ای و محلی دولت (در جمهوری اسلامی ایران استان، شهرستان، بخش و دهستان)، مسئولیت اجرای سیاست‌های دولت مرکزی و مدیریت امور دولتی در سطح منطقه‌ای و محلی را برعهده دارند. تنظیمات نهادی که طبق آن استان‌ها و سایر رده‌های تقسیمات سیاسی عمل می‌کنند، تعیین‌کننده و تأثیرگذار بر چگونگی مشارکت سیاسی مردم، توسعه منطقه‌ای، و در کل کارآمدی مدیریت منطقه‌ای است. در جمهوری اسلامی ایران قانون مشخصی در خصوص نحوه اداره سطوح تقسیمات سیاسی (استان‌ها، شهرستان‌ها و ...) وجود ندارد. وظایف، اختیارات و جایگاه استانداران و فرمانداران توسط مصوبات شورای عالی اداری به صورت کلی ساماندهی شده و سایر موارد مربوط به ساختار و تشکیلات، تأمین مالی، پرسنل و غیره مربوط به استانداری‌ها، فرمانداری‌ها، و بخش‌داری‌ها به صورت کلی و پراکنده در مفاد سایر قوانین و مقررات مقرر شده است. هر چند طبق ماده (۱۵) قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب ۱۳۶۲/۰۴/۱۵، [۱] وزارت کشور موظف بوده «ظرف مدت ۳ ماه لایحه قانونی حدود وظایف و اختیارات مسئولین واحدهای تقسیمات کشوری را تهیه و جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید» اما این امر تاکنون محقق نشده است. همچنین استقرار نظام مطلوب تقسیمات کشوری با رویکرد عدم تمرکز و تفویض اختیار به مدیران محلی مورد تأکید قانون برنامه چهارم توسعه (ماده ۷۳) و قانون برنامه پنجم توسعه (ماده ۱۸۶) بود و محقق نشد. بند «الف» ماده (۱۰۵) قانون برنامه هفتم پیشرفت نیز بر «انتقال تصدی‌های قابل واگذاری به استان‌ها و شهرستان‌ها» و «انتقال آن دسته از تصدی‌های قابل واگذاری از لحاظ قانونی و اجرایی به شهرداری‌ها با رویکرد مدیریت یکپارچه شهری» تأکید دارد. یکی از مواردی که در این زمینه می‌تواند به متخصصین امر کمک کند، بررسی قوانین سایر کشورهاست.

نوشتر حاضر آخرین گزارش از سلسله گزارش‌های مربوط به تقسیمات سیاسی-اداری کشور اندونزی است و به دولت منطقه‌ای در اندونزی می‌پردازد. همان‌گونه که در گزارش قبل بیان شد، طبق ماده (۱۸) قانون اساسی، جمهوری اندونزی [۲] «حکومت تک‌ساخت جمهوری اندونزی به استان‌ها تقسیم می‌شود. این استان‌ها به ریجنسی‌ها (کابوپاتن)^۱ و شهرداری‌ها (کوتا)^۲ تقسیم می‌شوند». طبق بند «۱» ماده (۳) قانون ۲۰۱۴/۲۳، [۳] استان‌ها و شهرها/ریجنسی‌ها، مناطقی هستند که هر کدام دارای دولت منطقه‌ای هستند.^۳ هر منطقه توسط یک مدیر دولت منطقه‌ای^۴ هدایت می‌شود. مدیر منطقه، برای منطقه استانی استاندار، برای منطقه ریجنسی، ریجنت، و برای منطقه شهر، شهردار نامیده می‌شود (ماده (۵۹)). مدیر منطقه، توسط یک معاون مورد کمک قرار می‌گیرد (ماده ۶۳).

1. Regencies (Kabupaten)

2. Municipalities (Kota)

۳. استفساریه قانون شهرها و مناطق اداری جاکارتا را از مفاد این بند مستثنا کرده است.

4. Regional Government Head

۲. پیشینه پژوهش

۲-۱. سوابق مطالعاتی در مرکز

بررسی‌های صورت گرفته حاکی از خلأ ادبیات پژوهشی درباره بررسی قوانین کشور اندونزی در خصوص دولت منطقه‌ای است. گزارش حاضر ششمین گزارش از سلسله گزارش‌های مطالعات تطبیقی تقسیمات سیاسی اداری در خصوص اندونزی است که شماره پیشین آن «تفکیک امور منطقه‌ای از محلی» با شماره مسلسل «۲۰۷۳۰» نام دارد.

۳. دولت منطقه‌ای در جمهوری اندونزی

دولتی برای ساماندهی دولت منطقه‌ای را بدین شرح مقرر داشته است: «قطعیت حقوقی؛^۴ اداره منظم دولتی؛^۵ منافع عمومی؛ باز بودن؛^۶ تناسب؛^۷ حرفه‌ای بودن؛ پاسخ‌گویی؛ کارایی؛^۸ اثربخشی؛^۹ و عدالت» (ماده ۵۸).

۳-۱. شاخه اجرایی دولت منطقه‌ای

۱-۱-۳. نحوه انتخاب، عزل و جایگزینی مدیران مناطق و معاونین مدیران مناطق

الف) انتخاب

«قانون ۲۰۱۴/۲۲ جمهوری اندونزی درباره انتخاب استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران» [۴] ساز و کار انتخاب غیر مستقیم مدیران مناطق از طریق پارلمان مناطق را مقرر می‌داشت که این رویه اصلاح شده است. قانون ۲۰۱۵/۱، با عنوان «وضع مقررات دولتی به جای قانون ۲۰۱۴/۱ درباره انتخاب استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران» [۵] انتخاب مستقیم استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران توسط مردم را مقرر و قانون ۲۰۱۴/۲۲ را لغو نموده است. تعیین روش انتخاب مستقیم مدیران منطقه‌ای در قانون مذکور به منظور حصول اطمینان از انتخاب استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران

طبق بند «۲» ماده (۱) «قانون ۲۰۱۴/۲۳ جمهوری اندونزی درباره دولت منطقه‌ای» «اجرای امور دولتی توسط دولت منطقه‌ای و مجالس نمایندگان خلق منطقه‌ای^۱ بر اساس اصول خودمختاری و مدیریت مشترک، مطابق با اصل گسترده‌ترین خودمختاری ممکن در نظام و اصول حکومت تک‌ساخت جمهوری اندونزی، همان‌گونه که در قانون اساسی ۱۹۴۵ به آن اشاره شده است، می‌باشد». همچنین طبق بند «۳» ماده مذکور «دولت منطقه‌ای، مدیر منطقه به‌عنوان رکن سازمان‌دهنده دولت منطقه‌ای است که اجرای امور دولتی تحت اختیارات مناطق خودمختار را راهبری می‌کند». طبق بند «۴» ماده (۱)، «مجلس نمایندگان خلق منطقه‌ای، که به اختصار دی‌پی‌آردی^۲ نامیده می‌شود، نهاد نمایندگی مردم منطقه است که به‌عنوان یک رکن سازمان‌دهنده دولت منطقه‌ای عمل می‌کند». سازمان‌دهندگان^۳ دولت منطقه‌ای استانی و شهر/ریجنسی، متشکل از مدیران مناطق و پارلمان مناطق هستند که توسط دستگاه‌های منطقه‌ای مورد کمک قرار می‌گیرند (ماده ۵۷). «دستگاه‌های منطقه‌ای عناصری هستند که به مدیران مناطق و پارلمان مناطق در اجرای امور دولتی که تحت اختیار مناطق است کمک می‌کنند» (بند «۲۳» ماده ۱). قانون اصول حکمرانی

1. Dewan Perwakilan Rakyat Daerah (DPRD) (Regional People's Representative Assembly)

۲. در گزارش حاضر به جای دی‌پی‌آردی از عبارت پارلمان منطقه استفاده می‌شود.

3. Organizer

۴. طبق استفساریه قانون، منظور از قطعیت حقوقی (Legal Certainty) اصلی است که مقررات قانونی و عدالت را در هر سیاستی در اولویت قرار می‌دهد.

۵. طبق استفساریه قانون، منظور از اداره دولتی منظم (Orderly State Administration) اصلی است که مبنای نظم، هماهنگی و تعادل در کنترل اداره دولتی است.

۶. طبق استفساریه قانون، منظور از اصل باز بودن (The Principle Of Openness) اصلی است که حق عموم را برای به دست آوردن اطلاعات صحیح، صادقانه، و بدون تبعیض درباره اداره دولت و درعین حال توجه به حفاظت از اسرار شخصی، طبقاتی و دولتی به رسمیت می‌شناسد.

۷. طبق استفساریه قانون، منظور از اصل تناسب (Proportionality)، اصلی است که توازن بین حقوق و تعهدات مدیران دولتی را اولویت قرار می‌دهد.

۸. طبق استفساریه قانون، منظور از اصل کارایی (Efficiency)، به حداقل رساندن استفاده از منابع در مدیریت دولتی برای دستیابی به بهترین نتایج است.

۹. طبق استفساریه قانون، منظور از اصل اثربخشی (Effectiveness)، جهت‌گیری به سمت اهداف مناسب و مؤثر است.

کرسی‌های پارلمان منطقه‌ای یا ۲۵ درصد از مجموع آرای معتبر^۴ در انتخابات عمومی پارلمانی در منطقه مربوطه را داشته باشند. چنانچه احزاب سیاسی یا ائتلافی از احزاب سیاسی برای پیشنهاد زوج نامزدها از شرط کسب حداقل ۲۰٪ (بیست درصد) تعداد کرسی‌های پارلمان منطقه‌ای استفاده کند، و نتیجه تقسیم تعداد کرسی‌های پارلمان یک عدد کسری^۵ باشد، تعداد کرسی‌ها با گرد کردن به سمت بالا^۶ به دست می‌آید. چنانچه یک حزب سیاسی یا ائتلافی از احزاب سیاسی با استفاده از شرط کسب حداقل ۲۵ درصد (بیست و پنج درصد) مجموع آرای معتبر، یک زوج نامزد پیشنهاد کند، این حکم فقط برای احزاب سیاسی که در پارلمان کرسی به دست آورده اند اعمال می‌شود. همچنین یک حزب سیاسی یا ائتلافی از احزاب سیاسی، فقط می‌تواند یک زوج نامزد پیشنهاد کند و نامزد مذکور نمی‌تواند مجدداً توسط حزب سیاسی دیگر یا ائتلاف احزاب سیاسی پیشنهاد شود (ماده ۴۰).

طبق ماده (۴۱) قانون ۲۰۱۵/۸، نامزدهای منفرد می‌توانند به‌عنوان نامزد استاندار و معاون استاندار ثبت نام کنند در صورتی که الزامات حمایت از سوی مردم را بدین شرح برآورده کنند: الف. استان‌های با جمعیت تا ۲ میلیون نفر باید حداقل توسط ۱۰ درصد حمایت شوند. ب. استان‌های با جمعیت بیش از ۲ میلیون نفر تا ۶ میلیون نفر باید حداقل توسط ۸/۵ درصد حمایت شوند. پ. استان‌های با جمعیت بیش از ۶ میلیون نفر تا ۱۲ میلیون نفر جمعیت باید توسط حداقل ۷/۵ درصد حمایت شوند. ت. استان‌های با جمعیت بیش از ۱۲ میلیون نفر جمعیت باید توسط حداقل ۶/۵ درصد حمایت شوند. ث. میزان حمایتی که در بند «الف»، «ب»، «پ» و «ت» ذکر شده است، در بیش از ۵۰ درصد تعداد شهرها/ریجنسی‌های استان مورد نظر پراکنده شده باشد. همچنین نامزدهای منفرد می‌توانند در صورتی که شرایط حمایت به شرح زیر را برآورده کنند به‌عنوان نامزدهای شهردار و معاون شهردار و ریجنت و معاون ریجنت ثبت نام کنند: الف. شهر/ریجنسی‌های با جمعیت تا ۲۵۰ هزار نفر باید حداقل توسط ۱۰

به‌صورت دمکراتیک و طبق بند «۴» ماده (۱۸) قانون اساسی ۱۹۴۵ جمهوری آندونزی، و با این استدلال صورت گرفته است که سازوکار انتخاب غیرمستقیم استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران با رد گسترده توسط مردم مواجه شده است. همچنین طبق بند «ج» ماده (۶۵) قانون ۲۰۱۴/۲۳، معاونین مناطق توسط مدیران مناطق منصوب می‌شدند اما با اصلاحات صورت گرفته در قالب قانون ۲۰۱۵/۸ با عنوان «اصلاح قانون ۲۰۱۵/۱ در خصوص وضع مقررات دولتی به جای قانون ۲۰۱۴/۱ درباره انتخاب استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران»، در حال حاضر، استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران به‌همراه معاونین آنها مستقیماً توسط مردم به‌صورت زوج (مدیر منطقه-معاون مدیر منطقه) انتخاب می‌شوند [۶]. قانون مذکور شرایط نامزدها، رأی‌دهندگان و فرایند برگزاری انتخابات، تأمین مالی فعالیت‌های انتخاباتی و ... را شرح داده که خارج از موضوع گزارش حاضر است. گفتنی است که طبق قانون ۲۰۱۵/۱، در آندونزی کمیسیون انتخابات عمومی^۱، یک نهاد ملی، دائمی و مستقل سازماندهی انتخابات است که وظیفه اجرای انتخابات عمومی را برعهده دارد (بند «۷» ماده ۱). همچنین نهاد نظارت بر انتخابات عمومی^۲، که با واسلو^۳ نامیده می‌شود، وظیفه نظارت بر اجرای انتخابات عمومی در سراسر قلمرو حکومت تک‌ساخت جمهوری آندونزی را برعهده دارد (بند «۱۰» ماده ۱). انتخابات هر ۵ سال یکبار به‌صورت هم‌زمان در سراسر قلمرو حکومت تک‌ساخت آندونزی انجام می‌شود (بند «۱» ماده ۳).

طبق قانون ۲۰۱۵/۸، شرکت‌کنندگان در انتخابات عبارت‌اند از: الف. زوج‌های نامزد برای استاندار و معاون استاندار، زوج‌های نامزد برای ریجنت و معاون ریجنت، و زوج‌های نامزد برای شهردار و معاون شهردار پیشنهاد شده توسط یک حزب سیاسی یا ائتلاف احزاب سیاسی و یا ب. زوج‌های نامزد فردی [غیرحزبی] حمایت‌شده توسط تعدادی از مردم (ماده ۳۹). طبق قانون مذکور، احزاب سیاسی یا ائتلاف احزاب سیاسی در صورتی می‌توانند زوج نامزدها را ثبت کنند که شرایط کسب حداقل ۲۰ درصد از تعداد

1. Komisi Pemilihan Umum (KPU)
2. Badan Pengawas Pemilihan Umum
3. Bawaslu
4. The Accumulation of Valid Votes
5. Fractional Number
6. Rounding Up

شهر/ریجنسی تعیین می‌کند (ماده ۵۱ و ۵۲). بابرگزاری انتخابات و شمارش آراء، پس از تأیید نتایج شمارش آراء توسط کمیسیون انتخابات عمومی در منطقه، کمیسیون نام زوج نامزد منتخب استاندار و کمیسیون انتخابات عمومی شهر/ریجنسی زوج نامزد منتخب شهردار/ریجنت را در نشست علنی کمیسیون تعیین و حداکثر ظرف سه روز اعلام می‌کند (ماده ۱۰۵ و ۱۰۸). زوج نامزد ریجنت/معاون ریجنت و زوج نامزد شهردار/معاون شهرداری که اکثریت آراء را کسب کنند به‌عنوان زوج منتخب تعیین می‌شوند. در صورت وجود تعداد آراء مساوی برای انتخاب شهردار/معاون شهردار و ریجنت/معاون ریجنت، زوج نامزدی که توزیع یکنواخت‌تری از آراء در میان کچامتان‌های درون شهر/ریجنسی کسب کرده باشد، به‌عنوان زوج منتخب تعیین می‌شوند. همچنین زوج نامزد استاندار/معاون استانداری که اکثریت آراء را کسب کنند به‌عنوان زوج منتخب تعیین می‌شوند. در صورت وجود تعداد آراء مساوی، زوج نامزدی که توزیع یکنواخت‌تری از آراء در میان شهر/ریجنسی‌های استان کسب کرده باشد، به‌عنوان زوج منتخب تعیین می‌شود (ماده ۱۰۷ و ۱۰۹).^۲

نام زوج منتخب برای استاندار/معاون استاندار توسط کمیسیون انتخابات عمومی استانی، به‌وسیله پارلمان استانی و از طریق وزیر به رئیس‌جمهور برای تأیید انتصاب ارائه می‌شود. رئیس‌جمهور حداکثر طی ۲۰ روز از تاریخ وصول پیشنهاد و اسناد کامل مربوطه، انتصاب زوج نامزد منتخب استاندار/معاون استاندار را تأیید می‌کند. همچنین تأیید انتصاب زوج منتخب ریجنت/معاون ریجنت و شهردار/معاون شهردار توسط کمیسیون انتخابات عمومی شهر/ریجنسی، به‌وسیله پارلمان شهر/ریجنسی از طریق استاندار به وزیر ارائه می‌شود؛ و وزیر حداکثر طی ۲۰ روز از تاریخ وصول پیشنهاد و اسناد کامل مربوطه، انتصاب زوج نامزد شهردار/معاون شهردار و ریجنت/معاون ریجنت را تأیید می‌کند (ماده ۶۰۱). استاندار/معاون استاندار، و ریجنت/معاون ریجنت و شهردار/معاون شهردار به مدت ۵ سال از تاریخ معارفه منصب دارند و پس از آن فقط برای ۱ (یک) دوره می‌توانند مجدداً در همان سمت انتخاب شوند. لازم به ذکر

درصد حمایت شوند. ب. شهر/ریجنسی‌های با جمعیت بیش از ۲۵۰ هزار نفر تا ۵۰۰ هزار نفر باید حداقل توسط ۸/۵ درصد حمایت شوند. پ. شهر/ریجنسی‌های با جمعیت بیش از ۵۰۰ هزار نفر تا یک میلیون نفر باید حداقل توسط ۷/۵ درصد حمایت شوند. ت. شهر/ریجنسی‌های با جمعیت بیش از یک میلیون نفر باید حداقل توسط ۶/۵ درصد حمایت شوند. ث. میزان حمایتی که در بند «الف»، «ب»، «پ» و «ت» ذکر شده است، در بیش از ۵۰ درصد تعداد کچامتان‌های شهر/ریجنسی مربوطه پراکنده شده باشد. حمایت در قالب یک حمایت‌نامه همراه با یک فتوکپی از کارت شناسایی، کارت خانواده،^۱ پاسپورت، و/یا دیگر اسناد شناسایی مطابق با مفاد قوانین و مقررات انجام می‌شود. گفتنی است؛ حمایت تنها به یک زوج از نامزدها اختصاص می‌یابد (ماده ۴۱).

طبق ماده (۴۲) زوج نامزدهای استاندار/معاون استاندار توسط احزاب سیاسی، ائتلاف احزاب سیاسی یا افراد منفرد در کمیسیون انتخابات عمومی استان و زوج نامزدهای شهردار و معاون شهردار و ریجنت و معاون ریجنت، توسط احزاب سیاسی، ائتلاف احزاب سیاسی یا افراد منفرد در کمیسیون انتخابات عمومی شهر/ریجنسی ثبت‌نام می‌کنند. ثبت‌نام زوج نامزدهای استاندار/معاون استاندار توسط احزاب سیاسی، به امضای رئیس حزب سیاسی و دبیر حزب سیاسی در سطح استان، و ثبت‌نام زوج نامزدهای ریجنت/معاون ریجنت و شهردار/معاون شهردار توسط احزاب سیاسی، به امضای رئیس حزب سیاسی و دبیر حزب سیاسی در سطح شهر/ریجنسی می‌رسد که ضمیمه یک حکم از سوی مدیران احزاب سیاسی مرکزی مربوطه درباره تأیید نامزدهای پیشنهادی توسط سران احزاب سیاسی استانی و/یا احزاب سیاسی شهر/ریجنسی می‌شود. ثبت‌نام زوج نامزدهای منفرد به امضای اشخاص مربوطه می‌رسد.

طبق قانون ۲۰۱۵/۸، کمیسیون انتخابات عمومی استانی حداقل نام دو زوج نامزد استاندار را با حکم کمیسیون انتخابات عمومی استانی و کمیسیون انتخابات عمومی شهر/ریجنسی حداقل نام دو زوج نامزد شهردار/ریجنت را با حکم کمیسیون انتخابات عمومی

1. Kartu Keluarga (Family Card)

۲. طبق قانون ۲۰۱۵/۱، نامزدهای استاندار و شهردار/ریجنتی که بیش از ۳۰ درصد کل آراء معتبر را کسب کنند به‌عنوان نامزد منتخب تعیین می‌شوند. چنانچه هیچ یک از نامزدها بیش از ۳۰ درصد کل آراء معتبر را کسب نکنند، دور دوم انتخابات شهردار/ریجنت با حضور نامزدهایی که در دور اول بیشترین آراء را کسب کرده‌اند، برگزار می‌شود. نامزد استاندار و شهردار/ریجنتی که بیش از ۵۰ درصد کل آراء معتبر در دور دوم را کسب کند، به‌عنوان شهردار/ریجنت تعیین می‌شود. این رویه با اصلاح قانون مذکور در قالب قانون ۲۰۱۵/۸ اصلاح شد.

وزیر به رئیس‌جمهور برای استانداران و معاون استانداران، و از طریق استانداران به‌عنوان نمایندگان دولت مرکزی به وزیر برای ریجنت‌ها و/یا معاونین ریجنت‌ها و/یا شهرداران/معاونین شهرداران برای اخذ حکم عزل پیشنهاد می‌شود. چنانچه هیئت رئیسه پارلمان عزل مدیر و/یا معاون منطقه، را پیشنهاد ندهد، رئیس‌جمهور باید استاندار و/یا معاون استاندار را به پیشنهاد وزیر، و وزیر باید ریجنت و/یا معاون ریجنت یا شهردار و/یا معاون شهردار را به پیشنهاد استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی عزل کند. چنانچه استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی عزل ریجنت و/یا معاون ریجنت یا شهردار و/یا معاون شهردار را پیشنهاد نکند، وزیر باید افراد مذکور را عزل کند.

چنانچه پارلمان فرایند عزل را آغاز کند، عزل مدیر و/یا معاون مدیر منطقه، مقرر در جزء «پ»، «ت»، «ث» و/یا «ج»، بند «۲» ماده (۷۸) بدین ترتیب انجام می‌شود:

الف. عزل استانداران و/یا معاون استانداران به رئیس‌جمهور و ریجنت‌ها و/یا معاون ریجنت‌ها یا شهرداران و/یا معاونین شهرداران به وزیر براساس حکم دیوان عالی کشور^۴ در خصوص نظر پارلمان مبنی بر اینکه مدیر منطقه و/یا معاون مدیر منطقه مرتکب نقض سوگند/تعهد، عدم انجام وظایف مدیر منطقه و/یا معاون مدیر منطقه مقرر در جزء «ب» ماده (۶۷)، نقض ممنوعیت مدیران مناطق و/یا معاونین مدیران مناطق مندرج در بند «۱» ماده (۷۶)، به‌استثنای جزء «پ»، «ج» و «س» و/یا اعمال ناپسند، پیشنهاد می‌شود.

ب. نظر پارلمان، مندرج در جزء «الف» از طریق جلسه علنی با حضور سه چهارم کل اعضای پارلمان و با رأی مثبت حداقل دوسوم اعضای حاضر در جلسه اتخاذ می‌شود.

پ. دیوان عالی کشور حداکثر ۳۰ روز پس از دریافت درخواست پارلمان، بررسی، استماع و تصمیم‌گیری در خصوص نظر پارلمان را انجام می‌دهد و حکم قطعی خواهد بود.

ت. اگر دیوان عالی کشور حکم دهد که مدیر و/یا معاون مدیر منطقه سوگند/تعهدشان را نقض کرده‌اند، وظایف مدیر و معاون مدیر منطقه مندرج در بند «ب» ماده (۶۷) را انجام نداده‌اند یا ممنوعیت‌های مدیر

است؛ که استاندار، ریجنت، یا شهردار از جایگزینی مقامات درون دولت استانی یا شهر/اریجنسی طی مدت ۶ ماه از تاریخ معارفه منع می‌شوند (ماده ۱۶۲).

طبق ماده (۱۶۳) قانون ۲۰۱۵/۸ استاندار و معاون استاندار توسط رئیس‌جمهور در پایتخت کشور معارفه می‌شود. در صورت عدم حضور رئیس‌جمهور، معارفه توسط معاون رئیس‌جمهور و در صورت عدم حضور معاون رئیس‌جمهور، معارفه توسط وزیر انجام می‌شود. طبق ماده (۱۶۴) این قانون، ریجنت و معاون ریجنت و شهردار و معاون شهردار توسط استاندار در مرکز استان مربوطه معارفه می‌شوند. در صورت عدم حضور استاندار، معارفه توسط معاون استاندار، و چنانچه استاندار و/یا معاون استاندار نتوانند معارفه را انجام دهند، وزیر به‌عنوان نماینده دولت مرکزی اختیارات استاندار را به عهده می‌گیرد.

ب) عزل مدیران مناطق و معاونین مناطق

طبق ماده (۷۸) قانون ۲۰۱۴/۲۳، مدیر منطقه و/یا معاون وی به دلایل زیر از سمت خود برکنار می‌شوند: الف. فوت؛ ب. استعفا؛ پ. عزل (بند «۱»). مدیران مناطق و/یا معاونین آنها، به دلایل زیر عزل می‌شوند: الف. پایان دوره مسئولیت؛ ب. ناتوانی در انجام وظایف به‌صورت مستمر یا دائم یا غیبت برای مدت ۶ ماه متوالی؛^۱ پ. نقض سوگند/تعهد مدیر/معاون مدیر منطقه؛ ت. عدم انجام وظایف مدیر منطقه و معاون وی، مقرر در جزء «ب» ماده (۶۷) این قانون؛ ث. نقض ممنوعیت‌های مدیران مناطق و معاونین آنها، مقرر در بند «۱» ماده (۷۶) به‌استثنای جزء «پ»، «ج» و «س» بند مذکور؛ ج. ارتکاب به یک عمل ناپسند؛^۲ ح. انتصاب به سمتی معین توسط رئیس‌جمهور که به موجب قوانین و مقررات تصدی هم‌زمان آن ممنوع است؛ خ. استفاده از اسناد و یا اطلاعات نادرست به‌عنوان الزامات در زمان نامزدی برای انتخابات مدیر/معاون مدیر منطقه طبق شواهد نهاد مجاز به صدور اسناد و/یا چ. دریافت حکم عزل (بند «۲»).

طبق ماده (۷۹) عزل مدیر و/یا معاون مدیر منطقه مندرج در جزء «الف» و «ب» بند «۱» و جزء «الف» و «ب» بند «۲» ماده (۷۸)، توسط هیئت رئیسه پارلمان در جلسه علنی اعلام^۳ و از طریق

۱. طبق استفساریه قانون، منظور از ناتوانی در انجام وظایف به‌صورت مستمر یا دائم در این ماده ابتلا به بیماری است که منجر به عدم عملکرد طبیعی جسمی یا روحی می‌شود که گواهی پزشکی مجاز آن را تأیید می‌کند و/یا محل نگهداری وی مشخص نیست.

۲. طبق استفساریه قانون، منظور از ارتکاب به یک عمل ناپسند شامل قمار، مستی، استعمال/توزیع مواد مخدر، و ارتکاب به زنا و سایر اعمال خلاف اخلاق است.

۳. طبق استفساریه قانون: منظور از اعلام توسط هیئت‌رئیس پارلمان در این بند تصمیم‌گیری توسط هیئت‌رئیس پارلمان و یا توسط اعضای حاضر در نشست عمومی نیست.

انتخابات مدیر و/یا معاون مدیر منطقه طبق شواهد سازمان مجاز به انتشار اسناد، مقرر در جزء «خ» بند «۲» ماده (۷۸) قانون باشند، پارلمان از حق تحقیق و تفحص برای انجام بررسی استفاده می‌کند (بند «۱»). در صورتی که براساس نتایج بررسی پارلمان، طبق شواهد مؤسسه مجاز به انتشار اسناد، اثبات شود که مدیر منطقه و یا معاون وی از اسناد و/یا اطلاعات غلط به‌عنوان الزامات در زمان نامزد شدن برای انتخابات استفاده کرده‌اند، پارلمان استانی عزل استاندار و/یا معاون وی را از طریق وزیر به رئیس‌جمهور و پارلمان شهر/ریجنسی، عزل ریجنس و/یا معاون وی یا شهردار و/یا معاون وی را از طریق استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی به وزیر پیشنهاد می‌دهد (بند «۲»). طبق پیشنهاد پارلمان استانی، رئیس‌جمهور استاندار و/یا معاون وی را حداکثر ۳۰ روز پس از دریافت پیشنهاد از سوی پارلمان استانی عزل می‌کند (بند «۳») و وزیر براساس پیشنهاد پارلمان شهر/ریجنسی، ریجنس و/یا معاون وی یا شهردار و/یا معاون وی را طی حداکثر ۳۰ روز از دریافت پیشنهاد از سوی پارلمان شهر/ریجنسی عزل می‌کند (بند «۴»). چنانچه پارلمان، تحقیقاتی را طبق بند «۱» انجام ندهد، دولت از پارلمان مربوطه درخواست شفاف‌سازی می‌کند (بند «۵»). اگر طی یک دوره دو ماهه پس از درخواست انجام شده، پارلمان هنوز بررسی انجام نداده باشد، دولت خود یک بررسی انجام می‌دهد (بند «۶»). چنانچه طبق نتایج بررسی دولت، براساس شواهد مؤسسه‌ای که مجاز به انتشار اسناد است، اثبات شود که مدیر و/یا معاون مدیر منطقه از اسناد و یا اطلاعات غلط، به‌عنوان الزامات در زمان نامزدی برای مدیر/معاون مدیر منطقه استفاده کرده‌اند، رئیس‌جمهور استاندار و/یا معاون وی و وزیر، ریجنس و/یا معاون وی، یا شهردار و/یا معاون وی را عزل می‌کند (بند «۷»).

طبق ماده (۸۳) اگر مدیر و/یا معاون مدیر منطقه متهم به ارتکاب جرمی که مجازات آن حداقل ۵ سال حبس است، فساد، ترور، بسم، خیانت، اقدام مجرمانه علیه امنیت کشور و/یا دیگر اقداماتی شوند که می‌تواند حکومت تک‌ساخت جمهوری اندونزی را دچار شکاف کند، بدون پیشنهاد پارلمان به‌طور موقت عزل می‌شوند. مدیر و/یا معاون مدیر منطقه‌ای که به موارد مذکور متهم می‌شوند براساس ثبت پرونده در دادگاه موقتاً عزل می‌شوند. عزل موقت استانداران و/یا معاونین استانداران توسط رئیس‌جمهور و ریجنس‌ها و/یا معاونین ریجنس‌ها یا شهرداران و/یا معاونین شهرداران توسط وزیر انجام

و معاون مدیر منطقه مندرج در بند «۱» ماده (۷۶) به‌استثنای جزء «پ»، «ج»، و «س» را نقض کرده و یا مرتکب عمل ناپسند شده‌اند، هیئت‌رئیس پارلمان یک پیشنهاد به رئیس‌جمهور برای عزل استاندار و/یا معاون استاندار و به وزیر برای عزل ریجنس و/یا معاون ریجنس یا شهردار و/یا معاون شهردار ارائه می‌کند.

ث. رئیس‌جمهور موظف است حداکثر طی ۳۰ روز پس از دریافت پیشنهاد عزل از سوی هیئت‌رئیس پارلمان، استاندار و/یا معاون استاندار را عزل کند.

ج. وزیر موظف است حداکثر طی مدت ۳۰ روز از زمان دریافت پیشنهاد عزل از سوی هیئت‌رئیس پارلمان، ریجنس و/یا معاون ریجنس، یا شهردار و/یا معاون شهردار را عزل کند (بند «۱» ماده ۸۰). چنانچه هیئت‌رئیس پیشنهاد عزل مدیر و/یا معاون مدیر منطقه، مندرج در جزء «ت» را حداکثر طی ۱۴ روز پس از دریافت حکم دیوان عالی کشور ارائه نکند، رئیس‌جمهور، استاندار و/یا معاون استاندار را با پیشنهاد وزیر، و وزیر ریجنس و/یا معاون ریجنس و شهردار و/یا معاون شهردار را به پیشنهاد استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، عزل می‌کند (بند «۲» ماده ۸۰). چنانچه استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، پیشنهاد را به وزیر ارائه نکند، وزیر ریجنس و/یا معاون ریجنس یا شهردار و/یا معاون شهردار را عزل می‌کند (بند «۳» ماده ۸۰).

چنانچه پارلمان مقررات مندرج در بند «۱» ماده (۸۰) را اجرا نکند، دولت مرکزی می‌تواند مدیر و/یا معاون مدیر منطقه‌ای را عزل کند که: الف. سوگند/تعهد مدیر/معاون مدیر منطقه را نقض کرده است. ب. به تعهدات مدیر و معاون مدیر منطقه، مقرر در بند «ب» ماده (۶۷) عمل نکرده است. پ. ممنوعیت مندرج در ماده (۷۶) به‌استثنای بندهای «پ»، «ج» و «س» را نقض کرده است؛ و ت. مرتکب یک عمل ناپسند شده است. دولت مرکزی برای انجام عزل، یک بررسی از مدیر منطقه و/یا معاون وی برای یافتن شواهدی مبنی بر تخلفات مرتکب شده انجام می‌دهد. نتایج بررسی باید توسط دولت مرکزی به دیوان عالی کشور برای اخذ حکم در خصوص تخلف انجام شده ارائه شود. اگر دیوان تشخیص دهد که مدیر و/یا معاون وی تخطی انجام داده است، دولت باید مدیر و/یا معاون مدیر منطقه را عزل کند (ماده ۸۱).

طبق ماده (۸۲) چنانچه مدیر منطقه و/یا معاون وی مشکوک به استفاده از اسناد و/یا اطلاعات غلط، به‌عنوان الزامات نامزدی برای

خود با یک بحران گسترده اعتماد عمومی مواجه شوند، پارلمان می‌تواند از حق استیضاح و حق تحقیق و تفحص برای پاسخ‌گویی استفاده کند. استفاده از حق استیضاح و حق تحقیق و تفحص طبق قوانین و مقررات انجام خواهد شد. چنانچه پارلمان استفاده از حق تحقیق و تفحص، را تأیید کند، یک کمیته ویژه برای انجام تحقیقات مطابق مفاد قوانین و مقررات تشکیل خواهد داد. در صورت یافتن شواهدی مبنی بر اینکه مدیر و/یا معاون مدیر منطقه مرتکب یک عمل مجرمانه شده است، پارلمان باید فرایند رسیدگی را مطابق مفاد قوانین و مقررات به دستگاه مجری قانون ارائه کند. قابل ذکر است که طبق ماده (۹۰) تحقیقاتی که پیرو آن توقیف^۳ استاندار و/یا معاون وی انجام می‌شود، نیازمند تأیید کتبی از سوی رئیس جمهور و برای ریجنت‌ها/شهردار و/یا معاونین آنها نیازمند تأیید کتبی از سوی وزیر است (بند «۱»). چنانچه تأییدیه کتبی مقرر در بند «۱»، حداکثر طی مدت ۳۰ روز از زمان وصول درخواست، صادر نشود، می‌توان فرایند تحقیق و سپس توقیف را انجام داد (بند «۲»). مواردی که از شمول مقررات مندرج در بند «۱» مستثنا هستند، عبارت‌اند از: الف. دستگیر شدن حین ارتکاب یک جرم؛ یا مضمون بودن به ارتکاب جرمی که مجازات آن اعدام است یا ارتکاب به جرمی علیه امنیت کشور (بند «۳»).

ج) جایگزینی مدیران مناطق و معاونین مناطق

قانون نحوه جایگزینی مدیر و معاون مدیر منطقه تحت شرایط مختلف را پیش‌بینی کرده است (جدول ۱).

می‌شود. اگر براساس حکم دادگاهی که دارای اعتبار قانونی دائمی است اثبات شود که مدیر و/یا معاون مدیر منطقه مرتکب جرم شده‌اند، بدون طی پیشنهاد از سوی پارلمان عزل می‌شوند. عزل استانداران و/یا معاونین استانداران توسط رئیس جمهور و ریجنت‌ها و/یا معاونین ریجنت‌ها یا شهرداران و/یا معاونین شهرداران توسط وزیر انجام می‌شود.

طبق ماده (۸۴)، اگر مدیر و/یا معاون مدیر منطقه‌ای که به موجب ماده (۸۳)، موقتاً عزل شده است، پس از طی فرایند قضایی، به موجب حکم دادگاه بی‌گناه شناخته شود، رئیس جمهور حداکثر طی ۳۰ روز از وصول ابلاغ حکم دادگاه، مدیر منطقه و/یا معاون مدیر منطقه مربوطه را مجدداً فعال می‌کند (بند «۱»).^۱ چنانچه پس از فعال شدن مجدد طبق حکم دادگاهی که دارای اعتبار قانونی دائمی است، اثبات شود که مدیر و/یا معاون مدیر منطقه مجرم هستند، رئیس جمهور، استاندار و/یا معاون استاندار، و وزیر ریجنت و/یا معاون ریجنت و شهردار و/یا معاون شهردار را عزل می‌کنند (بند «۲»). اگر پس از فعال شدن مجدد، مقرر در بند «۱»، مدیر و/یا معاون مدیر منطقه طبق حکم دادگاهی که دارای اعتبار قانونی دائمی است بی‌گناه تشخیص داده شود، استاندار و/یا معاون استاندار توسط رئیس جمهور و ریجنت و/یا معاون ریجنت، و شهردار و/یا معاون شهردار توسط وزیر اعاده حیثیت می‌شوند (بند «۳»).

طبق ماده (۸۵) چنانچه مدیر و/یا معاون مدیر منطقه به دلیل ارتکاب به اعمال مجرمانه مرتبط با وظایف، اختیارات و تعهدات

جدول ۱. نحوه جایگزینی مدیر و معاون رئیس منطقه طبق قانون ۲۰۱۴/۲۳، قانون ۲۰۱۵/۸ و ۲۰۱۵/۹، [۷]، [۶]، [۳]

نحوه جایگزینی	شرایط	ردیف
طبق ماده (۸۶) قانون ۲۰۱۴/۲۳، در صورت عزل موقت مدیر منطقه، طبق بند (۱۱) ماده (۸۳)، معاون مدیر باید وظایف و اختیارات وی را تا زمان صدور حکم دادگاهی که دارای اعتبار قانونی دائمی است انجام دهد (بند (۱۱)). اگر استاندار به صورت موقت عزل شده و معاون استاندار وجود ندارد، رئیس جمهور به پیشنهاد وزیر یک سرپرست برای استانداری تعیین می‌کند (بند (۱۲)). اگر شهردار/ریجنت به طور موقت عزل شده و معاون وی وجود ندارد، وزیر به پیشنهاد استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی، یک سرپرست ریجنسی/شهرداری تعیین می‌کند (بند (۱۳)). چنانچه معاون منطقه به طور موقت به شرح مندرج در بند (۱۱) ماده (۸۳) عزل شود، وظایف معاون مدیر منطقه تا زمان صدور حکم دادگاهی که دارای اعتبار قانونی دائمی است، توسط مدیر منطقه انجام می‌شود (بند (۱۴)). در صورتی که مدیر منطقه/معاون مدیر منطقه به طور موقت، به شرح مندرج در بند (۱۱) ماده (۸۳) عزل شوند، تا زمان صدور حکم دادگاهی که دارای اعتبار قانونی دائمی است، رئیس جمهور به پیشنهاد وزیر یک سرپرست استانداری، و وزیر به پیشنهاد استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی، یک سرپرست شهرداری/ریجنسی، تعیین می‌کند (بند (۱۵)). مقررات بیشتر در این خصوص در مقررات دولتی تنظیم می‌شود (بند (۱۶)).	عزل موقت استاندار، ریجنت و شهردار	۱

1. Reactivates

۲. طبق استفسار به قانون: منظور از اعاده حیثیت (Rehabilitate) در این حکم اعاده حسن شهرت و احقاق حقوق مالی است.

3. Detention

ردیف	شرایط	نحوه جایگزینی
۲	غیبت دائم، استعفا یا عزل استاندار، ریجنٹ و شهردار	طبق ماده (۸۷) قانون ۲۰۱۴/۲۳، چنانچه استاندار، ریجنٹ و شهردار به موجب ماده (۷۸) استعفا داده یا به موجب حکم دادگاهی که دارای اعتبار قانونی دائمی است عزل شوند، سمت شغلی آنها، مطابق مفاد قوانین و مقررات در خصوص انتخابات مدیران منطقه‌ای پر می‌شود. در این راستا، طبق ماده (۱۷۳) قانون ۲۰۱۵/۸، در صورت غیبت دائم، استعفا یا عزل استاندار، ریجنٹ و شهردار براساس حکم دادگاهی که دارای اعتبار قانونی دائمی است، معاون استاندار، ریجنٹ و شهردار جایگزین استاندار، ریجنٹ و شهردار خواهند شد (بند (۱۱)). طبق ماده (۸۸) (قانون ۲۰۱۵/۹، جمهوری اندونزی درباره دومین اصلاحیه قانون ۲۰۱۴/۲۳ درباره دولت منطقه‌ای [۷]) معاون استاندار وظایف روزانه استاندار را تا زمان معارفه به عنوان استاندار انجام می‌دهد. همچنین معاون شهردار/ریجنٹ وظایف روزانه شهردار/ریجنٹ را تا زمان معارفه، به عنوان شهردار/ریجنٹ انجام می‌دهد.
۳	غیبت دائم، استعفا یا عزل مدیر و معاون مدیر منطقه	طبق ماده (۱۷۴) قانون ۲۰۱۵/۸، چنانچه استاندار و معاون وی، ریجنٹ و معاون وی و شهردار و معاون وی، به دلایل مندرج در بند (۱۱) ماده (۱۷۳) قادر به انجام وظایف خود نباشند، این سمت از طریق پارلمان منطقه تکمیل می‌شود (بند (۱۱)). بدین صورت که احزاب سیاسی یا ائتلاف احزاب سیاسی حامی باید دو زوج نامزد را برای انتخاب شدن به پارلمان منطقه پیشنهاد دهند (بند (۲)). احزاب سیاسی یا ائتلاف احزاب سیاسی که حداقل ۲۰ درصد کل کرسی‌های پارلمان یا حداقل ۲۵ درصد کل آرای به دست آمده را در اختیار دارند می‌توانند زوج نامزد معرفی کنند (بند (۳)). پارلمان منطقه فرایند انتخابات را طبق بند (۲) و بند (۳) براساس کسب اکثریت آرا انجام خواهد داد (بند (۴)). پارلمان نتایج انتخابات را از طریق وزیر به رئیس جمهور برای استاندار و معاون وی و از طریق استاندار به وزیر برای ریجنٹ/شهردار و معاونین آنها تسلیم می‌کند (بند (۵)). چنانچه مدت باقی مانده از دوره تصدی کمتر از ۱۸ ماه باشد، رئیس جمهور یک سرپرست استانداری و وزیر یک سرپرست شهردار/ریجنٹ تعیین می‌کند (بند (۶)). مقررات مربوط به روبه‌های تکمیل سمت از طریق پارلمان منطقه‌ای مندرج در بند (۱)، (۲)، (۳) و (۴) توسط مقررات دولتی تنظیم می‌شود (بند (۷)).
۴	غیبت دائم، استعفا یا عزل معاون منطقه	طبق ماده (۱۷۶) قانون ۲۰۱۵/۸، چنانچه معاون استاندار، ریجنٹ، و شهردار به طور دائم غیبت داشته باشند، استعفا دهند یا برکنار شوند، پر کردن پست معاون استاندار، ریجنٹ، و شهردار از طریق یک مکانیسم انتخاباتی صورت می‌گیرد که به ترتیب توسط پارلمان استانی و پارلمان شهر/ریجنسی طبق پیشنهادها از سوی احزاب سیاسی حامی / ائتلاف احزاب سیاسی حامی انجام می‌شود (بند (۱)). چنانچه معاون استاندار، ریجنٹ و شهردار از کاندیداهای فردی [غیرحزبی] بوده‌اند، تکمیل پست معاون منطقه از طریق یک مکانیسم انتخاباتی انجام می‌شود که به ترتیب توسط پارلمان استانی و پارلمان شهر/ریجنسی براساس پیشنهادها استاندار، ریجنٹ و شهردار انجام می‌شود (بند (۲)). احکام مربوط به روبه‌های پیشنهاد و تعیین نامزدهای معاون استاندار، معاون ریجنٹ و معاون شهردار مندرج در بند (۱) و بند (۲) در مقررات دولتی تعیین می‌شود.

۲-۱-۳. وظایف، اختیارات (قدرت) و حقوق مدیر منطقه و معاون مدیر منطقه

الف) وظایف و اختیارات مدیر منطقه

طبق قانون ۲۰۱۴/۲۳، مدیر منطقه (استاندار، شهردار و ریجنٹ)، دارای وظایف زیر است: الف. راهبری اجرای امور دولتی که طبق قوانین و مقررات و خط‌مشی مشترک تعیین شده با پارلمان، تحت اختیار منطقه است؛ ب. حفظ نظم و امنیت عمومی؛ پ. تدوین و ارائه پیش نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص طرح توسعه بلندمدت منطقه‌ای^۱ و پیش نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص

طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای^۲ برای بحث مشترک با پارلمان منطقه‌ای، و نیز تدوین و تعیین طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای؛^۳ ت. تدوین و ارائه پیش نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای،^۴ پیش نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص تغییرات بودجه مذکور، و پیش نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه مذکور به پارلمان برای بحث مشترک؛ ث. نمایندگی منطقه خود در داخل و خارج دادگاه،^۵ و انتصاب نماینده قانونی برای نمایندگی خود طبق قوانین و مقررات؛ ج. انجام سایر وظایف مطابق با قوانین و مقررات.

۱. طبق بند «۲۷» ماده (۱) قانون ۲۰۱۴/۲۳، طرح توسعه بلندمدت منطقه‌ای (Rencana Pembangunan Jangka Panjang Daerah) که به اختصار RPJPD نامیده می‌شود یک سند برنامه‌ریزی منطقه‌ای برای مدت ۲۰ سال است.
۲. طبق بند «۲۸» ماده (۱) قانون ۲۰۱۴/۲۳، طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای (Rencana Pembangunan Jangka Menengah Daerah) که به اختصار RPJMD نامیده می‌شود یک سند برنامه‌ریزی منطقه‌ای برای مدت ۵ سال است.
۳. طبق بند «۲۹» ماده (۱) قانون ۲۰۱۴/۲۳ طرح توسعه منطقه‌ای سالیانه، که از این به بعد با عنوان برنامه کاری دولت منطقه‌ای (Rencana Kerja Pemerintah Daerah) و به اختصار RKPD نامیده می‌شود یک سند برنامه‌ریزی منطقه‌ای برای مدت یک سال است.
۴. طبق بند «۳۲» ماده (۱) قانون ۲۰۱۴/۲۳، بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای (Anggaran Pendapatan dan Belanja Daerah) که از این به بعد به اختصار APBD نامیده می‌شود، برنامه مالی سالیانه منطقه است که توسط مقررات منطقه‌ای تعیین می‌شود.

5. In And Outside the Courts

گذراندن دوره بازداشت باشد یا موقتاً در دسترس نباشد. ث. انجام سایر وظایف مطابق با مفاد قانون (بند «۱»). علاوه بر انجام وظایف فوق‌الذکر، معاون مدیر منطقه سایر وظایف و تکالیف^۴ واگذار شده توسط مدیر منطقه که به موجب حکم مدیر منطقه تعیین می‌شود را انجام می‌دهد (بند «۲»). طبق الحاقات انجام شده در قالب قانون ۲۰۱۵/۹، در انجام وظایف مندرج در بند «۱» و بند «۲»، معاون منطقه پیمان صداقت^۵ امضا می‌کند و در برابر مدیر منطقه مسئول است (بند «۳»). معاون منطقه موظف است تا پایان دوره مسئولیت خود با مدیر منطقه انجام وظیفه کند (بند «۴»).

ج) تعهدات مدیر و معاون مدیر منطقه

طبق ماده (۶۷)، تعهدات مدیر منطقه و معاون مدیر منطقه عبارت‌اند از: الف. حمایت و اجرای پانکاسیلا، اجرای قانون اساسی ۱۹۴۵ اندونزی، و دفاع و حفظ یکپارچگی حکومت تک‌ساخت جمهوری اندونزی؛ ب. رعایت کلیه مفاد قوانین و مقررات؛ پ. توسعه زندگی دمکراتیک؛ ت. رعایت اخلاق و هنجارها در اجرای امور دولتی که تحت اختیارات مناطق است؛ ث. اعمال اصول حکمرانی خوب و پاک؛ ج. اجرای برنامه استراتژیک ملی؛^۸ و ح. ایجاد روابط کاری با سازمان‌های عمودی در مناطق و همه دستگاه‌های منطقه‌ای. طبق ماده (۶۸) مدیران و/یا معاونین مدیران مناطق که برنامه استراتژیک ملی، مقرر در جزء «ج» ماده (۶۷) را اجرا نکنند، مشمول مجازات اداری در شکل اخطار کتبی توسط وزیر برای استانداران و/یا معاونین آنها و به‌وسیله استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی برای ریجنت و/یا معاون ریجنت یا شهردار و/یا معاون شهردار می‌شوند. چنانچه اخطار کتبی، دو بار به‌صورت متوالی داده شده و هنوز اجرا نشده باشد، مدیر و/یا معاون مدیر منطقه موقتاً به‌مدت سه ماه تعلیق می‌شوند. در صورتی که مدیر منطقه یا معاون مدیر منطقه دوره تعلیق موقت را به اتمام رسانده‌اند، و همچنان

در انجام وظایف فوق، مدیر منطقه دارای اختیارات: الف. ارائه پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای؛ ب. ابلاغ مقررات منطقه‌ای که تأیید مشترک با پارلمان را کسب کرده‌اند؛ پ. وضع مقررات منطقه‌ای و اتخاذ تصمیمات مدیر منطقه‌ای؛ ت. اتخاذ اقدامات خاص^۱ در موقعیت‌های اضطراری که به‌شدت مورد نیاز جامعه و/یا منطقه است؛ ث. انجام سایر اختیارات مطابق مقررات قانونی می‌باشد. قابل ذکر است که مدیران منطقه‌ای که در حال گذراندن یک دوره بازداشت هستند، از انجام وظایف و اختیارات فوق‌الذکر منع می‌شوند. اگر مدیر منطقه‌ای در حال گذراندن دوره بازداشت است یا به‌صورت موقت غایب است، و معاون مدیر منطقه وجود نداشته باشد، در حال گذراندن دوره بازداشت باشد یا به‌طور موقت در دسترس نباشد، دبیر^۲ منطقه وظایف روزانه مدیر منطقه را انجام می‌دهد (ماده (۶۵)).^۳ قانون احکام بیشتر در این زمینه را به مقررات دولتی موکول کرده است.

ب) وظایف معاون منطقه

طبق ماده (۶۶) معاون مدیر منطقه دارای وظایف ذیل است: الف. کمک رساندن به مدیر منطقه در خصوص راهبری اجرای امور دولتی که تحت صلاحیت منطقه است؛ هماهنگی فعالیت‌های دستگاه‌های منطقه‌ای و پیگیری گزارش‌ها و/یا یافته‌های حاصل از نظارت دستگاه‌های نظارتی؛ نظارت و ارزیابی پیشبرد امور دولت منطقه‌ای انجام شده توسط دستگاه‌های منطقه‌ای استانی برای معاون استاندار؛ و نظارت و ارزیابی پیشبرد امور دولت منطقه‌ای انجام شده توسط دستگاه‌های منطقه‌ای شهر/ریجنسی، کلوراهان و/یا روستا برای معاون شهردار/ریجنت. ب. ارائه مشاوره و ملاحظات به مدیر منطقه در خصوص پیشبرد امور دولت منطقه‌ای. ت. انجام وظایف و اختیارات مدیر منطقه، در صورتی که وی در حال

۱. طبق استفساریه قانون ۲۰۱۵/۹: اقدامات خاص در شرایط اضطراری است که به‌شدت مورد نیاز منطقه و/یا جامعه و مرتبط با امور عمومی دولت است که توسط مدیر منطقه‌ای پس از بحث در فور کوپیمدا انجام می‌شود.

2. Secretary

۳. طبق استفساریه قانون ۲۰۱۵/۹: منظور از وظایف روزانه مدیر منطقه در این بند، وظایف معمول دولت است که به اتخاذ سیاست‌های راهبردی در ابعاد مالی، نهادی، پرسنلی، و صدور مجوز و نیز سایر سیاست‌های راهبردی مربوط نمی‌شود.

4. Obligations

5. Pakta Integritas

۶. طبق استفساریه قانون: منظور از توسعه زندگی دمکراتیک در این بند از جمله شامل جذب آرمان‌های جامعه، افزایش مشارکت عمومی و نیز پیگیری شکایات مردمی است.

7. Clean and Good Governance

۸. طبق استفساریه قانون: منظور از برنامه استراتژیک ملی در این بند، برنامه‌ای است که رئیس‌جمهور به‌عنوان برنامه‌ای که ماهیت استراتژیک ملی دارد، در راستای تلاش برای افزایش رشد و توسعه عادلانه و حفظ دفاع و امنیت و به‌منظور ارتقای رفاه عمومی تعیین می‌کند.

طبق ماده (۷۳) مدیران مناطقی که گزارش مدیریت دولت منطقه‌ای مندرج در بند «۴» ماده (۷۰) و خلاصه گزارش مدیریت دولت منطقه‌ای مندرج در ماده (۷۲) را ارائه ندهند، مشمول مجازات اداری در شکل اخطار کتبی توسط وزیر برای استانداران، و توسط استانداران به‌عنوان نماینده دولت مرکزی برای ریجنت‌ها و شهرداران می‌شوند (بند «۱»). چنانچه اخطار کتبی، ۲ بار به‌صورت متوالی داده شده، و همچنان اجرا نشده‌باشد، مدیر منطقه ملزم به شرکت در برنامه آموزشی ویژه برای تعمیق حوزه حکمرانی^۵ اجرا شده توسط وزارتخانه است و وظایف و اختیارات وی توسط معاون وی یا یک مقام تعیین شده انجام می‌شود (بند «۲»). چنانچه مدیر منطقه تعهدات مربوط به گزارش پاسخ‌گویی مندرج در بند «۲» ماده (۷۱) را انجام ندهد، پارلمان استانی می‌تواند از حق استیضاح استاندار و پارلمان شهری/ریجنسی از حق استیضاح شهردار/ریجنت استفاده کند (بند «۳»). چنانچه توضیحات مدیر منطقه طی استیضاح پذیرفته نشود، پارلمان استانی باید گزارشی را به وزیر، و پارلمان شهر ریجنسی گزارشی را به استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی ارائه کند (بند «۴»). طبق گزارش پارلمان، وزیر به‌عنوان مجازات، به استاندار اخطار کتبی، و استانداران به‌عنوان نمایندگان دولت مرکزی، به شهردار/ریجنت اخطار کتبی می‌دهند (بند «۵»). اگر اخطار کتبی دو بار به‌صورت متوالی داده شده و همچنان اجرا نشده‌باشد، مدیر منطقه موظف به شرکت در برنامه آموزشی ویژه تعمیق حوزه حکمرانی است که توسط وزارتخانه انجام می‌شود و وظایف و اختیارات وی توسط معاون او یا مقام تعیین‌شده انجام می‌شود (بند «۶»). ماده (۷۴) قانون، مقررات بیشتر درباره گزارش‌های مدیریت دولت منطقه‌ای، گزارش‌های پاسخ‌گویی، و خلاصه گزارش‌ها درباره مدیریت دولت منطقه‌ای و نیز رویه‌های ارزیابی مدیریت دولت منطقه‌ای را به مقررات دولتی موکول کرده است. همچنین طبق ماده (۷۵)،

برنامه استراتژیک ملی را اجرا نکنند، فرد مربوطه به‌عنوان مدیر و/یا معاون مدیر منطقه برکنار می‌شود. همچنین علاوه بر داشتن تعهدات مقرر در ماده (۶۷)، مدیران مناطق موظف به ارائه گزارش مدیریت دولت منطقه‌ای، گزارش پاسخ‌گویی،^۱ و خلاصه گزارش‌ها^۲ در خصوص اداره دولت منطقه‌ای هستند. گزارش‌ها در خصوص اداره دولت منطقه‌ای، شامل گزارش عملکرد سازمان‌های دولت منطقه‌ای است (ماده ۶۹). گزارش اداره دولت منطقه‌ای شامل دستاوردهای عملکرد دولت منطقه‌ای و اجرای وظایف مربوط به اصل مدیریت مشترک است. این گزارش یک‌بار در یک سال ارائه می‌شود. بدین ترتیب که استاندار یک گزارش در خصوص مدیریت دولت منطقه‌ای استانی را از طریق وزیر به رئیس‌جمهور ارائه می‌کند و ریجنت/شهردار یک گزارش در خصوص مدیریت دولت منطقه‌ای شهر/ریجنسی، را از طریق استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی به وزیر ارائه می‌کند. گزارش‌ها در خصوص مدیریت دولت منطقه‌ای، بایستی حداکثر تا سه ماه پس از پایان سال مالی ارائه شوند. گزارش در خصوص مدیریت دولت منطقه‌ای، توسط دولت مرکزی به‌عنوان داده‌هایی برای ارزیابی و تقویت مدیریت دولت منطقه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد. طبق نتایج ارزیابی، وزیر توسعه ظرفیت دولت‌های منطقه‌ای^۳ را تعدیل می‌کند. توسعه ظرفیت می‌تواند در قالب جوایز و مجازات باشد (ماده ۷۰). مدیر منطقه خلاصه گزارش مربوط به مدیریت دولت منطقه‌ای را هم‌زمان با ارائه گزارش درباره مدیریت دولت منطقه‌ای، به مردم ارائه می‌کند (ماده ۷۲).^۴ گزارش پاسخ‌گویی شامل نتایج اجرای امور دولتی انجام شده توسط دولت منطقه‌ای است که مدیر منطقه به پارلمان ارائه می‌دهد. این گزارش یک‌بار در یک سال و حداکثر سه ماه بعد از پایان سالی مالی انجام می‌شود. گزارش پاسخ‌گویی توسط پارلمان برای ارائه توصیه‌هایی جهت بهبود اجرای امور دولت منطقه‌ای مورد بحث قرار می‌گیرد (ماده ۷۱).

1. Accountability Report
2. Summaries of Reports

۳. طبق استفساربه قانون: توسعه ظرفیت دولت منطقه‌ای تلاشی است که برای تقویت توانایی دولت منطقه‌ای در اجرای خودمختاری منطقه‌ای به‌منظور ایجاد عملکرد عالی انجام می‌شود.

۴. طبق استفساربه قانون: ارائه خلاصه گزارش مدیریت دولت منطقه‌ای از طریق رسانه‌های موجود در منطقه انجام می‌شود و با رعایت مفاد قوانین و مقررات برای عموم قابل دسترس است.

5. A Special Coaching Program for Deepening the Field of Governance

۶. طبق استفساربه قانون: منظور از حق استیضاح در این ماده حق درخواست توضیح از مدیر منطقه در خصوص دلایل عدم ارائه گزارش پاسخ‌گویی است.

ماده (۷۶) مدیران مناطق و/یا معاونین آنها چنانچه برای مقاصد فوری پزشکی ترک وظیفه کنند از مقررات مندرج در جزء «س» بند «۱» مستثنا هستند.^۶

همچنین طبق ماده (۷۷) مدیران مناطق یا معاونین ایشان که مدیران یک شرکت می‌شوند، اعم از مالکیت دولتی/منطقه‌ای یا خصوصی یا مدیران موسسات در هر زمینه‌ای، مشمول مجازات تعلیق موقت^۷ برای مدت سه ماه توسط رئیس جمهور برای استانداران و/یا معاونین استانداران و توسط وزیر برای شهرداران و معاون شهرداران و ریجنت‌ها و معاونین ریجنت‌ها می‌شوند. مدیران مناطق یا معاونین ایشان که بدون کسب اجازه به خارج از کشور مسافرت می‌کنند مشمول تعلیق موقت به مدت سه ماه توسط رئیس جمهور برای استاندار و/یا معاون وی و نیز توسط وزیر برای ریجنت و/یا معاون وی یا شهردار و/یا معاون شهردار می‌شوند. مدیران مناطق و/یا معاونین آنها که وظایف و محل خدمت خود را برای بیش از ۷ روز متوالی یا غیرمتوالی طی مدت یک ماه بدون اجازه ترک کنند مشمول مجازات اخطار کتبی توسط رئیس جمهور برای استاندار و/یا معاون وی، و توسط وزیر برای ریجنت/شهردار و/یا معاونین ایشان می‌شوند. چنانچه اخطار کتبی، دو بار به صورت متوالی داده شده و هنوز اجرا نشده باشد، مدیر منطقه و/یا معاون وی ملزم به شرکت در برنامه آموزشی ویژه تعمیق حوزه حکمرانی است که توسط وزارتخانه اجرا می‌شود. در صورتی که مدیر منطقه در برنامه آموزشی شرکت کند، وظایف و اختیارات او توسط معاون وی یا یک مقام تعیین شده انجام می‌شود.

ه) وظایف استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی

طبق ماده (۹۱)، در انجام هدایت و نظارت بر اجرای امور دولتی که تحت اختیارات مناطق ریجنسی/شهرداری است و انجام وظایف مدیریت مشترک توسط مناطق ریجنسی/شهرداری، رئیس جمهور توسط استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی مورد کمک قرار می‌گیرد (بند «۱»). در این راستا استاندار دارای

در انجام امور دولتی تحت اختیار مناطق، مدیران و معاونین آنها دارای حقوق مالی و پروتکلی هستند. حقوق مالی، شامل حقوق پایه، کمک هزینه پست شغلی^۱ و دیگر کمک مزایا می‌باشد. مدیران مناطق یا معاونین آنها که مشمول مجازات انفصال موقت می‌شوند، از حقوق پروتکل برخوردار نمی‌شوند و صرفاً حقوق مالی در شکل حقوق پایه، کمک هزینه عائله‌مندی و مزایای متأهل بودن^۲ به آنها تعلق می‌گیرد.

د) ممنوعیت‌های مدیران مناطق و معاونین آنها

بند «۱» ماده (۷۶) مدیران و معاونین آنها را از موارد زیر منع کرده است: الف. اتخاذ تصمیماتی که به‌طور خاص به نفع شخص، خانواده، نزدیکان، گروه‌های خاص، یا گروه‌های سیاسی است که مغایر با قوانین و مقررات باشد؛ ب. اتخاذ خط‌مشی‌هایی که به ضرر منافع عمومی است، و گروهی از مردم را نآرام می‌کند یا علیه شهروندان و/یا دیگر گروه‌های مردم تبعیض ایجاد می‌کند که مغایر با مفاد قوانین و مقررات باشد؛ پ. مدیر یک شرکت شدن، اعم از مالکیت خصوصی یا دولتی/منطقه‌ای یا مدیریت یک مؤسسه^۳ در هر زمینه‌ای؛ ت. سوءاستفاده از اختیاراتی که موجب نفع خود و/یا آسیب رساندن به منطقه‌ای است که آن را راهبری می‌کند؛ ث. درگیری در فساد، تبانی، خویشاوندسالاری و دریافت پول/کالا و/یا خدمات از طرف‌های دیگر که بر تصمیمات یا اقداماتی که باید اتخاذ شود، تأثیر می‌گذارد؛ ج. وکیل یا نماینده قانونی در پرونده‌ای در دادگاه غیر از آنچه در جزء «ث» بند «۱» ماده (۶۵) ذکر شده است؛ ح. سوءاستفاده از اختیارات و نقض سوگند/تعهد؛ خ. داشتن سمت‌های هم‌زمان به عنوان سایر مقامات کشوری که در قوانین و مقررات تعیین شده است؛ چ. مسافرت به خارج از کشور بدون کسب اجازه از وزیر؛^۴ و س. ترک وظیفه و محل کار برای بیش از ۷ روز متوالی یا غیرمتوالی طی مدت یک ماه بدون مجوز از سوی وزیر برای استانداران و معاونین آنها و بدون مجوز استاندار برای ریجنت/معاون ریجنت یا شهردار/معاون شهردار. طبق بند «۲»

1. Positions

2. Wife/Husband Allowances

3. Foundation

۴. طبق استفساریه قانون: منظور از مدیر شرکت شدن این است که مدیر منطقه آگاهانه و/یا فعالانه به‌عنوان مدیر یا عضو هیئت‌مدیره در یک شرکت خصوصی یا دولتی/منطقه‌ای و یا مدیر یک مؤسسه فعالیت کند.

۵. طبق استفساریه قانون: پیشنهاد مجوز برای استاندار به وزیر و پیشنهاد مجوز شهردار/ریجنت از طریق استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی به وزیر ارائه می‌شود.

۶. در طبق استفساریه قانون: نیازهای فوری پزشکی باید با گواهی پزشک مجاز ثابت شود.

7. Temporary Suspension

ت. معارفه شهرداران/ریجنت‌ها؛ ث. اعطای تأییدیه برای تشکیل نهادهای عمودی در منطقه استانی به استثنای تشکیل نهادهای عمودی برای انجام امور دولتی مطلق و تشکیل دستگاه‌های عمودی توسط وزارتخانه‌هایی که نام آنها به صراحت در قانون اساسی اندونزی ذکر شده است؛ ج. معارفه مدیران نهادهای عمودی وزارتخانه‌ها و نهادهای دولتی غیروزارتی که در قلمرو استان مربوطه منصوب شده‌اند، به استثنای مدیران نهادهای عمودی که امور دولتی مطلق را انجام می‌دهند و مدیران نهادهای تشکیل شده توسط وزارتخانه‌هایی که نام آنها به صراحت در قانون اساسی ۱۹۴۵ اندونزی آمده است؛ و ح. انجام سایر وظایف مطابق مفاد قوانین (بند «۴»). بودجه اجرای وظایف و اختیارات استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی از بودجه درآمدی و هزینه‌ای دولت مرکزی تأمین می‌شود (بند «۵»). استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی می‌تواند مجازات‌هایی را مطابق قوانین و مقررات به مدیریت‌های دولت منطقه‌ای شهر/ریجنسی تحمیل کند (بند «۶»). وظایف و اختیارات استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی می‌تواند به معاون استاندار تفویض شود (بند «۷»).

چنانچه استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی وظایف و اختیارات مندرج در بند «۲» تا بند «۴» ماده (۹۱) را انجام ندهد، وزیر اجرای وظایف و اختیارات مذکور را عهده‌دار می‌شود (ماده (۹۲)). طبق ماده (۹۳) استاندار در انجام وظایف خود به عنوان نماینده دولت مرکزی، توسط تشکیلاتی مورد کمک قرار می‌گیرد که در قانون از آن با عنوان «دستگاه استاندار»^۲ یاد شده است (بند «۱»). دستگاه استاندار متشکل از یک دبیرخانه و حداکثر ۵ واحد کاری^۴ است (بند «۲»). دبیرخانه توسط دبیر (مسئول دفتر)^۵ استاندار اداره می‌شود (بند «۳»). مسئول دفتر استاندار به دلیل سمت خود توسط استاندار منصوب می‌شود (بند «۴»). مقررات بیشتر در خصوص ساختار سازمانی، وظایف و کارکردهای دستگاه استاندار در مقررات دولتی تنظیم می‌شود (بند «۵»).

وظیفه: الف. هماهنگ کردن هدایت و نظارت بر اجرای وظایف مبتنی بر اصل مدیریت مشترک در مناطق شهرداری/ریجنسی؛ ب. ارزیابی و نظارت بر اداره دولت منطقه‌ای شهر/ریجنسی در قلمرو خود؛ پ. توانمندسازی و تسهیل [امور] مناطق شهرداری/ریجنسی در قلمرو خود؛ ت. ارزیابی پیش‌نویس مقررات شهر/ریجنسی درباره بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای، طرح توسعه بلندمدت منطقه‌ای، تغییرات در بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، پاسخ‌گویی درباره اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، آمایش سرزمین منطقه‌ای، مالیات‌ها و عوارض منطقه‌ای؛ ث. نظارت بر مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی؛ و ج. انجام سایر وظایف مطابق قوانین و مقررات (بند «۲» است).

همچنین در انجام وظایف مندرج در بند «۲»، استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی دارای اختیارات زیر است: الف. لغو مقررات منطقه‌ای شهری/ریجنسی و مقررات شهردار/ریجنت؛ ب. اعطای جوایز یا تحمیل مجازات به شهردار/ریجنت در رابطه با مدیریت دولت منطقه‌ای؛ پ. حل و فصل اختلافات در انجام وظایف دولتی بین شهر/ریجنسی^۱ درون یک منطقه استانی؛ ت. تصویب پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی در خصوص ایجاد و ساختار دستگاه‌های منطقه‌ای شهری/ریجنسی؛ و ث. انجام سایر اختیارات طبق مفاد قوانین و مقررات (بند «۳»).

استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی، علاوه بر انجام هدایت و نظارت مندرج در بند «۱»، دارای اختیارات ذیل است: الف. هماهنگ کردن برنامه‌ریزی توسعه بین مناطق شهر/ریجنسی و بین منطقه استانی و مناطق شهری/ریجنسی در قلمرو [استان] مربوطه؛ ب. هماهنگی فعالیت‌های دولتی و توسعه‌ای بین منطقه استانی و مناطق شهری/ریجنسی و بین مناطق شهری/ریجنسی قلمرو [استان] مربوطه؛ پ. ارائه توصیه‌هایی به دولت مرکزی در خصوص پیشنهاد اعتبارات تخصیص خاص^۲ برای شهرها/ریجنسی‌های درون قلمرو مربوطه؛

1. Inter-Regency/City Government Functions

۲. طبق بند «۷۲» ماده (۱) «قانون شماره ۲۰۲۲/۱ درباره روابط مالی بین دولت مرکزی و دولت‌های منطقه‌ای» اعتبارات تخصیص خاص (Dana Alokasi Khusus) که از این به بعد به اختصار DAK نامیده می‌شود بخشی از نقل و انتقالات مالی به مناطق (TKD) می‌باشد که با هدف تأمین مالی برنامه‌ها، فعالیت‌ها و/یا سیاست‌هایی که اولویت ملی هستند و به عملیاتی‌سازی خدمات عمومی کمک می‌کنند اختصاص می‌یابند که اولویت استفاده از آنها توسط دولت تعیین می‌شود.

3. Perangkat Gubernur (Governor's Apparatus)

۴. در استفساریه قانون در توضیح این بند آمده است: منظور از واحد کاری (Work Unit) دستگاه استاندار است که به استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی در انجام هدایت و نظارت بر انجام امور دولتی که تحت اختیارات شهر/ریجنسی است و وظایف مبتنی بر اصل مدیریت مشترک کمک می‌کند.

5. Secretary

۲-۳. شاخه مقررہ گذار

۱-۲-۳. ساختار، موقعیت و نقش‌های پارلمان منطقه‌ای

مناطق استانی، شهر و ریجنسی دارای پارلمان منطقه‌ای هستند. طبق ماده‌های (۹۴) و (۱۴۷) قانون ۲۰۱۴/۲۳، پارلمان منطقه‌ای متشکل از اعضای احزاب سیاسی است که از طریق انتخابات عمومی انتخاب می‌شوند. طبق ماده‌های (۹۵) و (۱۴۸) پارلمان منطقه یک نهاد نمایندگی مردم منطقه است که به‌عنوان یک رکن سازماندهی دولت منطقه‌ای استانی ایفای نقش می‌کند. اعضای پارلمان استانی مقامات^۲ منطقه‌ای استانی و اعضای پارلمان شهر/ریجنسی، مقامات منطقه‌ای شهر/ریجنسی هستند.

طبق ماده‌های (۹۶) و (۱۴۹) پارلمان دارای وظایف الف. وضع مقررات منطقه‌ای؛ ب. بودجه‌ریزی؛ و پ. نظارت است. سه وظیفه مذکور در چارچوب نمایندگی مردم منطقه مربوطه انجام می‌شود و به‌منظور انجام وظایف مذکور پارلمان منطقه آرمان‌های مردم را در نظر می‌گیرد. طبق ماده‌های (۹۷) و (۱۵۰) وظیفه وضع مقررات منطقه‌ای به شرح زیر انجام می‌شود: الف. بحث با مدیر منطقه و تأیید یا رد پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای [آرائه شده توسط مدیر منطقه]؛ ب. پیشنهاد پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای؛ پ. تدوین برنامه وضع مقررات منطقه‌ای به‌همراه استاندار برای پارلمان استانی و تدوین برنامه وضع مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی به‌همراه شهردار/ریجنت، برای پارلمان شهر/ریجنسی. طبق ماده‌های (۹۸) و (۱۵۱) برنامه وضع مقررات منطقه‌ای شامل فهرستی از ترتیب و اولویت پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای است که باید طی یک سال مالی تهیه شود. در تعیین برنامه وضع مقررات منطقه‌ای، پارلمان استانی با استاندار و پارلمان شهر/ریجنسی با شهردار/ریجنت هماهنگ می‌شود.

طبق ماده‌های (۹۹) و (۱۵۲) وظیفه بودجه‌ریزی پارلمان در قالب بحث برای تصویب مشترک پیش‌نویس مقررات در خصوص بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای ارائه شده توسط استاندار برای پارلمان استانی و ارائه شده توسط شهردار/ریجنت برای

پارلمان شهر/ریجنسی تحقق می‌یابد. وظیفه بودجه‌ریزی، از طریق موارد زیر انجام می‌شود: الف. بحث در مورد سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای،^۳ و اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت^۴ که توسط مدیر منطقه طبق طرح توسعه منطقه‌ای سالیانه تدوین شده است؛ ب. بحث درباره پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای؛ پ. بحث درباره پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص اصلاحات بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای؛ و ت. بحث درباره پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص پاسخ‌گویی درباره اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای.

طبق مواد (۱۰۰) و (۱۵۳) وظیفه نظارتی پارلمان منطقه‌ای، به‌صورت نظارت بر موارد ذیل تحقق می‌یابد: الف. اجرای مقررات منطقه‌ای و مقررات مدیر منطقه؛ ب. اجرای مفاد سایر قوانین و مقررات مرتبط با مدیریت دولت منطقه‌ای؛ و پ. پیگیری نتایج حسابرسی صورت‌های مالی توسط هیئت حسابرسی جمهوری اندونزی.^۵

در انجام نظارت بر نتایج حسابرسی صورت‌های مالی توسط هیئت حسابرسی جمهوری اندونزی، پارلمان منطقه حق دریافت یک گزارش از نتایج حسابرسی مذکور را دارد. پارلمان گزارش مذکور را به بحث می‌گذارد؛ و ممکن است در خصوص یافته‌های گزارش حسابرسی صورت‌های مالی از هیئت حسابرسی درخواست توضیح کند.

۲-۲-۳. وظایف و اختیارات پارلمان منطقه‌ای

طبق ماده‌های (۱۰۱) و (۱۵۴)، پارلمان منطقه دارای وظایف و اختیارات ذیل است: الف. وضع مقررات منطقه‌ای به‌همراه مدیر منطقه؛ ب. بحث و تأیید پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای پیشنهاد شده توسط مدیر منطقه؛ پ. نظارت بر اجرای مقررات منطقه‌ای و بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای؛ ت. انتخاب رئیس و معاون مدیر منطقه

1. Function

2. Officials

۳. طبق بند «۳۳» ماده (۱) قانون ۲۰۱۴/۲۳، سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای (Kebijakan Umum APBD)، که از این به بعد به اختصار KUA نامیده می‌شود، سندی است که دربرگیرنده سیاست‌هایی در زمینه درآمد، هزینه، تأمین مالی و مفروضات اساسی برای یک دوره یک‌ساله است.

۴. طبق بند «۳۴» ماده (۱) قانون ۲۰۱۴/۲۳، اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت (Prioritas dan Plafon Anggaran Sementara)، که به اختصار PPAS نامیده می‌شود، برنامه‌های اولویت‌دار و معیار برای حداکثر بودجه‌ای است که به دستگاه‌های منطقه‌ای برای هر برنامه به‌عنوان مرجع در تهیه برنامه‌های کاری و بودجه برای واحدهای کاری دستگاه منطقه‌ای داده می‌شود.

5. Badan Pemeriksa Keuangan (Audit Board of the Republic of Indonesia)

۴-۲-۳. حقوق پارلمان و حقوق و تعهدات اعضای پارلمان

طبق ماده‌های (۱۰۶) و (۱۵۹)، پارلمان منطقه دارای حق الف. استیضاح؛ ب. تحقیق و تفحص؛ و پ. اظهار نظر^۵ (بند «۱») است. حق استیضاح، حق پارلمان استانی برای درخواست اطلاعات از استاندار و حق پارلمان شهر/ریجنسی برای درخواست اطلاعات از شهردار/ریجنس دربارہ سیاست‌های مهم و استراتژیک دولت منطقه‌ای است که دارای تأثیر گسترده بر زندگی جامعه و کشور می‌باشند (بند «۲»). حق تحقیق و تفحص، حق پارلمان برای انجام تحقیقات دربارہ سیاست‌های دولت منطقه‌ای است که مهم و استراتژیک هستند و دارای تأثیرات گسترده بر جامعه، منطقه و کشور می‌باشند (بند «۳»). حق اظهار نظر، حق پارلمان برای بیان دیدگاه‌ها دربارہ سیاست‌های استاندار برای پارلمان استانی یا سیاست‌های شهردار/ریجنس برای پارلمان شهر/ریجنسی یا در خصوص رویدادهای فوق‌العاده‌ای است که در منطقه رخ داده و همراه با توصیه‌هایی برای حل و فصل آنها یا پیگیری حق استیضاح و حق تحقیق و تفحص است (بند «۴»).

طبق ماده‌های (۱۰۷) و (۱۶۰) اعضای پارلمان دارای حقوق الف. ارائه پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای؛^۶ ب. پرسیدن سؤال؛ پ. ارائه پیشنهادهای و نظرات؛ ت. انتخاب کردن و انتخاب شدن؛ ث. دفاع از خود؛ ج. مصونیت؛ ح. پیگیری گرایش و تعمیق وظایف؛^۷ خ. پروتکل؛^۸ و چ. مالی و اداری هستند. همچنین طبق ماده‌های (۱۰۸) و (۱۶۱) اعضای پارلمان منطقه متعهد به: الف. حمایت و عمل به پانکاسیلا؛ ب. اجرای قانون اساسی ۱۹۴۵ جمهوری اندونزی و پیروی از مفاد قوانین و مقررات؛ پ. حفظ و نگاهداری یکپارچگی ملی و وحدت حکومت تک‌ساخت جمهوری اندونزی؛ ت. اولویت دادن به منافع کشور بر منافع شخصی، گروهی و طبقاتی؛ ث. مبارزه برای بهبود رفاه مردم؛ ج. پایبندی

در صورت خالی بودن پست برای ادامه دوره باقی مانده؛^۱ ث. پیشنهاد انتصاب و عزل استانداران از طریق وزیر به رئیس‌جمهور برای کسب تأیید انتصاب و عزل برای پارلمان استانی، و پیشنهاد انتصاب و عزل شهردار/ریجنس از طریق استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی به وزیر جهت اخذ تأیید انتصاب و عزل برای پارلمان شهر/ریجنسی؛ ج. ارائه نظرات و ملاحظات به دولت منطقه دربارہ طرح‌های مربوط به قراردادهای بین‌المللی در منطقه؛^۲ ح. تصویب طرح‌های همکاری بین‌المللی که توسط دولت منطقه‌ای انجام می‌شود؛^۳ خ. درخواست گزارش پاسخ‌گویی مدیر منطقه دربارہ اجرای امور دولت منطقه‌ای؛ چ. تصویب طرح‌هایی برای همکاری با سایر مناطق یا اشخاص ثالث که بار آن بر دوش جامعه و منطقه است؛ و س. انجام سایر وظایف و اختیارات مندرج در قوانین و مقررات.

۳-۲-۳. عضویت

طبق ماده‌های (۱۰۲) و (۱۵۵) تعداد اعضای پارلمان استانی حداقل ۳۵ نفر و حداکثر ۱۰۰ نفر است.^۴ همچنین تعداد اعضای پارلمان شهر/ریجنسی حداقل ۲۰ نفر و حداکثر ۵۰ نفر است. عضویت در پارلمان استانی با حکم وزیر و عضویت در پارلمان شهر/ریجنسی با حکم استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی رسمیت می‌یابد. اعضای پارلمان استانی مقیم مرکز استان مربوطه و اعضای پارلمان شهر/ریجنسی مقیم مرکز منطقه شهر/ریجنسی مربوطه هستند. مدت تصدی اعضای پارلمان ۵ سال است و با ادای سوگند/تعهد اعضای جدید پارلمان پایان می‌یابد. گفتنی است که قانون ۲۰۱۴/۲۳ چگونگی تکمیل اعضای پارلمان منطقه‌ای در صورت ایجاد یک استان جدید، یا شهر/ریجنسی جدید پس از انتخابات عمومی را شرح داده است.

۱. این بند تا زمان تصویب قانون ۲۰۱۵/۹ از این عبارت بود از «انتخاب مدیر منطقه» بود. طبق بند «۵» ماده (۱) قانون ۲۰۱۵/۹، این بند حذف و با عبارت فعلی جایگزین شده است.

۲. طبق استفساریه قانون اصلاح توافق بین‌المللی در منطقه استانی، در این ماده به معنای توافق نامه (قرارداد) بین دولت مرکزی و یک طرف خارجی مرتبط با منافع منطقه استانی است.

۳. طبق استفساریه قانون اصلاح همکاری بین‌المللی در این ماده به معنای همکاری بین دولت منطقه‌ای و یک طرف خارجی است که شامل همکاری در استان‌ها، شهر/ریجنسی‌های «دوقلو» (Twin)، همکاری فنی از جمله کمک‌های بشردوستانه، همکاری در اعطای وام/کمک مالی، همکاری در مشارکت سرمایه‌گذاری و سایر همکاری‌ها در اساس مفاد قوانین و مقررات است.

۴. طبق استفساریه قانون تعداد اعضای پارلمان منطقه بر اساس جمعیت منطقه مربوطه است که در قانون انتخابات عمومی تنظیم شده است.

5. To Express an Opinion

۶. طبق استفساریه قانون پیش‌نویس مقررات به منظور تشویق اعضای پارلمان برای پاسخ‌گویی، کانالیزه و پیگیری خواسته‌های افرادی که آنها نمایندگی می‌کنند است.

7. Mengikuti Orientasi Dan Pendalaman Tugas

۸. طبق استفساریه قانون منظور از «حق پروتکل» حق اعضای پارلمان برای احترام به موقعیت خود هم در رویدادهای دولتی یا رسمی و هم در انجام وظایفشان است.

و پیگیری خواسته‌ها و شکایات جامعه؛ و ش. پاسخ‌گویی اخلاقی و سیاسی نسبت به رأی‌دهندگان در حوزه‌های انتخابیه خود می‌باشند. قانون فرایند اعمال حقوق پارلمان را شرح داده است (جدول ۲).

به اصول دموکراسی در اداره امور دولت منطقه؛ ج. رعایت قوانین و منشور اخلاقی؛ ح. حفظ اخلاق و هنجارها در روابط کاری با دیگر نهادها در اداره دولت منطقه‌ای؛ خ. جذب و گردآوری خواسته‌های رأی‌دهندگان از طریق بازدیدهای کاری منظم؛ س. پاسخ‌گویی

جدول ۲. فرایند اعمال حقوق پارلمان مندرج در قانون ۲۰۱۴/۲۳ جمهوری آندونزی درباره دولت منطقه‌ای [۳]

موضوع	فرایند
حق استیضاح	طبق مواد (۱۱۴) و (۱۶۷) حق استیضاح بدین شرح پیشنهاد می‌شود: الف. توسط حداقل ۱۰ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمان استانی که ۳۵ تا ۷۵ عضو دارد؛ و ب. توسط حداقل ۱۵ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمان استانی که دارای بیش از ۷۵ عضو است. همچنین برای پارلمان شهر/ریجنسی توسط الف. حداقل ۵ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمان دارای ۲۰ تا ۳۵ عضو؛ یا ب. حداقل ۷ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمانی که دارای بیش از ۳۵ عضو است پیشنهاد می‌شود. پیشنهاد باید به هیئت‌رئیس پارلمان ارائه شود. پیشنهاد مذکور در صورت تصویب در نشست علنی پارلمان با حضور و تأیید بیش از یک‌دوم اعضا، تبدیل به حق استیضاح پارلمان می‌شود. مقررات بیشتر درخصوص رویه‌های اعمال حق استیضاح در مقررات آیین‌نامه داخلی پارلمان تنظیم می‌شود.
حق تحقیق و تفحص	طبق ماده‌های (۱۱۵)، و (۱۶۹) حق تحقیق و تفحص، بدین شرح پیشنهاد می‌شود: الف. توسط حداقل ۱۰ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمان استانی که ۳۵ تا ۷۵ عضو؛ و ب. توسط حداقل ۱۵ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمان استانی با اعضای بیش از ۷۵ نفر. همچنین برای پارلمان شهر/ریجنسی توسط: الف. حداقل ۵ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمان شامل ۲۰ تا ۳۵ عضو؛ ب. حداقل ۷ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمانی که بیش از ۳۵ عضو دارد. پیشنهاد به هیئت‌رئیس پارلمان ارائه می‌شود. پیشنهاد مذکور در صورتی که در نشست علنی پارلمان با حضور حداقل ۳/۴ (سه چهارم) کل اعضا و با رأی مثبت حداقل ۲/۳ (دو سوم) اعضای پارلمان حاضر در نشست تأیید شود، تبدیل به حق تحقیق و تفحص می‌شود. طبق ماده‌های (۱۱۶) و (۱۷۰) چنانچه پیشنهاد حق تحقیق و تفحص تأیید شود، پارلمان یک کمیته تحقیق و تفحص متشکل از عناصر همه فراکسیون‌های پارلمان با حکم پارلمان تشکیل خواهد داد. در صورتی که پارلمان پیشنهاد حق تحقیق و تفحص مندرج را رد کند، پیشنهاد قابلیت ارائه مجدد ندارد. طبق ماده‌های (۱۱۷) و (۱۷۱) کمیته تحقیق و تفحص در انجام تحقیقات مذکور در بند (۳) ماده‌های (۱۰۶) و (۱۵۹)، می‌تواند مقامات دولت منطقه‌ای، اشخاص حقوقی، یا شهروندانی که به نظر می‌رسد درباره مسئله شناخت دارند یا باید شناخت داشته باشند را برای ارائه اطلاعات و نیز درخواست ارائه اسناد مرتبط با موضوع مورد بررسی، احضار کند (بند (۱)). مقامات دولت منطقه‌ای، اشخاص حقوقی یا اعضای جامعه در منطقه که به موجب بند (۱) احضار می‌شوند مکلف به اجابت هستند مگر اینکه یک دلیل معتبر مطابق با مفاد قوانین داشته باشند (بند (۲)). چنانچه مقامات دولت منطقه‌ای، اشخاص حقوقی یا شهروندان به‌طور متوالی احضار شده اما احضار را اجابت نکرده باشد، پارلمان می‌تواند به کمک پلیس ملی آندونزی مطابق مفاد قوانین و مقررات اشخاص مذکور را با زور احضار کند (بند (۳)). طبق ماده‌های (۱۱۸) و (۱۷۲) کمیته تحقیق و تفحص باید حداکثر طی ۶۰ روز بعد از تشکیل کمیته، درباره اجرای وظایف خود به نشست عمومی پارلمان گزارش دهد. قانون مقررات بیشتر در این زمینه را به آیین‌نامه داخلی پارلمان موکول کرده است.
حق اظهارنظر	طبق ماده‌های (۱۲۰) و (۱۷۴) حق اظهارنظر: الف. توسط حداقل ۱۵ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمان استانی متشکل از ۳۵ تا ۷۵ عضو؛ و ب. حداقل ۲۰ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمان استانی دارای بیش از ۷۵ عضو. و برای پارلمان شهر/ریجنسی توسط الف. حداقل ۸ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمان متشکل از ۲۰ تا ۳۵ عضو؛ یا ب. حداقل ۱۰ نفر از اعضای پارلمان و بیش از یک فراکسیون برای پارلمان دارای بیش از ۳۵ عضو، پیشنهاد می‌شود. پیشنهاد باید به هیئت‌رئیس پارلمان ارائه شود. در صورتی که پیشنهاد در نشست علنی پارلمان با حضور حداقل ۳/۴ (سه چهارم) اعضای کل پارلمان و با رأی مثبت حداقل ۲/۳ (دو سوم) اعضای حاضر در نشست تصویب شود تبدیل به حق اظهارنظر می‌شود. قانون مقررات بیشتر درخصوص رویه‌های اعمال حق اظهارنظر را به مقررات آیین‌نامه داخلی پارلمان موکول کرده است.

۱. طبق استفساریه قانون منظور از بازدیدهای کاری منظم الزام اعضای پارلمان به ملاقات منظم با موکلان خود در هر دوره تعطیلات است که نتایج آن جلسات با رأی‌دهندگان به‌صورت مکتوب از طریق فراکسیون‌های آنها در پارلمان به احزاب سیاسی گزارش می‌شود.

۵-۲-۳. اعمال حقوق اعضا

طبق ماده (۱۲۲) و (۱۷۶) اعضای پارلمان حق مصونیت دارند. اعضای پارلمان منطقه را نمی‌توان به دلیل اظهارات، سؤالات و/یا نظراتی که به صورت شفاهی یا کتبی، درون جلسه پارلمان یا خارج از آن در خصوص نقش‌ها، وظایف و اختیارات پارلمان بیان می‌کنند تحت پیگرد قانونی قرار داد و یا به طور موقت جایگزین کردند «۳». در صورتی که عضو مربوطه مطالبی را عنوان کند که در جلسه غیر علنی توافق شده که محرمانه نگه داشته شوند، یا سایر موارد مقرر در مقررات مربوط به اسرار دولتی، مطابق با مفاد قوانین، حق مصونیت اعمال نمی‌شود «۴». طبق ماده (۱۲۳) و (۱۷۷) رهبران و اعضای پارلمان دارای حقوق پروتکل هستند که در مقررات دولتی تنظیم می‌شود. همچنین طبق ماده (۱۲۴) و (۱۷۸) هیئت‌رئیس و اعضای پارلمان دارای حقوق مالی و اداری هستند که توسط مقررات دولتی تنظیم می‌شود. هیئت‌رئیس و اعضای پارلمان در انجام وظایف و اختیارات خود محق به دریافت فوق‌العاده هستند، که میزان آن مطابق با ظرفیت (پتانسیل) منطقه تنظیم می‌شود. مدیریت حقوق مالی و اداری، و فوق‌العاده توسط دبیرخانه پارلمان مطابق مقررات دولتی تنظیم می‌شود.

۶-۲-۳. فراکسیون

طبق ماده (۱۰۹) و (۱۶۲) برای بهینه ساختن اجرای نقش‌ها، وظایف و اختیارات پارلمان و نیز حقوق و تعهدات اعضای پارلمان، فراکسیون‌ها به عنوان انجمنی برای گردهمایی اعضای پارلمان تشکیل می‌شود (بند «۱»). هر یک از اعضای پارلمان باید عضو یک فراکسیون باشد (بند «۲»). هر فراکسیون در پارلمان استانی، اعضای حدافل به تعداد اعضای کمیسیون‌های پارلمان استانی و هر فراکسیون در پارلمان شهر/ریجنسی، اعضای حدافل به تعداد اعضای کمیسیون‌های پارلمان شهر/ریجنسی دارد (بند «۳»). احزاب سیاسی که تعداد اعضای آنها در پارلمان الزام مندرج در بند «۳» یا بیشتر را برآورده کند، می‌توانند یک فراکسیون تشکیل دهند (بند «۴»). چنانچه تعداد اعضای یک حزب سیاسی در پارلمان، الزامات مندرج در بند «۳» را برآورده نمی‌کند، اعضای

آن می‌توانند به یک فراکسیون موجود بپیوندند یا یک فراکسیون مشترک ایجاد کنند (بند «۵»). در صورتی که هیچ حزب سیاسی شرایط تشکیل یک فراکسیون، موضوع بند «۳»، را نداشته باشد، یک فراکسیون مشترک تشکیل می‌شود (بند «۶»). تعداد فراکسیون‌های مشترک حداکثر ۲ فراکسیون است (بند «۷»). احزاب سیاسی مندرج در بند «۴» و بند «۵» باید اعضای خود را در یک فراکسیون قرار دهند (بند «۸»). فراکسیون دارای دبیرخانه است (بند «۹»). دبیرخانه پارلمان منطقه تسهیلات، بودجه و کارشناسان را برای اجرای سلیس وظایف فراکسیون مطابق نیازها و با در نظر گرفتن استطاعت بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای فراهم می‌کند (بند «۱۰»).

۷-۲-۳. دستگاه پشتیبان پارلمان

طبق ماده (۱۱۰) و (۱۶۳)، دستگاه پارلمان منطقه‌ای دربرگیرنده الف. هیئت‌رئیس؛ ب. هیئت مشورتی؛ پ. کمیسیون‌ها؛ ت. تشکیلات تنظیم مقررات منطقه‌ای؛ ث. نهاد بودجه؛ ج. هیئت افتخاری؛ ح. و دیگر تشکیلات مورد نیاز و ایجاد شده از طریق نشست عمومی است. تشکیلات مذکور در انجام وظایف خود، توسط دبیرخانه مورد کمک قرار می‌گیرند و ممکن است توسط گروه یا تیمی از کارشناسان مورد کمک قرار گیرند. مفاد مربوط به رویه‌های تشکیل، ترکیب، وظایف و اختیارات تشکیلات پارلمان در آیین‌نامه داخلی تنظیم می‌شود. طبق ماده (۱۱۱) و (۱۶۴) هیئت‌رئیس پارلمان استانی شامل: الف. یک رئیس و ۴ نایب‌رئیس برای پارلمان‌های استانی متشکل از ۸۵ تا ۱۰۰ عضو؛ ب. یک رئیس و ۳ نایب‌رئیس برای پارلمان‌های استانی متشکل از ۴۵ تا ۸۴ عضو؛ پ. یک رئیس و ۲ نایب‌رئیس برای پارلمان‌های استانی متشکل از ۳۵ تا ۴۴ عضو است. همچنین هیئت‌رئیس پارلمان شهر/ریجنسی شامل: الف. یک رئیس و ۳ نایب‌رئیس برای پارلمان متشکل از ۴۵ تا ۵۰ عضو؛ ب. یک رئیس و ۲ نایب‌رئیس برای پارلمان متشکل از ۲۰ تا ۴۴ عضو است (بند «۱»). هیئت‌رئیس پارلمان از احزاب سیاسی براساس ترتیب کسب بیشترین کرسی‌ها در پارلمان تعیین می‌شود (بند «۲»).^۱ رئیس پارلمان، یکی از اعضای پارلمان است

۱. طبق استفساریه قانون: حزب سیاسی که بیشترین کرسی‌های پارلمان را دارد و حق دارد کرسی رئیس پارلمان را کسب کند، یک عضو پارلمان را به‌عنوان رئیس از طریق رهبر حزب سیاسی محلی، به هیئت‌رئیس موقت پارلمان معرفی می‌کند. طبق این معرفی رئیس موقت پارلمان باید در نشست عمومی پیشنهاد رهبر حزب سیاسی برای تعیین رئیس پارلمان را اعلام کند.

سیاسی می‌آیند که اولین و دومین اکثریت کرسی‌ها را در پارلمان کسب کرده‌اند. در صورتی که بیش از یک حزب سیاسی وجود داشته باشد که تعداد یکسانی از کرسی‌ها را به دست آورده‌اند، رئیس و نایب رئیس موقت پارلمان با مشورت نمایندگان احزاب سیاسی مربوطه در پارلمان تعیین می‌شود. الف. پارلمان استانی با ۳۵ تا ۵۵ عضو، ۴ کمیسیون؛ و پارلمان استانی با بیش از ۵۵ عضو، ۵ کمیسیون تشکیل می‌دهد (ماده ۱۱۳). همچنین پارلمان شهر/ریجنسی با ۲۰ تا ۳۵ عضو، ۳ کمیسیون؛ و پارلمان شهر/ریجنسی با بیش از ۳۵ نفر عضو، ۴ کمیسیون تشکیل می‌دهد (ماده ۱۶۶).

۸-۲-۳. سیستم پشتیبان پارلمان

طبق ماده (۲۰۱) و (۲۰۴) برای حمایت از اجرای سلیس وظایف و اختیارات پارلمان، دبیرخانه پارلمان تشکیل می‌شود.^۲ همچنین به منظور انجام وظایف و اختیارات پارلمان، یک گروه تخصصی یا تیمی از کارشناسان تشکیل می‌شود.^۳ طبق ماده (۲۰۲) و (۲۰۵) ساختار سازمانی و رویه‌های کاری دبیرخانه پارلمان، توسط مقررات منطقه‌ای مطابق مفاد قوانین و مقررات تعیین می‌شود. دبیرخانه پارلمان توسط دبیر پارلمان اداره می‌شود که با حکم استاندار و تأیید هیئت رئیسه پارلمان برای پارلمان استانی و با حکم شهردار/ریجنت و تأیید هیئت رئیسه پارلمان شهر/ریجنسی برای پارلمان شهر/ریجنسی پس از مشورت با روسای فراکسیون‌ها، منصوب و عزل می‌شود.^۴ دبیر و کارکنان دبیرخانه پارلمان کارمندان دولتی^۵ هستند. طبق ماده (۲۰۳) و (۲۰۶)، گروه کارشناسی یا تیم کارشناسی توسط حکم دبیر پارلمان استانی مطابق با نیازها به پیشنهاد اعضاء، روسای فراکسیون و مدیران دستگاه پشتیبان پارلمان منصوب و عزل می‌شود و برای پارلمان شهر/ریجنسی توسط حکم دبیر مطابق با نیازها به پیشنهاد اعضاء، و ظرفیت منطقه شهر/ریجنسی منصوب و عزل می‌شود. گروه کارشناسی یا تیم

که از حزب سیاسی می‌آید که بیشترین کرسی‌ها را در پارلمان کسب کرده است (بند «۳»). در صورتی که بیش از یک حزب سیاسی بیشترین کرسی‌ها را کسب کرده باشد، رئیس پارلمان از حزب سیاسی است که بیشتر آرا را کسب کرده است (بند «۴»). چنانچه بیش از یک حزب سیاسی اکثریت یکسانی از آرا را کسب کند، تعیین رئیس پارلمان براساس یکنواخت‌ترین توزیع آرا^۱ کسب شده توسط احزاب سیاسی در مرحله اول است (بند «۵»). در صورتی که رئیس پارلمان از یکی از اعضای پارلمان مندرج در بند «۳» تعیین شده است، نایب رئیس پارلمان، مطابق با تعداد نواب رئیس، از یکی از اعضای پارلمان و از حزب سیاسی تعیین می‌شود که از نظر کسب اکثریت کرسی‌ها، دومین، سومین، و چهارمین برای پارلمان استانی و شهر/ریجنسی و/یا پنجمین برای پارلمان استانی است (بند «۶»). در صورتی که رئیس پارلمان از اعضای پارلمان مندرج در بند «۴» تعیین شود، نایب رئیس پارلمان مطابق با تعداد نواب رئیس پارلمان، از اعضای پارلمان و از حزب سیاسی تعیین می‌شود که دومین، سومین، چهارمین اکثریت آرا را برای پارلمان استانی و شهر/ریجنسی و/یا پنجمین اکثریت آرا را برای پارلمان استانی کسب کرده است (بند «۷»). در صورتی که رئیس پارلمان از اعضای پارلمان، مندرج در بند «۵» تعیین شود، نایب رئیس پارلمان، مطابق با تعداد نواب رئیس، از اعضای پارلمان و از حزب سیاسی تعیین می‌شود که از نظر یکنواخت‌ترین توزیع آرا به ترتیب دومین، سومین، چهارمین برای پارلمان استانی و شهر/ریجنسی و/یا پنجمین برای پارلمان استانی است (بند «۸»).

طبق ماده (۱۱۲) و (۱۶۵) در صورتی که هیئت رئیسه پارلمان مندرج در بند «۱» ماده (۱۱۱) و (۱۶۴) هنوز تعیین نشده باشد، پارلمان توسط هیئت رئیسه موقت هدایت می‌شود. هیئت رئیسه موقت شامل یک رئیس و یک نایب رئیس است که از ۲ حزب

1. The Most Even Distribution of Votes

۲. طبق استفساریه قانون دبیرخانه پارلمان استان به منظور ارتقای کیفیت، بهره‌وری، و عملکرد نهادهای نمایندگی مردم با توجه به دستورالعمل‌های سازمان دستگاه منطقه‌ای تشکیل می‌شود.

۳. طبق استفساریه قانون منظور از گروه تخصصی یا تیمی از کارشناسان، گروهی از افرادی است که در برخی رشته‌های علمی توانایی کمک به دستگاه پشتیبان در انجام وظایف، کارکردها و اختیارات پارلمان را دارند. گروه تخصصی یا تیم کارشناسی وظیفه جمع‌آوری داده‌ها و تجزیه و تحلیل مشکلات مختلف مربوط به وظایف، کارکردها و اختیارات پارلمان را برعهده دارند. تعیین گروه تخصصی یا تیم کارشناسی یا گروه متخصص مطابق با نیازها و توانمندی‌های منطقه تنظیم می‌شود.

۴. طبق استفساریه قانون دبیر پارلمان یک سمت شغلی برای کارمندان دولتی است به گونه‌ای که در پیشنهاد انتصاب و عزل وی از مفاد قوانین و مقررات خدمات مدنی پیروی می‌شود. مدیر منطقه در پیشنهاد انتصاب خود سه نامزد را با در نظر گرفتن رتبه، توانمندی و تجربه به هیئت رئیسه پارلمان برای تأیید معرفی می‌کند.

5. Civil Servants

بند «۵»)). اگر پس از تعویق مندرج در بند «۵»، حدنصاب مندرج در بند «۲» حاصل نشود، پارلمان نمی‌تواند برخلاف مفاد مندرج در جزء «الف» و «ب»، بند «۲» تصمیم‌گیری کند (بند «۶»)). اگر پس از تعویق مندرج در بند «۵»، نصاب مندرج در بند «۲» ایجاد نشده باشد، روش حل و فصل بر خلاف مفاد مندرج در جزء «پ» بند «۲»، به هیئت‌رئیس پارلمان و رهبران فراکسیون‌ها واگذار می‌شود (بند «۷»)).^۲ طبق ماده (۱۳۰) و (۱۸۴) هر تصمیم پارلمان، خواه براساس مشورت برای اجماع و یا براساس اکثریت آراء، توافقی است که باید توسط همه طرف‌های درگیر در تصمیم‌گیری پیگیری شود. گفتنی است که قانون ۲۰۱۴/۲۳ در بردارنده مفادی در خصوص آیین‌نامه داخلی و منشور اخلاقی^۳ پارلمان منطقه‌ای، ممنوعیت‌ها و مجازات‌های اعضای پارلمان، عزل و جایگزین در خلال مدت تصدی،^۴ و تعلیق موقت است که در گزارش حاضر مجال پرداختن به آن وجود ندارد.

۱۰-۲-۳. روابط کاری بین پارلمان و مدیر منطقه

طبق ماده (۲۰۷) رابطه کاری بین پارلمان و مدیر منطقه براساس مشارکت^۵ برابر است. رابطه مشارکت به صورت زیر تحقق می‌یابد: الف. تأیید مشترک وضع مقررات منطقه‌ای؛ ب. ارائه گزارش‌های پاسخ‌گویی به پارلمان؛ پ. تصویب همکاری‌هایی که باید توسط دولت منطقه‌ای انجام شود؛ ت. نشست‌های مشورتی پارلمان با مدیران منطقه‌ای به‌طور دوره‌ای؛ و ث. سایر اشکال مشارکت مطابق مفاد قوانین و مقررات. ارائه گزارش‌های پاسخ‌گویی مندرج در جزء «ب» بند «۲»، نمی‌تواند به‌عنوان ابزاری برای عزل مدیران منطقه‌ای مورد استفاده قرار گیرد.

۳-۳. دستگاه‌های منطقه‌ای

طبق ماده (۲۰۸) پارلمان منطقه و مدیر منطقه در انجام امور دولتی توسط دستگاه‌های منطقه‌ای مورد کمک قرار می‌گیرند. دستگاه منطقه‌ای توسط کارمندان دولتی پر می‌شود. طبق ماده (۲۰۹)

کارشناسی، مطابق دسته‌بندی وظایف و اختیارات پارلمان که در دستگاه پشتیبان پارلمان منعکس شده است کار می‌کنند.

۹-۲-۳. تصمیم‌گیری^۱

طبق ماده (۱۲۶) و (۱۸۰) اساساً تمام جلسات پارلمان علنی هستند، به جزء جلسات خاص که محرمانه اعلام می‌شوند. طبق ماده (۱۲۸) و (۱۸۲) تصمیم‌گیری در جلسات پارلمان اساساً از طریق مشورت برای رسیدن به اجماع است. چنانچه اجماع حاصل نشود، تصمیم براساس اکثریت آراء اتخاذ می‌شود. طبق ماده (۱۲۹) و (۱۸۳) هر نشست پارلمان، در صورت وجود حدنصاب می‌تواند تصمیم‌گیری کند (بند «۱»)). حدنصاب در صورتی محقق می‌شود که الف. نشست با حضور حداقل ۳/۴ (سه‌چهارم) کل اعضا برای توافق در خصوص اعمال حق تحقیق و تفحص و حق اظهار نظر و نیز برای تصمیم‌گیری درباره پیشنهاد عزل مدیر و/یا معاون مدیر منطقه برگزار شود. ب. نشست با حضور حداقل ۲/۳ (دو سوم) کل اعضای پارلمان برای عزل هیئت‌رئیس پارلمان و همچنین برای تصویب مقررات منطقه‌ای و بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای برگزار شود. پ. به استثنای نشست‌های مندرج در جزء «الف» و «ب»، نشست علنی با حضور بیش از ۱/۲ (یک‌دوم) تعداد اعضا برگزار می‌شود (بند «۲»)).

تأیید حق تحقیق و تفحص، حق اظهار نظر و نیز عزل مدیر و/یا معاون مدیر منطقه نیازمند رأی مثبت حداقل دو سوم از تعداد اعضای حاضر در نشست است. عزل هیئت‌رئیس پارلمان و همچنین تصویب مقررات منطقه‌ای و بودجه درآمدی و هزینه‌های نیازمند رأی مثبت بیش از یک‌دوم تعداد اعضای حاضر در نشست است و تصویب سایر موضوعات نیازمند اکثریت آراء است.

در صورت عدم احراز نصاب مذکور در بند «۱»، جلسه برای حداکثر دو بار با یک وقفه حداکثر یک‌ساعته به تعویق می‌افتد (بند «۴»)). اگر در پایان تعویق نشست، حدنصاب حاصل نشود، هیئت‌رئیس پارلمان می‌تواند نشست را برای حداکثر سه روز یا تا زمانی که توسط هیئت مشورتی تعیین می‌شود به تعویق بیندازد

1. Decision Making

۲. طبق استفساریه قانون: حل و فصل در قالب یک جلسه مشورتی هیئت‌رئیس پارلمان و رهبران فراکسیون انجام می‌شود.

3. Rules of Procedure and Code of Ethics

4. Interim Dismissal

5. Partnership

دستورالعمل‌های وزارتخانه/انهادهای دولتی غیروزارتی متولی امور دولتی انجام می‌شود.

۱-۳-۳. تشکیل و ساختار دستگاه منطقه‌ای

طبق ماده (۲۱۲) تشکیل و ساختار دستگاه‌های منطقه‌ای مندرج در ماده (۲۰۹) به موجب مقررات منطقه‌ای تعیین می‌شود (جدول ۳). مقررات منطقه‌ای پس از کسب تأیید از سوی وزیر برای دستگاه‌های منطقه‌ای استانی و از سوی استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی برای دستگاه‌های منطقه شهر/ریجنسی قابل اجرا است. تأیید وزیر یا استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، طبق ترسیم امور اجباری دولتی غیرمرتبط با خدمات اساسی و امور دولتی اختیاری انجام می‌شود. موقعیت، ساختار سازمانی، شرح وظایف و عملکردها، و نیز رویه‌های دستگاه‌های منطقه‌ای توسط مقررات منطقه‌ای تعیین می‌شود.

دستگاه منطقه‌ای استانی شامل الف. دبیرخانه منطقه؛^۱ ب. دبیرخانه پارلمان؛^۲ پ. بازرسی؛ ت. خدمات؛^۳ ث. نهاد^۴ است (جدول ۳). دستگاه منطقه‌ای شهر/ریجنسی شامل: الف. دبیرخانه منطقه‌ای؛ ب. دبیرخانه پارلمان؛ پ. بازرسی؛ ت. خدمات؛ ث. نهاد؛ و ج. کچامتان است. دستگاه‌های منطقه‌ای استانی و شهر/ریجنسی علاوه بر انجام امور دولتی که تحت اختیارات منطقه است همچنین وظایف مبتنی بر اصل مدیریت مشترک را نیز انجام می‌دهند. طبق ماده (۲۱۰) رابطه کاری بین دستگاه منطقه‌ای استانی و دستگاه منطقه‌ای شهر/ریجنسی رابطه هماهنگی و عملکردی^۵ است. طبق ماده (۲۱۱) هدایت و کنترل ترتیبات دستگاه‌های منطقه‌ای توسط دولت مرکزی برای مناطق استانی، و توسط استانداران به‌عنوان نمایندگان دولت مرکزی برای مناطق شهر/ریجنسی انجام می‌شود. نام‌گذاری دستگاه‌های منطقه‌ای و واحدهای کاری دستگاه‌های منطقه‌ای که امور دولتی را انجام می‌دهند، با در نظر گرفتن

جدول ۳. دستگاه منطقه‌ای طبق قانون ۲۰۱۴/۲۳ جمهوری آندونزی درباره دولت منطقه‌ای [۳]

توضیحات	تشکیلات
طبق ماده (۲۱۳) دبیرخانه منطقه توسط دبیر منطقه هدایت می‌شود. دبیر منطقه دارای وظیفه کمک به مدیر منطقه در تدوین خط‌مشی‌ها و هماهنگی اداری برای اجرای وظایف دستگاه منطقه‌ای و خدمات اداری است. دبیر منطقه در انجام وظایف خود در برابر مدیر منطقه مسئول است. طبق ماده (۲۱۴) چنانچه دبیر منطقه استانی قادر به انجام وظایف خود نباشد، وظایف وی توسط مقامی انجام می‌شود که توسط استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی با تأیید وزیر منصوب می‌شود. اگر دبیر منطقه شهر/ریجنسی قادر به انجام وظایف خود نباشد، وظایف وی توسط مقامی انجام می‌شود که توسط شهردار/ریجنت با تأیید استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، منصوب می‌شود. دوره تصدی سرپرست دبیر منطقه حداکثر ۶ ماه در مواردی که دبیر قادر به انجام وظایف خود نیست یا حداکثر سه ماه در صورت خالی بودن پست دبیر منطقه است.	دبیرخانه منطقه‌ای
طبق ماده (۲۱۵) دبیرخانه پارلمان توسط دبیر پارلمان رهبری می‌شود. دبیرخانه پارلمان دارای وظایف ذیل است: الف. سازماندهی مدیریت دبیرخانه؛ ب. سازماندهی امور مالی؛ پ. حمایت از اجرای وظایف و عملکردهای پارلمان؛ و ت. تأمین و هماهنگی پرسنل مورد نیاز پارلمان در انجام نقش‌های خود مطابق با نیازها. دبیر پارلمان در انجام وظایف خود از نظر عملیاتی و فنی نسبت به هیئت‌رئیسه مسئول است و به‌لحاظ اداری نسبت به مدیر منطقه از طریق دبیر منطقه‌ای مسئولیت دارد.	دبیرخانه پارلمان
طبق ماده (۲۱۶) بازرسی منطقه توسط یک بازرس اداره می‌شود. بازرس منطقه‌ای وظیفه دارد به مدیر منطقه در توسعه و نظارت بر اجرای امور دولتی که تحت اختیارات مناطق است و انجام وظایف مرتبط با اصل مدیریت مشترک توسط دستگاه منطقه‌ای کمک کند. بازرس در انجام وظایف خود در برابر مدیر منطقه از طریق دبیر منطقه پاسخگو است.	بازرسی

۱. طبق استفساریه قانون منظور از دبیرخانه منطقه بخشی از کارکنان پشتیبانی مدیر منطقه است که وظایف تدوین خط‌مشی، هماهنگی، و خدمات اداری و سایر وظایف پشتیبانی را انجام می‌دهد.
۲. طبق استفساریه قانون منظور از دبیرخانه پارلمان یک رکن از کارکنان پشتیبانی است.
۳. طبق استفساریه قانون، منظور از خدمات (Service)، رکنی از اجرای امور دولتی است که تحت اختیارات منطقه است.
۴. طبق استفساریه قانون منظور از نهاد (Agency) یک رکن حمایتی است که وظایفی با ماهیت استراتژیک مورد نیاز برای حمایت از اجرای امور دولتی که تحت اختیارات منطقه است، از جمله برنامه‌ریزی، نظارت، کارکنان، مالی، آموزش و تعلیم و تحقیق و توسعه را انجام می‌دهد.
۵. طبق استفساریه قانون، منظور از ماهیت هماهنگی و عملکردی (Coordinative and Functional) عبارت است از ارتباط کاری در چارچوب همگام‌سازی اجرای وظایف اصلی و عملکردهای دستگاه منطقه‌ای استانی و دستگاه منطقه‌ای شهر/ریجنسی در انجام امور دولتی مشابه.

توضیحات	تشکیلات
<p>طبق ماده (۲۱۷) خدمات برای انجام امور دولتی تحت صلاحیت منطقه تشکیل می‌شود. خدمات به موارد زیر دسته‌بندی می‌شود: الف. خدمات نوع A برای انجام امور دولتی که تحت اختیارات منطقه با حجم کار زیاد است؛ خدمات نوع B برای انجام امور دولتی که تحت اختیارات منطقه با حجم کار متوسط است؛ و خدمات نوع C که برای انجام امور دولتی تحت اختیارات منطقه با حجم کاری اندک است، تشکیل می‌شوند. تعیین حجم کاری منطقه براساس جمعیت، وسعت منطقه، میزان امور دولتی تحت اختیارات مناطق، و ظرفیت مالی منطقه‌ای برای امور دولتی اجباری، و برای امور دولتی اختیاری براساس پتانسیل، پیش‌بینی جذب نیروی کار و کاربری اراضی است. طبق ماده (۲۱۸) خدمات توسط یک مدیر، اداره می‌شود. مدیر خدمات دارای وظیفه کمک به مدیر منطقه در انجام امور دولتی است که تحت صلاحیت منطقه است. مدیر خدمات در انجام وظایف خود در برابر مدیر منطقه از طریق دبیرخانه منطقه‌ای مسئولیت دارد.</p>	خدمات
<p>طبق ماده (۲۱۹) نهاد، برای انجام وظیفه حمایت از امور دولتی که تحت اختیارات مناطق است از جمله الف. برنامه‌ریزی؛ ب. مالیه؛ پ. استخدام و آموزش و تعلیم کارکنان؛ ت. تحقیق و توسعه؛ و ث. سایر نقش‌ها در تطابق با مفاد قوانین و مقررات تشکیل می‌شود. نهاد به شرح زیر طبقه‌بندی می‌شود: الف. نهاد نوع A که برای انجام وظایف پشتیبانی برای امور دولتی با حجم کار زیاد، تشکیل می‌شود؛ ب. نهاد نوع B که برای انجام وظایف پشتیبانی برای امور دولتی با حجم کاری متوسط تشکیل می‌شود؛ و پ. نهاد نوع C که برای انجام وظایف پشتیبانی برای امور دولتی با حجم کاری اندک تشکیل می‌شود. تعیین حجم کاری براساس جمعیت، وسعت، ظرفیت مالی منطقه‌ای و دامنه وظایف است. طبق ماده (۲۲۰) نهاد توسط یک مدیر اداره می‌شود. مدیر وظیفه دارد به مدیر منطقه در اجرای وظایف حمایتی برای امور دولتی که تحت صلاحیت منطقه است کمک کند. مدیر نهاد در انجام وظایف خود از طریق دبیر منطقه در برابر مدیر منطقه مسئول است.</p>	نهاد
<p>طبق ماده (۲۲۱) شهر/ریجنسی‌ها کچامتان را به منظور بهبود هماهنگی اداره دولتی، خدمات عمومی و توانمندسازی روستا/کلوراهان تشکیل می‌دهند. طبق ماده (۲۲۳) کچامتان به دو دسته نوع «A» (کچامتان با حجم کاری بالا)؛ و نوع «B» (کچامتان با حجم کاری متوسط) تقسیم می‌شود. تعیین حجم کاری براساس جمعیت، مساحت، و تعداد دسا/کلوراهان است.</p> <p>طبق ماده (۲۲۴) یک کچامتان توسط یک مدیر کچامتان به نام چاماتا هدایت می‌شود که زیر نظر شهردار/ریجنت است و از طریق دبیر منطقه‌ای به شهردار/ریجنت پاسخگو است. شهردار/ریجنت موظف است چاماتا را از میان کارمندان دولتی منصوب کند که دارای دانش فنی اداری هستند^۲ و الزامات پرسنلی مطابق مفاد قوانین و مقررات را احراز می‌کنند. انتصاب مدیر یک کچامتان که در تطابق با احکام مندرج در بند (۲) نباشد، توسط استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی لغو می‌شود. همچنین طبق ماده (۲۶) قانون مذکور برای حمایت از اجرای سلیس امور عمومی دولت، انجمن هماهنگی رهبری در کچامتان^۳ تشکیل می‌شود. این انجمن به ریاست چاماتا اداره می‌شود و اعضای آن شامل مدیر پلیس و رئیس منطقه‌ای نیروهای مسلح اندونزی در کچامتان است. این انجمن می‌تواند از مدیران نهادهای عمودی با توجه به مسائل مورد بحث دعوت به عمل آورد.</p> <p>طبق ماده (۲۲۵) قانون، چاماتا دارای وظایف ذیل است: الف. انجام امور عمومی دولتی؛ ب. هماهنگ‌کردن فعالیت‌های توانمندسازی جامعه؛ پ. هماهنگ‌کردن تلاش‌ها برای حفظ صلح و نظم عمومی؛ ت. هماهنگ‌کردن تقویت و اجرای قوانین و مقررات؛ ث. هماهنگ‌کردن نگهداری امکانات و زیرساخت‌های خدمات عمومی؛ ج. هماهنگ‌کردن اجرای فعالیت‌های دولتی که توسط دستگاه‌های منطقه‌ای در کچامتان انجام می‌شود؛ ح. تقویت و نظارت بر اجرای فعالیت‌های دسا/کلوراهان؛ خ. انجام امور دولتی که تحت صلاحیت مناطق شهر/ریجنسی هستند و توسط واحدهای کاری دستگاه منطقه‌ای شهر/ریجنسی در کچامتان انجام نمی‌شوند. ج. انجام سایر وظایف مطابق مفاد قوانین و مقررات (بند (۱۱)).</p> <p>منابع مالی برای اجرای امور دولتی عمومی مندرج در جزء «الف» (بند (۱۱)) از بودجه درآمدی و هزینه‌های دولت تأمین می‌شود و اجرای سایر وظایف مندرج در جزء «ج» (بند (۱)) توسط شخصی که وظایف مذکور را واگذار می‌کند تأمین مالی می‌شود (بند (۲)). چاماتا در انجام وظایف خود توسط دستگاه کچامتان مورد کمک قرار می‌گیرد (بند (۳)). طبق ماده (۲۲۶) علاوه بر انجام وظایف مندرج در بند (۱) ماده (۲۲۵)، برخی از اختیارات شهردار/ریجنت برای انجام برخی از امور دولتی که تحت صلاحیت منطقه شهر/ریجنسی است به مدیر کچامتان تفویض می‌شود. تفویض اختیارات شهردار/ریجنت مطابق با مشخصه‌های کچامتان و/یا نیازهای جامعه در کچامتان مربوطه انجام می‌شود. تفویض اختیارات شهردار/ریجنت توسط حکم شهردار/ریجنت و براساس مقررات دولتی تعیین می‌شود. طبق ماده (۲۲۷) منابع مالی برای اجرای وظایف دولتی انجام شده توسط چاماتا، از بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای شهر/ریجنسی تأمین می‌شود.</p> <p>طبق ماده (۲۲۹) کلوراهان توسط مقررات شهر/ریجنسی مطابق با مقررات دولتی تشکیل می‌شود. کلوراهان توسط مدیر کلوراهان به نام لوراه^۴ به عنوان یک دستگاه کچامتان اداره می‌شود و نسبت به چاماتا مسئولیت دارد. لوراه توسط شهردار/ریجنت به پیشنهاد دبیر منطقه از میان کارمندان دولت که مطابق با مفاد قوانین و مقررات واجد شرایط باشند، منصوب می‌شود. لوراه دارای وظیفه کمک به چاماتا در خصوص: الف. انجام فعالیت‌های دولتی کلوراهان؛ ب. توانمندسازی جامعه؛ پ. انجام خدمات اجتماعی؛ ت. حفظ صلح و نظم عمومی؛ ج. حفظ امکانات و زیرساخت‌های خدمات عمومی؛ ح. انجام سایر وظایف محول شده توسط چاماتا؛ و ج. انجام سایر وظایف مطابق مفاد قوانین و مقررات.</p> <p>طبق ماده (۲۳۰) دولت منطقه‌ای شهر/ریجنسی اعتباراتی را در بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای برای توسعه امکانات و زیرساخت‌های محلی و توانمندسازی جامعه کلوراهان تخصیص می‌دهد تا مطابق قوانین و مقررات مورد استفاده قرار گیرد. تعیین فعالیت‌ها برای توسعه امکانات و زیرساخت‌های محلی و توانمندسازی جامعه کلوراهان، از طریق نشست توسعه کلوراهان مطابق قوانین و مقررات انجام می‌شود. برای نواحی شهری که دسا (روستا) ندارند، تخصیص بودجه، حداقل ۵ درصد بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای پس از کسر اعتبارات تخصیص خاص است (بند (۴)). برای نواحی شهری که دسا (روستا) دارند، تخصیص بودجه براساس مفاد قوانین و مقررات انجام می‌شود (بند (۵)). احکام مربوط به رویه‌های تخصیص، استفاده، مدیریت و پاسخ‌گویی برای اعتبارات توسعه و توانمندسازی جامعه کلوراهان و نیز برگزاری نشست‌های توسعه کلوراهان در مقررات دولتی تنظیم می‌شود (بند (۶)).</p>	کچامتان

1. Camat

۲. طبق استفسار به قانون منظور از تسلط بر دانش فنی دولتی، با مدرک دیپلم/کارشناسی یا گواهی حرفه‌ای خدمات مدنی اثبات می‌شود.

3. Forum Koordinasi Pimpinan

4. Lurah

دولتی تکمیل شود که صلاحیت‌های لازم را مطابق با مفاد قوانین و مقررات احراز می‌کنند و در قلمرو استان‌های دیگر خدمت می‌کنند. فرایند انتصاب مدیران دستگاه‌های منطقه‌ای که سمت‌های مدیریتی را اشغال می‌کنند مطابق قانون مربوط به کارکنان دستگاه دولتی انجام می‌شود. گفتنی است مدیر منطقه، مدیران دستگاه منطقه‌ای را منصوب و/یا معارفه می‌کند (ماده ۲۳۵).

۴-۳. مقررات منطقه‌ای^۴

طبق ماده (۲۳۶) به منظور پیش بردن خودمختاری منطقه‌ای و انجام وظایف مبتنی بر مدیریت مشترک، مناطق باید مقررات منطقه‌ای را وضع کنند (بند «۱»). مقررات منطقه‌ای توسط پارلمان با تأیید مشترک مدیر منطقه وضع می‌شوند (بند «۲»). مقررات منطقه‌ای حاوی محتوای ذیل است: الف: اجرای خودمختاری منطقه‌ای و وظایف کمک؛ و ب. تشریح^۵ بیشتر مفاد قوانین و مقررات بالادستی (بند «۳»). علاوه بر محتوای مندرج در بند «۳» مقررات منطقه‌ای می‌تواند حاوی محتوای محلی مطابق مفاد قوانین و مقررات باشد (بند «۴»).

طبق ماده (۲۳۷) اصول وضع و محتوای مقررات منطقه‌ای توسط مفاد قوانین و مقررات و اصول حقوقی هدایت می‌شود که تا زمانی که مغایر اصول حکومت تک‌ساخت اندونزی نباشد، در جامعه رشد و توسعه می‌یابد. وضع مقررات منطقه‌ای شامل مراحل برنامه‌ریزی، تدوین، بحث، تصویب،^۶ و ابلاغ با هدایت مفاد قوانین و مقررات است. عموم مردم حق دارند درباره تنظیم مقررات منطقه‌ای نظرات خود را به صورت کتبی و/یا شفاهی ارائه دهند.

۴-۳-۱. برنامه‌ریزی

طبق ماده (۲۳۹) برنامه‌ریزی برای تدوین مقررات منطقه‌ای در برنامه وضع مقررات منطقه‌ای انجام می‌شود. برنامه وضع مقررات منطقه‌ای، توسط پارلمان و مدیر منطقه برای یک دوره یک‌ساله

طبق ماده (۲۳۱) چنانچه مفاد قوانین و مقررات حکم به ایجاد مؤسسات معینی در منطقه دهد، مؤسسات مزبور پس از مشورت با وزیر و وزیر متولی امور دولتی در زمینه توانمندسازی دستگاه‌های دولتی، به‌عنوان بخشی از دستگاه منطقه‌ای موجود ایجاد خواهد شد. طبق ماده (۲۳۲) مقررات بیشتر در خصوص دستگاه‌های منطقه‌ای توسط مقررات دولتی تنظیم می‌شود (بند «۱»). مقررات دولتی، حداقل باید موقعیت، ساختار سازمانی، عملکردها، نقش‌ها و وظایف، رویه‌های کاری، رده‌ها،^۱ حجم کاری، نام‌گذاری واحدهای کاری، و همچنین هدایت و کنترل را تنظیم کند (بند «۲»). طبق ماده (۲۳۳) کارمندان دستگاه دولتی مندرج در بند «۲» ماده (۲۰۸) که سمت مدیر دستگاه منطقه را اشغال می‌کنند باید الزامات صلاحیت فنی؛ مدیریتی؛ و فرهنگ اجتماعی را داشته باشند (بند «۱»). کارمندان دستگاه‌های مدنی دولتی^۲ که سمت ریاست دستگاه منطقه‌ای را کسب می‌کنند، علاوه بر احراز صلاحیت‌های مندرج در بند «۱»، باید واجد صلاحیت دولتی باشند (بند «۲»).^۳ صلاحیت فنی توسط وزیر/مدیر نهاد دولتی غیروزارتی پس از هماهنگی با وزیر تعیین می‌شود (بند «۳»). صلاحیت دولتی توسط وزیر تعیین می‌شود (بند «۴»). مقررات مندرج در بند «۱» و بند «۲» متقابلاً نسبت به کارمندان دستگاه دولتی که سمت مدیریتی ذیل مدیر دستگاه منطقه‌ای و سمت‌های نظارتی دارند نیز اعمال خواهد شد (بند «۵»).

طبق ماده (۲۳۴) مدیر دستگاه منطقه‌ای استانی از کارمندان دولتی که مطابق با مفاد قوانین و مقررات صلاحیت‌های لازم را احراز کنند، تعیین می‌شود. مدیر دستگاه منطقه‌ای شهر/ریجنسی از کارمندان دولتی که صلاحیت‌های لازم را مطابق مفاد قوانین و مقررات احراز کنند و در حوزه استانی مربوطه خدمت می‌کنند تعیین می‌شود. چنانچه در قلمرو استان مربوطه کارمندان دولتی که صلاحیت‌های لازم را داشته باشند وجود نداشته باشند، مدیر دستگاه منطقه‌ای شهر/ریجنسی ممکن است از میان کارمندان

1. Echelons

2. State Civil Apparatus Employees

۳. طبق استفساریه قانون منظور از صلاحیت دولتی از جمله شامل دانش، نگرش‌ها، و مهارت‌های مربوط به سیاست تمرکززدایی، روابط بین دولت مرکزی و مناطق، مدیریت مالی منطقه‌ای، اموری دولتی که تحت اختیارات مناطق است، روابط بین دولت منطقه‌ای و پارلمان و اخلاق دولتی (Governmental Ethics) است. صلاحیت دولتی با گواهی اثبات می‌شود.

4. Perda

5. Elaboration

6. Penetapan

توسط پارلمان و مدیر منطقه تأیید شده است توسط هیئت‌رئیس پارلمان به مدیر منطقه ابلاغ می‌شود تا به‌عنوان مقررات منطقه‌ای توشیح و ابلاغ شود (بند «۱»). ارائه پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای مندرج در بند «۱» حداکثر طی سه روز از زمان تأیید مشترک انجام می‌شود (بند «۲»). استاندار موظف است پیش‌نویس مقررات استانی را حداکثر طی سه روز پس از دریافت از سوی هیئت‌رئیس پارلمان استانی برای اخذ شماره ثبت مقررات به وزیر ارائه کند (بند «۳»). شهردار/ریجنت موظف است پیش‌نویس مقررات شهر/ریجنسی مندرج در بند «۲» را حداکثر طی سه روز از زمان دریافت پیش‌نویس از سوی هیئت‌رئیس پارلمان شهر/ریجنسی، به استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی برای اخذ شماره ثبت مقررات ارائه کند (بند «۴»). وزیر باید یک شماره ثبت را برای پیش‌نویس مقررات استانی و استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی یک شماره ثبت را برای پیش‌نویس مقررات شهر/ریجنسی حداکثر طی هفت روز از تاریخ دریافت پیش‌نویس ارائه دهد (بند «۵»). پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای که شماره ثبت را دریافت کرده است، توسط رئیس منطقه با الصاق یک امضا حداکثر طی ۳۰ روز بعد از تاریخ تأیید مشترک پیش‌نویس مقررات توسط پارلمان و مدیر منطقه ابلاغ می‌شود (بند «۶»). چنانچه مدیر منطقه پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای را که شماره ثبت مندرج در بند «۶» را دریافت کرده است، امضا نکند، پیش‌نویس برای تبدیل به مقررات منطقه‌ای معتبر است و باید در روزنامه‌های منطقه‌ای منتشر شود (بند «۷»). پیش‌نویس مقررات مندرج در بند «۷» با درج حکم «این مقررات منطقه‌ای معتبر اعلام می‌شود» معتبر اعلام می‌شود (بند «۸»). تأییدیه مندرج در بند «۸»، باید قبل از انتشار مقررات منطقه‌ای در روزنامه‌های منطقه‌ای به آخرین صفحه مقررات منطقه‌ای الصاق شود.

طبق ماده (۲۴۳) پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای که هنوز شماره ثبت مندرج در بند «۵» ماده (۲۴۲) را دریافت نکرده، نمی‌تواند توسط مدیر منطقه ابلاغ و در روزنامه‌های منطقه‌ای منتشر شود. استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی به‌طور دوره‌ای گزارشی درباره مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی که شماره ثبت کسب

بر اساس اولویت‌ها برای وضع مقررات منطقه‌ای تدوین می‌شود. برنامه وضع مقررات منطقه‌ای با تصویب پارلمان تعیین می‌شود. تدوین و تصویب برنامه وضع مقررات منطقه‌ای هر ساله قبل از تصویب پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای انجام می‌شود. برنامه وضع مقررات منطقه‌ای ممکن است شامل یک لیست تجمیعی^۱ باز شامل: نتایج حکم دیوان عالی کشور؛ و بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای باشد. علاوه بر لیست تجمیعی مذکور برنامه وضع مقررات شهر/ریجنسی ممکن است شامل یک لیست تجمیعی باز در خصوص: الف. ترتیبات کچامتان؛ و ب. ترتیبات روستا^۲ باشد. در شرایط خاص، پارلمان یا مدیر منطقه ممکن است پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای را خارج از برنامه وضع مقررات منطقه‌ای به دلایل زیر ارائه دهد: الف. رسیدگی به شرایط فوق‌العاده، وضعیت‌های مناقشه، یا بلایای طبیعی؛ ب. پیگیری همکاری با سایر طرف‌ها؛ پ. رسیدگی به سایر شرایط خاصی که فوریت پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای را تضمین می‌کند که می‌تواند توسط دستگاه پشتیبان پارلمان که به‌طور خاص حوزه وضع مقررات منطقه‌ای را مدیریت می‌کند و واحدی که حوزه حقوقی دولت منطقه‌ای را مدیریت می‌کند مشترکاً مورد تأیید قرار گیرد؛ ت. به‌عنوان نتیجه‌ای از لغو مقررات استانی توسط وزیر و لغو مقررات شهر/ریجنسی، به‌وسیله استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی؛ ث. دستورات مقررات قانونی بالادستی بعد از اینکه برنامه وضع مقررات منطقه‌ای تصویب شد.

۲-۴-۳. تدوین، بحث، تصویب و ابلاغ

طبق ماده (۲۴۰)، تدوین مقررات منطقه‌ای طبق برنامه وضع مقررات منطقه‌ای انجام می‌شود. تهیه پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای ممکن است از سوی پارلمان یا مدیر منطقه آغاز شود. طبق ماده (۲۴۱) بحث (مذاکره) درباره پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای توسط پارلمان به‌همراه مدیر منطقه برای کسب تأیید مشترک انجام می‌شود. بحث مشترک، در سطح گفتگو انجام می‌شود؛ و بر اساس مفاد قوانین و مقررات هدایت می‌شود. طبق ماده (۲۴۲) پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای که مشترکاً

1. Cumulative List

۲. طبق استفسار به قانون منظور از ترتیبات در این حکم، تشکیل، ادغام و انحلال است.

۴-۳-۴. مقررات مدیر منطقه^۱

طبق ماده (۲۴۶) برای اجرای مقررات منطقه‌ای یا به موجب قوانین و مقررات، مدیر منطقه مقررات مدیر منطقه (پرکادا) را تصویب می‌کند. مقررات مربوط به اصول وضع و محتوای مقررات منطقه‌ای مندرج در ماده (۲۳۷)، متقابلاً در خصوص اصول وضع و محتوای مقررات مدیر منطقه نیز اعمال می‌شود. طبق ماده (۲۴۷) برنامه‌ریزی، تدوین و تصویب مقررات مدیر منطقه توسط مفاد قوانین و مقررات هدایت می‌شود. طبق ماده (۲۴۸) مقررات مدیر منطقه در روزنامه منطقه‌ای و توسط دبیر منطقه اعلام می‌شود. مقررات مدیر منطقه از تاریخ اعلام، لازم‌الاجرا و الزام‌آور خواهد بود، مگر اینکه در مقررات مدیر منطقه به نحو دیگری تصریح شود.

طبق ماده (۲۴۹) استاندار باید مقررات استانی و مقررات استاندار را حداکثر طی ۷ روز پس از تصویب به وزیر ارائه دهد. استانداری که مقررات استانی و مقررات استاندار را به وزیر ارائه نمی‌دهد، مشمول مجازات اداری در شکل اخطار کتبی از سوی وزیر می‌شود. همچنین شهردار/ریجنت باید مقررات شهر/ریجنسی و مقررات شهردار/ریجنت را حداکثر طی ۷ روز از زمان تصویب، به استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی ارائه دهد. شهرداران/ریجنت‌هایی که مقررات شهر/ریجنسی و مقررات شهردار/ریجنت را به استاندار ارائه نکنند، مشمول مجازات اداری در شکل اخطار کتبی از سوی استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی خواهند بود.

طبق ماده (۲۵۰) مقررات منطقه‌ای و مقررات مدیر منطقه نباید در تضاد با مفاد قوانین و مقررات بالادستی، منافع و/یا عفت عمومی باشد. تضاد با منافع عمومی شامل الف. اختلال در هماهنگی بین اعضای جامعه؛ ب. اختلال در دسترسی به خدمات عمومی؛ پ. برهم زدن نظم و امنیت عمومی؛ ت. اختلال در فعالیت‌های اقتصادی برای بهبود رفاه جامعه؛ و/یا ث. تبعیض علیه قومیت، مذهب، عقیده، نژاد و جنسیت می‌باشد. طبق ماده (۲۵۱) مقررات استانی و مقررات استاندار که با مفاد قوانین و مقررات بالادستی، منافع عمومی و/یا عفت عمومی در تضاد است، توسط وزیر لغو می‌شود (بند «۱»). مقررات شهر/ریجنسی و مقررات شهردار/ریجنت که در تضاد با مفاد قوانین و مقررات بالادستی، منافع و/یا

کرده‌اند را به وزیر ارائه می‌کند. مقررات بیشتر در خصوص فرایند اعطای شماره ثبت به مقررات منطقه‌ای، توسط مقررات وزارتی تنظیم می‌شود. طبق ماده (۲۴۴) مقررات منطقه‌ای باید در روزنامه منطقه‌ای اعلام شود. اعلام مقررات منطقه‌ای در روزنامه منطقه‌ای توسط دبیر منطقه انجام می‌شود. مقررات منطقه‌ای از تاریخ ابلاغ لازم‌الاجراست، مگر اینکه در مقررات منطقه‌ای به نحو دیگری مقرر شده باشد.

۳-۴-۳. ارزیابی پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای

طبق ماده (۲۴۵) پیش‌نویس مقررات استانی که بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای، طرح توسعه بلندمدت منطقه‌ای، تغییرات در بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، مالیات‌های منطقه‌ای و آمایش سرزمین منطقه‌ای را تنظیم می‌کند باید قبل از ابلاغ توسط استاندار، به وسیله وزیر ارزیابی شود. وزیر در ارزیابی پیش‌نویس مقررات استانی در خصوص عوارض و مالیات‌های منطقه‌ای، با وزیر متولی امور دولتی در بخش مالی هماهنگ می‌شود و برای ارزیابی پیش‌نویس مقررات استانی در خصوص آمایش سرزمین با وزیری که امور حکمرانی در زمینه آمایش سرزمین را سازماندهی می‌کند هماهنگ می‌شود. همچنین پیش‌نویس مقررات شهر/ریجنسی در خصوص مقررات بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای، طرح توسعه بلندمدت منطقه‌ای، تغییرات در بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، و آمایش سرزمین باید ارزیابی استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی را قبل از تصویب توسط شهردار/ریجنت دریافت کند. استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی برای ارزیابی پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی در خصوص آمایش سرزمین با وزیر مشورت می‌کند و سپس وزیر با وزیر متولی امور دولتی در زمینه آمایش سرزمین هماهنگ می‌شود. چنانچه نتایج ارزیابی پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای استانی و مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی مثبت باشد متعاقب آن شماره ثبت اعطا می‌شود (بند «۵»).

1. Perkada

مجازات‌های اداری به صورت عدم پرداخت حقوق مالی مدیران منطقه‌ای و اعضای پارلمان مقرر در مفاد قوانین و مقررات برای مدت ۳ ماه تحمیل می‌شود (بند «۳»). مجازات‌های مندرج در بند «۲» زمانی که مدیر دولت منطقه‌ای هنوز در حال ارائه اعتراض به رئیس جمهور برای مقررات استانی و به وزیر برای مقررات شهر/ریجنسی است نباید اعمال شود (بند «۴»). در صورتی که مدیر دولت منطقه‌ای استانی یا شهر/ریجنسی هنوز در حال اجرای مقررات منطقه‌ای در خصوص مالیات منطقه‌ای و/یا عوارض منطقه‌ای است که توسط وزیر یا توسط استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی لغو شده است، مشمول مجازات در شکل به تعویق انداختن یا ممانعت از اعتبارات تخصیص عمومی و/یا اعتبارات تسهیم سود، برای منطقه مربوطه می‌شود (بند «۵»).

۵-۴-۳. انتشار برنامه وضع مقررات منطقه‌ای و پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای

طبق ماده (۲۵۳) پارلمان و مدیر منطقه موظف به انتشار برنامه وضع مقررات منطقه‌ای، تدوین پیش‌نویس مقررات و بحث در خصوص پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای هستند. انتشار برنامه وضع مقررات منطقه‌ای، باید به طور مشترک توسط پارلمان و مدیر منطقه با هماهنگی دستگاه پشتیبان پارلمان که به طور خاص به وضع مقررات منطقه‌ای رسیدگی می‌کند انجام شود. انتشار پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای آغاز شده از سوی پارلمان، توسط دستگاه پشتیبان پارلمان و انتشار پیش‌نویس مقررات آغاز شده از سوی مدیر منطقه باید توسط دبیر منطقه انجام شود. انتشار به منظور امکان ارائه و/یا اخذ اطلاعات از جامعه و ذی‌نفعان انجام می‌شود. طبق ماده (۲۵۴) مدیر منطقه موظف است مقررات منطقه‌ای را که در روزنامه منطقه‌ای و مقررات مدیر منطقه که رسماً در اخبار منطقه اعلام شده را ابلاغ کنند. مدیر منطقه‌ای که مقررات منطقه‌ای و مقررات مدیر منطقه را که اعلام شده ابلاغ نمی‌کند، تحت مجازات اداری در شکل اخطار کتبی توسط وزیر برای استاندار و توسط استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی برای شهردار/ریجنس قرار می‌گیرد. چنانچه اخطار کتبی دوبار به صورت متوالی داده شده و همچنان اجرا نشده باشد، مدیر منطقه ملزم به شرکت در برنامه آموزشی ویژه تعمیق حوزه حکمرانی است که

عفت عمومی است، توسط استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی لغو می‌شود (بند «۲»). چنانچه استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی، مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی و یا مقررات شهردار/ریجنس که مغایر مفاد قوانین و مقررات بالادستی، منافع عمومی و/یا عفت عمومی می‌باشد را لغو نکند، وزیر مقررات شهر/ریجنسی و/یا مقررات شهردار/ریجنس را لغو می‌کند (بند «۳»). لغو مقررات استانی و مقررات مربوط به استاندار، باید به موجب فرمان وزیر و لغو مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی و مقررات شهردار/ریجنس، توسط حکم استاندار، به عنوان نماینده دولت مرکزی مقرر می‌شود (بند «۴»). حداکثر طی ۷ (هفت) روز پس از حکم لغو، مندرج در بند «۴»، مدیر منطقه باید اجرای مقررات منطقه‌ای را متوقف کند و سپس پارلمان همراه با مدیر منطقه مقررات منطقه‌ای را ابطال کند (بند «۵»). حداکثر طی ۷ روز پس از حکم لغو، مندرج در بند «۴»، مدیر منطقه باید اجرای مقررات مدیر منطقه‌ای را متوقف و سپس مقررات مدیر منطقه‌ای مربوطه را ابطال کند (بند «۶»). در صورتی که مدیر دولت منطقه‌ای استانی نمی‌تواند حکم به لغو مقررات استانی و استاندار نمی‌تواند حکم به لغو مقررات استاندار، مندرج در بند «۴»، را به دلایلی که به موجب مفاد قوانین و مقررات قابل توجیه است بپذیرد، استاندار می‌تواند حداکثر طی ۱۴ (چهارده) روز از تاریخ دریافت حکم لغو مقررات منطقه‌ای یا مقررات استاندار اعتراض خود را به رئیس جمهور ارائه دهد (بند «۷»). در صورتی که مدیریت دولت منطقه‌ای شهر/ریجنسی نمی‌تواند حکم به لغو مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی و شهردار/ریجنس نمی‌تواند حکم به لغو مقررات شهردار/ریجنس مندرج در بند «۴» را با دلایلی که می‌تواند طبق مفاد قوانین و مقررات قابل توجیه باشد، بپذیرد، شهردار/ریجنس می‌تواند حداکثر طی ۱۴ روز از تاریخ دریافت حکم لغو مقررات شهرداری/ریجنسی یا مقررات شهردار/ریجنس اعتراض خود را به وزیر ارائه دهد (بند «۸»).

طبق ماده (۲۵۲) مدیران دولت منطقه‌ای استانی یا شهر/ریجنسی که همچنان مقررات منطقه‌ای را که توسط وزیر یا استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی لغو شده است اجرا می‌کنند مشمول مجازات خواهند شد (بند «۱»). مجازات‌های مندرج در بند «۱» به شکل: الف. مجازات‌های اداری؛ و/یا ب. مجازات‌هایی برای به تعویق انداختن ارزیابی پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای است (بند «۲»).

توسط وزارتخانه انجام می‌شود و وظایف و اختیارات وی توسط معاون وی و/یا مقامات منصوب انجام می‌شود.

۶-۴-۳. اجرای مقررات منطقه‌ای و مقررات مدیر منطقه

طبق ماده (۲۵۵) واحدهای پلیس خدمات مدنی برای اجرای مقررات منطقه‌ای و مقررات مدیر منطقه، حفظ نظم و امنیت عمومی و انجام حفاظت از جامعه ایجاد می‌شوند. واحدهای خدمات پلیس مدنی دارای اختیارات زیر می‌باشند: الف. انجام اقدام انضباطی غیرقضایی^۱ علیه اعضای جامعه، کارکنان دولت یا اشخاص حقوقی که مقررات منطقه‌ای و/یا مقررات مدیر منطقه را نقض می‌کنند؛ ب. اقدام علیه اعضای جامعه، کارکنان دولت یا اشخاص حقوقی که نظم و امنیت عمومی را مختل می‌کنند؛^۲ ج. انجام اقدامات تحقیقاتی علیه اعضای جامعه، کارکنان دولت یا اشخاص حقوقی مظنون به نقض مقررات منطقه‌ای و/یا مقررات مدیر منطقه؛^۳ د. اقدام اداری علیه اعضای جامعه، کارکنان دولت یا اشخاص حقوقی که مقررات منطقه‌ای و/یا مقررات مدیر منطقه را نقض می‌کنند.^۴ طبق ماده (۲۵۶) پلیس مدنی سمت کارکردی کارمندان دولتی^۵ است که انتصاب آنها مطابق مفاد قوانین و مقررات انجام می‌شود. پلیس خدمات مدنی از میان کارمندان دولتی که شرایط لازم را احراز کنند، منصوب می‌شود. پلیس باید در آموزش و تعلیمات فنی و عملکردی شرکت کند. آموزش و تعلیمات فنی و عملکردی، توسط وزارتخانه انجام می‌شود.^۶ وزارتخانه در انجام آموزش و تعلیمات فنی و عملکردی، می‌تواند با پلیس ملی جمهوری اندونزی و دفتر دادستانی کل هماهنگ شود. پلیس خدمات مدنی که شرایط لازم را احراز کند، می‌تواند به‌عنوان بازپرس کارکنان دولتی مطابق مفاد قوانین و مقررات منصوب شود.

طبق ماده (۲۵۷) تحقیق درباره تخلف از مفاد مقررات منطقه‌ای توسط مأمورین تحقیق مطابق مفاد قوانین و مقررات انجام می‌شود. علاوه بر مأمور تحقیق، یک بازپرس کارکنان دولتی نیز می‌تواند

منصوب شود که وظیفه انجام تحقیقات در خصوص تخلف از مقررات منطقه‌ای مطابق مفاد قوانین و مقررات را برعهده دارد. بازپرسان کارکنان دولتی نتایج تحقیقات خود را به دادستان عمومی ارائه و با پلیس منطقه‌ای هماهنگ می‌شوند. پیگرد قانونی تخطی از مفاد مقررات منطقه‌ای توسط دادستان مطابق مفاد قوانین و مقررات انجام می‌شود.

۵-۳. توسعه منطقه‌ای

طبق ماده (۲۵۸) مناطق توسعه را به‌منظور افزایش و برابری درآمد جامعه، فرصت‌های شغلی، حوزه‌های تجاری، بهبود دسترسی و کیفیت خدمات عمومی و رقابت‌پذیری منطقه‌ای انجام می‌دهند. توسعه منطقه‌ای مظهر اجرای امور دولتی است که به‌عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از توسعه ملی به مناطق واگذار شده است. وزارتخانه‌ها یا نهادهای دولتی غیروزارتی طبق ترسیم امور دولتی اجباری غیرمرتبط با خدمات اساسی و امور دولتی اختیاری برای دستیابی به اهداف توسعه ملی با مناطق هماهنگ و همگام می‌شوند. طبق ماده (۲۵۹) برای دستیابی به اهداف توسعه ملی باید هماهنگی فنی توسعه بین وزارتخانه‌ها یا نهادهای غیروزارتی و مناطق انجام شود. هماهنگی فنی توسعه بین وزارتخانه‌ها یا نهادهای غیروزارتی و مناطق، توسط وزیر با وزیر امور دولتی را در زمینه برنامه‌ریزی توسعه سازماندهی می‌کند، انجام می‌شود. هماهنگی فنی توسعه بین مناطق استانی و شهر/ریجنسی و بین شهر/ریجنسی‌های درون استان توسط استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی انجام می‌شود. هماهنگی فنی توسعه در مراحل برنامه‌ریزی، اجرا، کنترل و ارزیابی توسعه منطقه‌ای انجام می‌شود.

۱-۵-۳. برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای

مناطق مطابق اختیارات خود، باید برنامه‌های توسعه منطقه‌ای را به‌عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از نظام برنامه‌ریزی توسعه ملی

۱. طبق استفساریه قانون منظور از اقدامات انضباطی غیرقضایی (Non-Judicial Disciplinary Action) اقدام پلیس خدمات مدنی در زمینه حفظ و/یا بازگرداندن نظم و آرامش عمومی در برابر تخلف از مقررات منطقه‌ای و مقررات مدیر منطقه به‌نحوی است که مطابق مفاد قوانین و مقررات و بدون طی مراحل قضایی انجام می‌شود.
۲. طبق استفساریه قانون منظور از اقدام، برخورد قانونی با تخلف از مقررات منطقه‌ای است که مطابق قوانین و مقررات و از طریق مراجع قضایی رسیدگی می‌شود.
۳. طبق استفساریه قانون منظور از اقدام تحقیقاتی، اقدام پلیس خدمات مدنی به‌صورتی است که برای جستجوی داده‌ها و اطلاعات در خصوص تخلفات احتمالی از مقررات منطقه و/یا مقررات مدیر منطقه از جمله ضبط، مستندسازی، یا ثبت رویدادها/شرایط و درخواست اطلاعات از اقدامات قهری استفاده نمی‌کند.
۴. طبق استفساریه قانون منظور از اقدام اداری، اقدامی است که در قالب صدور ابلاغیه، اخطارنامه/توبیخ تخلف از مقررات منطقه/مقررات مدیر منطقه صورت می‌گیرد.

5. Functional Civil Servant Positions

۶. طبق استفساریه قانون مواد آموزشی فنی و کاربردی شامل مهارت‌های ارتباطی، مذاکره و اقدامات پلیسی است.

بلندمدت توسعه ملی^{۱۰} و آمایش سرزمین منطقه‌ای تهیه شده است. برنامه توسعه میان مدت منطقه‌ای، شرحی از چشم‌انداز، مأموریت و برنامه مدیر منطقه است که شامل اهداف، استراتژی‌ها، جهت‌گیری‌های خط‌مشی، توسعه منطقه‌ای و مالیه منطقه‌ای، و دستگاه منطقه‌ای و برنامه‌های دستگاه‌های فرمانطقه‌ای همراه با یک چارچوب تأمین مالی مشخص برای یک دوره پنج‌ساله است که طبق برنامه توسعه بلندمدت منطقه‌ای و برنامه توسعه میان مدت ملی^{۱۱} تهیه می‌شود. برنامه توسعه سالیانه منطقه‌ای، شرحی از برنامه توسعه میان مدت منطقه‌ای است که شامل پیش‌نویس چارچوب اقتصادی منطقه‌ای،^{۱۲} اولویت‌های توسعه منطقه‌ای و برنامه‌های کاری و تأمین مالی برای یک دوره یک‌ساله است که طبق برنامه کاری دولت و برنامه‌های استراتژیک ملی^{۱۳} تهیه می‌شود (ماده ۲۶۳).

برنامه توسعه بلندمدت منطقه‌ای و برنامه توسعه میان مدت منطقه‌ای توسط مقررات منطقه‌ای تعیین می‌شود و برنامه سالیانه توسعه منطقه‌ای، توسط مقررات رئیس منطقه تعیین می‌شود. مقررات منطقه‌ای در خصوص برنامه بلندمدت توسعه منطقه‌ای باید حداکثر ۶ ماه پس از پایان برنامه توسعه بلندمدت منطقه‌ای پیشین وضع شود. مقررات منطقه‌ای در خصوص برنامه توسعه میان مدت منطقه‌ای نیز باید حداکثر ۶ ماه پس از معارفه مدیر منطقه‌ای منتخب وضع شود. چنانچه طبق نتایج کنترل و ارزیابی، برنامه‌های توسعه بلندمدت، میان مدت و سالیانه منطقه‌ای، مطابق تحولات وضعیت یا تعدیل خط‌مشی‌های تعیین شده توسط

تهیه کنند. طرح‌های توسعه منطقه‌ای توسط دستگاه منطقه‌ای مسئول برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای هماهنگ، هم‌افزا و یکپارچه می‌شود (ماده ۲۶۰). برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای از رویکردهای تکنوکراتیک، مشارکتی، سیاسی، بالا به پایین و پایین به بالا استفاده می‌کند. رویکرد تکنوکراتیک از روش‌ها و چارچوب‌های علمی برای دستیابی به اهداف توسعه منطقه‌ای استفاده می‌کند. رویکرد مشارکتی باید با مشارکت ذی‌نفعان مختلف اجرا شود. رویکرد سیاسی با تبدیل چشم‌انداز و مأموریت مدیران منطقه‌ای منتخب به یک سند برنامه‌ریزی توسعه میان مدت مورد بحث قرار گرفته با پارلمان، اجرا می‌شود. رویکردهای بالا به پایین و پایین به بالا، نتیجه برنامه‌ریزی است که در مذاکرات توسعه‌ای هماهنگ می‌شود که در سطح روستا، کجاستان، شهر/ریجنسی، استان تا سطح ملی برگزار می‌شود (ماده ۲۶۱). برنامه‌های توسعه منطقه‌ای در شیوه‌ای شفاف،^۱ انعطاف‌پذیر،^۲ کارآمد،^۳ مؤثر،^۴ پاسخ‌گو،^۵ مشارکتی،^۶ قابل اندازه‌گیری،^۷ عادلانه^۸ و از نظر زیست‌محیطی بی‌خطر^۹ تنظیم می‌شوند. برنامه توسعه منطقه‌ای باید تسریع توسعه در مناطق توسعه‌نیافته را مورد توجه قرار دهد (ماده ۲۶۲).

اسناد برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای شامل: الف. طرح توسعه بلندمدت منطقه‌ای؛ ب. طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای؛ و ب. برنامه توسعه سالیانه منطقه‌ای است. طرح توسعه بلندمدت منطقه‌ای، شرحی از چشم‌انداز، مأموریت، جهت‌گیری خط‌مشی و اهداف اصلی توسعه بلندمدت منطقه برای مدت ۲۰ سال است که با مراجعه به برنامه

۱. طبق استفساربه قانون منظور از شفاف این است که حق عموم برای کسب اطلاعات واقعی، صادقانه و غیرتبعیض‌آمیز در مورد اداره دولت با در نظر گرفتن حفاظت از اسرار شخصی، طبقاتی و دولتی باز باشد.
۲. طبق استفساربه قانون منظور از انعطاف‌پذیر، پیش‌بینی پتانسیل‌ها، مشکلات و تغییرات مختلف است که در منطقه رخ می‌دهد.
۳. طبق استفساربه قانون منظور از کارآمد دستیابی به خروجی‌های خاص با کمترین ورودی یا کمترین ورودی با حداکثر خروجی است.
۴. طبق استفساربه قانون منظور از مؤثر، توانایی دستیابی به اهداف با منابع در اختیار به بهینه‌ترین روش یا فرایند است.
۵. طبق استفساربه قانون منظور از پاسخ‌گو این است که هر فعالیت و نتیجه نهایی برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای باید در برابر مردم به‌عنوان بالاترین صاحبان حاکمیت حکومت طبق احکام قوانین و مقررات پاسخ‌گو باشد.
۶. منظور از مشارکتی حق جامعه برای مشارکت در هر مرحله از فرایند برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای و دربرگرفتن گروه‌های حاشیه‌نشین از طریق کانال‌های ارتباطی ویژه برای پاسخ‌گویی به خواسته‌های گروه‌های اجتماعی است که به سیاستگذار دسترسی ندارند.
۷. طبق استفساربه قانون منظور از قابل اندازه‌گیری تعیین اهداف عملکردی است که باید به آنها دست یافت و ابزارهای دستیابی به آنها را تعیین کرد.
۸. طبق استفساربه قانون منظور از عادلانه اصل تعادل بین مناطق، بخش‌ها، درآمد، جنسیت و سن است.
۹. طبق استفساربه قانون منظور از از نظر زیست‌محیطی بی‌خطر، تحقق یک زندگی عادلانه و مرفه و بدون ایجاد آسیب زیست‌محیطی پایدار در بهینه‌سازی منابع طبیعی از طریق هماهنگ کردن فعالیت‌های انسانی با توانایی منابع طبیعی حامی آنهاست.

10. Rencana Pembangunan Jangka Panjang Nasional (RPJPN)

11. Rencana Pembangunan Jangka Menengah Nasional (RPJMN)

12. Regional Economic Framework

۱۳. طبق استفساربه قانون منظور از برنامه راهبردی ملی برنامه‌ای است که توسط رئیس‌جمهور به‌عنوان برنامه‌ای تعیین شده است که ماهیت راهبردی ملی دارد و در راستای تلاش برای افزایش رشد و توسعه عادلانه و نیز دفاع و حفظ امنیت در چارچوب ارتقای رفاه جامعه است.

سرزمین استانی، منافع عمومی و/یا مفاد قوانین و مقررات بالادستی و برای برنامه توسعه بلندمدت منطقه‌ای به منظور بررسی انطباق با طرح توسعه بلندمدت منطقه‌ای استانی و برنامه توسعه میان مدت ملی، منافع عمومی و/یا قوانین و مقررات بالادستی انجام می‌شود (بند «۱»). نتایج ارزیابی توسط وزیر حداکثر طی ۱۵ روز از تاریخ دریافت پیش نویس مقررات منطقه‌ای، به استاندار ارائه می‌شود (بند «۲»). اگر وزیر اعلام کند که نتایج ارزیابی پیش نویس مقررات منطقه‌ای استانی درباره برنامه توسعه بلندمدت و/یا میان مدت منطقه‌ای، مطابق موارد مذکور در بند «۱» نیست، استاندار به همراه پارلمان باید حداکثر طی ۷ روز پس از تاریخ دریافت نتایج ارزیابی، پیش نویس را اصلاح کنند (بند «۳»). اگر نتایج ارزیابی توسط استاندار و پارلمان پیگیری نشود و استاندار پیش نویس مقررات منطقه‌ای استانی درباره طرح توسعه بلندمدت و/یا میان مدت منطقه‌ای را برای تبدیل به مقررات منطقه‌ای توشیح و ابلاغ کند، وزیر مقررات منطقه‌ای مذکور را لغو می‌کند (بند «۴»).

طبق ماده (۲۷۰) و (۲۷۱) ارزیابی پیش نویس مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی درباره طرح توسعه بلندمدت منطقه‌ای، توسط استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی، برای بررسی انطباق با طرح توسعه بلندمدت منطقه‌ای استانی، برنامه توسعه بلندمدت ملی و آمایش سرزمین شهر/ریجنسی، منافع عمومی و/یا قوانین و مقررات بالادستی و برای طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای به منظور بررسی انطباق با برنامه توسعه بلندمدت منطقه‌ای شهر/ریجنسی، برنامه توسعه میان مدت منطقه‌ای استانی، و برنامه توسعه میان مدت ملی، منافع عمومی و/یا مفاد قوانین و مقررات بالادستی انجام می‌شود (بند «۱»). نتایج ارزیابی باید توسط استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی حداکثر طی ۱۵ روز از تاریخ دریافت پیش نویس مقررات منطقه‌ای به شهردار/ریجنت ارائه شود (بند «۲»). اگر استاندار اعلام کند که نتایج ارزیابی پیش نویس مقررات مطابق با موارد مذکور در بند «۱» نیست، شهردار/ریجنت همراه با پارلمان حداکثر طی ۷ روز از تاریخ دریافت نتایج ارزیابی، پیش نویس را اصلاح می‌کنند (بند «۳»). چنانچه نتایج ارزیابی توسط شهردار/ریجنت و پارلمان پیگیری نشود و شهردار/ریجنت پیش نویس مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی در خصوص برنامه توسعه بلندمدت یا میان مدت منطقه‌ای را برای تبدیل به مقررات

دولت مرکزی نباشند، ممکن است اصلاح شوند (ماده ۲۶۴). طبق ماده (۲۶۵) طرح توسعه بلندمدت منطقه‌ای، به عنوان یک راهنما در تدوین چشم‌انداز، مأموریت و برنامه نامزدهای مدیران منطقه‌ای عمل می‌کند. طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای و طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای، به عنوان ابزارهایی برای ارزیابی اداره دولت منطقه‌ای استفاده می‌شود. طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای نیز به یک راهنما برای مدیران منطقه‌ای در آماده‌سازی سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای و اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت تبدیل می‌شود.

طبق ماده (۲۶۶) اگر مدیر دولت منطقه‌ای، مقررات منطقه‌ای درباره طرح توسعه بلندمدت و میان مدت منطقه‌ای، را وضع نکند، اعضای پارلمان و مدیران مناطق، مشمول مجازات اداری در قالب عدم پرداخت حقوق مالی مقرر در قوانین و مقررات برای مدت سه ماه می‌شوند. همچنین اگر مدیر منطقه مقررات مدیر منطقه در خصوص طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای را وضع نکند، مشمول مجازات‌های اداری در شکل عدم پرداخت حقوق مالی مندرج در قوانین و مقررات به مدت ۳ ماه می‌شود.

۲-۵-۳. ارزیابی پیش نویس مقررات منطقه‌ای درباره طرح توسعه بلندمدت و میان مدت منطقه‌ای

پیش نویس مقررات منطقه‌ای استانی درباره طرح توسعه بلندمدت و/یا میان مدت منطقه‌ای که به طور مشترک توسط استاندار و پارلمان استانی تصویب شده است قبل از توشیح و ابلاغ توسط استاندار، حداکثر طی سه روز از زمان تأیید مشترک برای ارزیابی به وزیر ارائه می‌شود. همچنین پیش نویس مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی در خصوص طرح توسعه بلندمدت و/یا میان مدت منطقه‌ای که به طور مشترک توسط شهردار/ریجنت و پارلمان شهر/ریجنسی تأیید شده است، قبل از اینکه توسط شهردار/ریجنت توشیح و ابلاغ شود، حداکثر طی مدت سه روز از تاریخ تأیید مشترک، جهت ارزیابی به استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی ارائه می‌شود (ماده ۲۶۷).

طبق ماده (۲۶۸) و (۲۶۹) ارزیابی پیش نویس مقررات منطقه‌ای استانی درباره برنامه توسعه بلندمدت منطقه‌ای توسط وزیر، به منظور بررسی انطباق با برنامه بلندمدت توسعه ملی و آمایش

ارزیابی توسعه شهرها/ریجنسی‌ها [در محدوده استان] را انجام می‌دهد. همچنین استاندار کنترل و ارزیابی توسعه مناطق استانی را انجام می‌دهد.^۱ شهردار/ریجنت نیز کنترل و ارزیابی توسعه مناطق شهر/ریجنسی را انجام می‌دهد (ماده ۲۷۶).^۲ ماده (۲۷۷) مقررات بیشتر در خصوص رویه‌های برنامه‌ریزی، کنترل و ارزیابی توسعه منطقه‌ای، و نیز ارزیابی پیش‌نویس مقررات برنامه توسعه بلندمدت و میان‌مدت منطقه‌ای و نیز رویه‌های اصلاح برنامه توسعه بلندمدت، میان‌مدت و سالانه منطقه‌ای را به مقررات وزارتی موکول کرده است. طبق ماده (۲۷۸) سازمان دهندگان دولت منطقه‌ای مشارکت جامعه و بخش خصوصی را در توسعه منطقه‌ای لحاظ می‌کنند. سازمان دهندگان دولت منطقه‌ای می‌توانند به منظور تشویق مشارکت جامعه و بخش خصوصی، مشوق‌ها و/یا تسهیلاتی را که در مقررات منطقه‌ای طبق مفاد قوانین و مقررات تنظیم شده است، ارائه دهند.

۳-۶. مالیه منطقه‌ای

۳-۶-۱. اصول کلی روابط مالی بین دولت‌های مرکزی و محلی
طبق قانون ۲۰۱۴/۲۳، تعهدات مدیران دولت منطقه‌ای در زمینه مدیریت مالیه منطقه‌ای، عبارت‌اند از: الف. مدیریت اعتبارات به‌طور مؤثر، کارآمد، شفاف و پاسخ‌گو؛ ب. همگام‌سازی دستیابی به اهداف برنامه منطقه‌ای در بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای با برنامه‌های دولت مرکزی؛ و پ. گزارش تحقق بودجه برای امور دولتی که به‌عنوان اجرای اصل مدیریت مشترک به مناطق مأموریت داده شده است (ماده ۲۸۰). طبق ماده (۲۸۱) مناطق در اداره امور دولتی واگذار شده توسط دولت مرکزی دارای روابط مالی با سایر مناطق هستند. روابط مالی عبارت‌اند از: الف. تقسیم درآمدهای مالیاتی و غیرمالیاتی بین منطقه‌ای؛ ب. تأمین مالی برای امور دولتی تحت اختیار مناطق، که در نتیجه همکاری بین منطقه‌ای، تبدیل به مسئولیت مشترک می‌شوند؛ ج. وام‌ها و/یا گرن‌ت‌های بین منطقه‌ای؛ د. کمک مالی بین منطقه‌ای؛ و ث. مدیریت اعتبارات خودمختاری ویژه که در قانون تصریح شده است.

منطقه‌ای توشیح و ابلاغ کند، استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی مقررات منطقه‌ای مذکور را لغو می‌کند (بند «۴»).
طبق ماده (۲۷۲) دستگاه منطقه‌ای باید یک برنامه استراتژیک براساس برنامه توسعه میان‌مدت منطقه‌ای تهیه کند. برنامه استراتژیک دستگاه منطقه‌ای، شامل اهداف، مقاصد، برنامه‌ها و فعالیت‌های توسعه‌ای در زمینه اجرای امور دولتی اجباری و/یا امور دولتی انتخابی مطابق وظایف و کارکردهای هر دستگاه منطقه‌ای است. دستیابی به اهداف، برنامه‌ها و فعالیت‌های توسعه‌ای در برنامه استراتژیک دستگاه منطقه‌ای باید با دستیابی به اهداف، برنامه‌ها و فعالیت‌های توسعه‌ای مقرر در برنامه استراتژیک وزارتخانه‌ها یا نهادهای دولتی غیروزارتی جهت دستیابی به اهداف توسعه ملی هم‌راستا شود. طبق ماده (۲۷۳) برنامه استراتژیک دستگاه منطقه‌ای پس از ابلاغ طرح توسعه میان‌مدت منطقه‌ای، در قالب مقررات مدیر منطقه تعیین می‌شود. برنامه استراتژیک دستگاه منطقه‌ای، در پیش‌نویس برنامه کاری دستگاه منطقه‌ای تدوین می‌شود و به‌عنوان داده برای تدوین پیش‌نویس طرح توسعه سالانه منطقه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد. برنامه کاری دستگاه منطقه‌ای، شامل برنامه‌ها، فعالیت‌ها، موقعیت‌ها و گروه‌های هدف همراه با شاخص‌های عملکرد و تأمین مالی مطابق با وظایف و عملکردهای هر دستگاه منطقه‌ای خواهد بود. برنامه کاری دستگاه منطقه‌ای توسط مدیر منطقه پس از ابلاغ برنامه توسعه سالانه منطقه‌ای تعیین می‌شود. طبق ماده (۲۷۴) برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای طبق داده‌ها و اطلاعات مدیریت شده در سیستم اطلاعات توسعه منطقه‌ای انجام می‌شود.

۳-۵-۳. کنترل و ارزیابی توسعه منطقه‌ای

کنترل و ارزیابی توسعه منطقه‌ای شامل: الف. کنترل تدوین خط‌مشی‌های برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای؛ ب. اجرای برنامه‌های توسعه منطقه‌ای؛ و پ. ارزیابی نتایج برنامه‌های توسعه منطقه‌ای است (ماده ۲۷۵). وزیر کنترل و ارزیابی توسعه مناطق استانی را انجام می‌دهد. استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی کنترل و

۱. طبق استفسار به قانون کنترل و ارزیابی یک منطقه استانی همه واحدهای کاری دستگاه‌های منطقه‌ای در آن منطقه استانی را پوشش می‌دهد.

۲. طبق استفسار به قانون کنترل و ارزیابی توسعه منطقه شهر/ریجنسی همه واحدهای کاری دستگاه منطقه‌ای در منطقه شهر/ریجنسی را پوشش می‌دهد.

۳. طبق استفسار به قانون منظور از کمک مالی بین منطقه‌ای: الف. کمک مالی بین منطقه‌ای استانی؛ ب. کمک مالی بین منطقه‌ای بین شهرداری‌ها/ریجنسی‌ها؛ پ. کمک مالی مناطق استانی به شهرداری/ریجنسی‌های درون قلمرو خود و شهرداری/ریجنسی‌های خارج از قلمرو خود؛ و ت. کمک‌های مالی از شهرداری‌ها/ریجنسی‌ها به مناطق استانی خود و/یا سایر مناطق استانی است.

۲-۶-۳. تأمین مالی برای انجام امور دولتی در مناطق

اداره امور دولتی تحت اختیارات مناطق از محل بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای تأمین می‌شود. همچنین اداره امور دولتی تحت اختیار دولت مرکزی در مناطق از محل بودجه درآمدی و هزینه‌های دولت مرکزی تأمین می‌شود. قابل ذکر است که تأمین مالی برای اجرای امور دولتی تحت اختیار مناطق، متمایز از تأمین مالی برای اجرای امور دولتی تحت اختیار دولت مرکزی انجام می‌شود ماده (۲۸۲).

شفاف و مسئولانه با در نظر گرفتن حس عدالت، تناسب و منافع جامعه انجام شود. طبق ماده (۲۸۴) مدیر منطقه صاحب اختیار مدیریت مالی منطقه‌ای است و دولت منطقه‌ای را در خصوص مالکیت دارایی‌های منطقه‌ای تفکیک شده نمایندگی می‌کند (بند «۱»).^۱ مدیر منطقه در اعمال اختیارات مذکور در بند «۱»، بخشی یا تمام اختیارات خود را در قالب برنامه‌ریزی، اجرا، مدیریت، گزارش و پاسخ‌گویی و نیز نظارت مالی منطقه‌ای به مقامات منطقه‌ای تفویض می‌کند (بند «۲»).

۳-۶-۳. دارندگان اختیار مدیریت مالی منطقه‌ای

طبق ماده (۲۸۳) مدیریت مالی منطقه‌ای بخشی جدایی‌ناپذیر از اجرای امور دولتی است که در نتیجه واگذاری امور دولتی تبدیل به اختیارات مناطق می‌شود. مدیریت مالی منطقه‌ای، باید به شیوه‌ای منظم، مطابق مفاد قوانین و مقررات، کارآمد، اقتصادی، مؤثر،

۴-۶-۳. درآمد، هزینه و تأمین مالی

الف) درآمد

طبق ماده (۲۸۵) قانون ۲۰۱۴/۲۳، منابع درآمد منطقه‌ای شامل: الف. درآمدهای اصلی منطقه، ب. درآمدهای انتقالی؛ و پ. سایر درآمدهای مشروع منطقه‌ای است (جدول ۴).

جدول ۴. منابع درآمدی مناطق در اندونزی طبق «قانون ۲۰۱۴/۲۳ درباره دولت منطقه‌ای» و «قانون ۲۰۲۲/۱ درباره روابط مالی بین دولت مرکزی و دولت‌های منطقه‌ای» [۳]، [۸]

شرح	نوع منابع
طبق ماده (۵۸۲) قانون ۴۱۰۲/۳۲، درآمدهای اصلی مناطق شامل: مالیات منطقه‌ای؛ عوارض منطقه‌ای؛ نتایج مدیریت دارایی‌هایی منطقه‌ای تفکیک‌شده؛ ^۲ و سایر درآمدهای اصلی مشروع منطقه‌ای است. مالیات‌های منطقه‌ای و عوارض منطقه‌ای توسط قانون مقرر می‌شود، که اجرای آن در مناطق به موجب مقررات منطقه‌ای به صورت جزئی‌تر تنظیم می‌شود (بند «۱۱»). دولت‌های منطقه‌ای از وضع عوارض و دیگر عناوین، به غیر از آنچه در قانون مقرر شده منع می‌شوند (بند «۲») ماده (۶۸۲). طبق ماده (۶۸۲) نتایج مدیریت دارایی‌های منطقه‌ای تفکیک‌شده، و سایر درآمدهای اصلی مشروع منطقه‌ای، توسط مقررات منطقه‌ای طبق قوانین و مقررات تعیین می‌شود (بند «۳»). طبق ماده (۷۸۲) مدیران مناطقی که عوارض، یا مبالغی تحت عناوین دیگر، به غیر از موارد مقرر در قانون وصول کنند، مشمول مجازات اداری در شکل عدم پرداخت حقوق مالی خود به مدت ۶ ماه می‌شوند. وجوه حاصل از عوارض یا سایر مبالغ تحت عناوین دیگر که خارج از موارد مقرر در قانون توسط مدیران مناطق اخذ شود، به طور کامل به خزانه دولت واریز می‌شود.	درآمدهای اصلی
ماده (۱۰۶) «قانون ۲۰۲۲/۱ درباره روابط مالی بین دولت مرکزی و دولت‌های منطقه‌ای» الف. نقل و انتقالات مالی به مناطق از سوی دولت مرکزی شامل: اعتبارات تسهیم عواید؛ ^۳ اعتبارات تخصیص عمومی؛ اعتبارات تخصیص خاص؛ اعتبارات خودمختاری ویژه، اعتبارات امتیاز ویژه ^۴ و اعتبارات روستاست. ^۵ ب. درآمد انتقالی بین منطقه‌ای. درآمدهای انتقالی شامل: تقسیم درآمدها؛ و کمک مالی است (بند «۲») ماده ۲۸۵ قانون ۲۰۱۴/۲۳. طبق ماده (۲۹۴) قانون ۲۰۱۴/۲۳ تسهیم سود اعتباراتی است که از محل درآمدهای منطقه‌ای معین به سایر مناطق براساس درصدهای معینی مطابق با مفاد قوانین و مقررات تخصیص می‌یابد. ^۶ کمک‌های مالی اعتباراتی است که توسط منطقه به سایر مناطق یا در چارچوب همکاری منطقه‌ای و یا برای سایر اهداف خاص ارائه می‌شود. ^۷	درآمدهای انتقالی

۱. طبق استفساریه قانون منظور از نمایندگی دولت منطقه‌ای در زمینه مالکیت دارایی‌های منطقه‌ای تفکیک شده، به عنوان سهام‌دار کنترل‌کننده در شرکت‌های منطقه‌ای و همچنین سایر سهام‌هاست و رئیس دولت منطقه‌ای از انتصاب به عنوان مدیر یک واحد تجاری منع شده است.
 ۲. طبق استفساریه قانون منظور از نتایج مدیریت دارایی‌های منطقه‌ای تفکیک شده، از جمله سود حاصل از سهام شرکت‌های منطقه‌ای و نتایج همکاری با اشخاص ثالث است.
 ۳. طبق بند ماده «۷۰» ماده (۱) قانون ۲۰۲۲/۱ اعتبارات تسهیم عواید (Dana Bagi Hasil) که به اختصار DBH نامیده می‌شود، بخشی از انتقالات مالی به مناطق است، که براساس درصدی از درآمدهای معین در بودجه دولت مرکزی، و عملکرد معین تخصیص می‌یابد، که با هدف کاهش عدم تعادل مالی بین دولت مرکزی و مناطق، و نیز سایر مناطق غیرتولیدکننده در زمینه غلبه بر اثرات جانبی منفی و/یا افزایش برابری به مناطق تخصیص می‌یابد.

4. Dana Keistimewaan

۵. اعتبارات اعتبارات تسهیم سود؛ تخصیص عمومی؛ و تخصیص خاص؛ در قانون ۲۰۱۴/۲۳ ذیل عنوان اعتبارات متوازن‌سازی ذکر شده بود که طبق قانون ۲۰۲۲/۱ اصلاح شده است.
 ۶. طبق استفساریه قانون یک نمونه از تسهیم درآمد، تسهیم حاصل از مالیات وسایل نقلیه موتوری است که توسط منطقه استانی میان مناطق شهرداری/ریجنسی تقسیم می‌شود.
 ۷. طبق استفساریه قانون کمک‌های مالی می‌تواند بین مناطق استانی، بین شهرداری‌ها/ریجنسی‌ها، و از مناطق استانی به شهرداری/ریجنسی ارائه شود.

شرح	نوع منابع
طبق ماده (۲۹۵) سایر درآمدهای مشروع منطقه‌ای مندرج در بند (۱۱) ماده (۲۸۵) کلیه درآمدهای منطقه‌ای به غیر از درآمد اصلی منطقه و درآمد انتقالی است که شامل گزنت‌ها، و سایر درآمدها مطابق با قوانین و مقررات است (بند (۱۱)). گزنت مندرج در بند (۱۱) کمک در شکل پول، کالاها، و/یا خدماتی است که از سوی دولت مرکزی، سایر مناطق، جوامع و نهادهای تجاری داخلی یا خارجی با هدف حمایت از بهبود وضعیت اجرای امور دولتی تحت اختیارات مناطق نشئت می‌گیرد (بند (۲)). طبق ماده (۲۹۷) حق کمیسیون‌ها، تخفیف‌ها، کسورات یا سایر دریافتی‌ها، به هر نام و شکلی که می‌تواند به طور مستقیم در نتیجه فروش، گزنت، بیمه و/یا خرید کالاها و خدمات از جمله دریافت سود، یا سایر دریافت‌ها در نتیجه سپرده‌گذاری پول در بانک، دریافت‌های حاصل از استفاده از کالاهای منطقه‌ای یا سایر فعالیت‌ها، درآمد منطقه‌ای را تشکیل می‌دهد. تمام درآمدهای منطقه‌ای در شکل پول فوراً به حساب خزانه‌داری کل منطقه واریز می‌شود و در قالب کالاها به دارایی منطقه‌ای تبدیل می‌شود که به عنوان فهرست اموال منطقه‌ای ثبت می‌شود.	سایر درآمدهای مشروع منطقه‌ای

طبق قانون ۲۰۲۲/۱ دولت مرکزی خط مشی انتقالات مالی به مناطق را تعیین می‌کند. خط مشی مذکور سالیانه به مجلس نمایندگان خلق ارائه می‌شود (ماده ۱۰۷). انتقالات مالی به مناطق سالیانه در قانون بودجه درآمدی و هزینه دولت مرکزی منظور می‌شود و جزئیات تخصیص انتقالات مالی به مناطق به تفکیک استان/شهر/ریجنسی در مقررات ریاست جمهوری تصریح می‌شود (ماده ۱۰۸). خط مشی انتقالات مالی به مناطق و مبلغ بودجه مذکور می‌تواند با در نظر گرفتن شرایط اقتصادی ملی تعدیل شود (ماده ۱۰۹). جدول ۵ جزئیات بیشتری در خصوص درآمدهای انتقالی از دولت مرکزی به مناطق را نشان می‌دهد.

جدول ۵. انتقالات مالی از دولت مرکزی به مناطق طبق «قانون ۲۰۲۲/۱ درباره روابط مالی بین دولت مرکزی و دولت‌های منطقه‌ای» [۸]

شرح	اعتبارات
سقف ملی اعتبارات تخصیص عمومی با در نظر گرفتن موارد زیر تعیین می‌شود: الف. نیازهای خدمات عمومی به عنوان بخشی از اجرای امور دولتی که تحت اختیار مناطق است؛ ب. توان مالی دولت؛ پ. سقف کل نقل و انتقالات مالی به مناطق؛ و ت. اهداف توسعه ملی. نسبت سقف اعتبارات تخصیص عمومی برای مناطق استانی و شهر/ریجنسی باید نیازهای مالی را در خصوص اجرای امور دولتی تحت اختیارات مناطق در نظر بگیرد. نسبت سقف اعتبارات تخصیص عمومی برای مناطق استانی و شهر/ریجنسی طبق ویژگی‌های معین ^۱ به چند گروه دسته‌بندی می‌شود (ماده (۱۲۴)). طبق ماده (۱۲۵) اعتبارات تخصیص عمومی برای هر منطقه براساس شکاف مالی برای یک سال مالی تخصیص داده می‌شود (بند (۱)). شکاف مالی طبق تفاوت بین نیازهای مالی منطقه‌ای و درآمدهای بالقوه منطقه محاسبه می‌شود (بند (۲)). منظور از نیازهای مالی منطقه‌ای، نیازهای مالی در زمینه اداره امور دولتی تحت اختیارات منطقه و منظور از درآمد بالقوه منطقه‌ای، مجموع درآمد اصلی بالقوه منطقه‌ای؛ تخصیص اعتبارات تسهیم درآمد؛ و اعتبارات تخصیص خاص است (بند (۳)) و «(۴)». قانون ۲۰۲۲/۱ چگونگی، شاخص‌ها و معیارهای تخصیص اعتبارات تخصیص عمومی به هر استان را تشریح کرده است.	اعتبارات تخصیص عمومی
اعتبارات تخصیص خاص مطابق خط‌مشی دولت برای تأمین مالی برنامه‌ها، فعالیت‌ها، و/یا سیاست‌های خاص با هدف: الف. دستیابی به اولویت‌های ملی؛ ب. تسریع توسعه منطقه‌ای؛ پ. کاهش نابرابری در خدمات عمومی؛ ت. تشویق رشد اقتصادی منطقه‌ای؛ و/یا ث. حمایت از عملیاتی شدن خدمات عمومی تخصیص می‌یابد (بند (۱)). خط‌مشی دولت مندرج در بند (۱) براساس الف. برنامه توسعه میان‌مدت ملی؛ ب. برنامه کاری دولت؛ پ. چارچوب اقتصاد کلان و اصول سیاست مالی؛ ت. دستورات رئیس‌جمهور؛ و ث. مفاد قوانین و مقررات تعیین می‌شود (بند (۲)). اعتبارات تخصیص خاص شامل موارد زیر است: الف. اعتبارات تخصیص خاص سرمایه‌ای، که برای حمایت از توسعه/تهیه تأسیسات و زیرساخت‌های خدمات عمومی منطقه‌ای استفاده می‌شود؛ ب. اعتبارات تخصیص خاص هزینه‌ای، که برای پشتیبانی از عملیاتی شدن خدمات عمومی منطقه‌ای استفاده می‌شود؛ و پ. گزنت‌ها به مناطق که برای حمایت از توسعه فیزیکی و/یا برخی خدمات عمومی منطقه‌ای براساس توافقات بین دولت مرکزی و دولت منطقه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد (بند (۳)). برنامه‌ریزی و تخصیص اعتبارات تخصیص خاص ممکن است با سایر بودجه‌ها ادغام شود (بند (۴)). اعتبارات تخصیص خاص سالیانه در قانون بودجه درآمدی و هزینه‌ای دولت مرکزی تعیین می‌شود (بند (۵)). گزنت‌ها به مناطق مندرج در بند (۳)، که از خارج از کشور تأمین می‌شود از طریق دولت انجام می‌شود (بند (۷)) (ماده (۱۳۱)).	اعتبارات تخصیص خاص
اعتبارات خودمختاری ویژه به مناطقی تخصیص می‌یابد که طبق «قانون خودمختاری ویژه» ^۳ از خودمختاری ویژه برخوردار هستند. ^۴ اعتبارات خودمختاری ویژه بین استان‌ها و شهرها و ریجنسی‌ها به شیوه‌ای عادلانه و شفاف طبق قانون خودمختاری ویژه تقسیم می‌شود (ماده (۱۳۲)).	اعتبارات خودمختاری ویژه

۱. طبق استفسار به قانون ۲۰۲۲/۱: منظور از ویژگی‌های معین، ویژگی‌های منطقه‌ای مانند موقعیت جغرافیایی و اقتصاد منطقه‌ای است.

۲. طبق استفسار به قانون هدف از ادغام اعتبارات تخصیص خاص با سایر اعتبارات حمایت از دستیابی به برنامه‌ها، فعالیت‌ها، و/یا سیاست‌های خاص است. سایر اعتبارات می‌تواند سایر نقل و انتقالات مالی، بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، همکاری دولت و نهادهای تجاری و ... باشد.

3. The Law on Special Autonomy

۴. طبق استفسار به قانون هدف اعتبارات خودمختاری ویژه حمایت از اجرای خودمختاری ویژه براساس مفاد قوانین و مقررات است.

شرح	اعتبارات
اعتبارات امتیاز ویژه، مربوط به امتیازات منطقه ویژه یوگیاکارتا مطابق با مفاد قوانین و مقررات مربوط به امتیازات منطقه ویژه یوگیاکارتا است. ^۱ اعتبارات امتیاز ویژه ممکن است به شهر/ریجنسی‌های منطقه ویژه یوگیاکارتا مطابق با امور ویژه دولت منطقه‌ای منطقه ویژه استان یوگیاکارتا که توسط دولت‌های منطقه‌ای شهر/ریجنسی اجرا می‌شود منتقل شود. تأمین اعتبارات برای امور ویژه با در نظر گرفتن نیازها و اولویت‌های هر شهر/ریجنسی پیشنهاد می‌شود. مدیریت اعتبارات امتیاز ویژه براساس برنامه‌ریزی که مبتنی بر برنامه توسعه میان‌مدت ملی و برنامه توسعه میان‌مدت منطقه‌ای و اهداف عملکردی است انجام می‌شود (ماده ۱۳۳).	اعتبارات امتیاز ویژه
اعتبارات روستا اعتباراتی است که از بودجه درآمدی و هزینه‌های دولت تأمین می‌شود. اعتبارات روستا با در نظر گرفتن عدالت و برابری و براساس عملکرد روستا، تعداد روستاها، جمعیت، نرخ فقر، مساحت و سطح دشواری جغرافیایی محاسبه شده و تخصیص می‌یابد. دولت می‌تواند هرساله تمرکز استفاده از اعتبارات روستا را مطابق با اولویت‌های ملی تعیین شده در قوانین و مقررات مربوط به برنامه‌ریزی ملی و تخصیص نقل و انتقالات مالی تعیین کند. بودجه‌ریزی، تخصیص، گزارش، نظارت و ارزیابی اعتبارات روستا مطابق احکام قوانین و مقررات انجام می‌شود (ماده ۱۳۴).	اعتبارات روستا

طبق ماده (۱۱۰) قانون ۲۰۲۲/۱، سقف اعتبارات تسهیم عواید براساس تحقق درآمد یک سال قبل تعیین می‌شود. اعتبارات تسهیم عواید شامل الف. تسهیم درآمد مالیات و ب. تسهیم درآمد منابع طبیعی است اعتبارات تسهیم عواید مالیات شامل الف. مالیات بر درآمد؛ ب. مالیات بر زمین و ساختمان؛ و پ. مالیات غیرمستقیم بر محصولات تنباکو است. مالیات منابع طبیعی نیز شامل الف. جنگلداری. ب. مواد معدنی و زغال سنگ؛ پ. نفت و گاز طبیعی؛ ت. انرژی زمین گرمایی؛ و ث. شیلات است. قانون ۲۰۲۲/۱ احکام مفصلی را در خصوص چگونگی، شاخص‌ها و معیارهای تخصیص اعتبارات مذکور به مناطق مقرر داشته است.

ب) هزینه‌ها

طبق ماده (۲۹۸) قانون ۲۰۱۴/۲۳، هزینه‌های منطقه‌ای برای تأمین مالی امور اجباری دولتی مرتبط با خدمات اساسی تعیین شده توسط حداقل استانداردهای خدمات اولویت‌بندی می‌شود (بند «۱»). هزینه‌های منطقه‌ای، باید توسط استانداردهای فنی و استانداردهای قیمت واحد منطقه‌ای^۲ مطابق مفاد قوانین و مقررات هدایت شود (بند «۲»). هزینه‌های منطقه‌ای برای تأمین مالی امور دولتی تحت اختیار منطقه به غیر از موارد مذکور در بند «۱» باید با تحلیل استانداردهای هزینه^۳ و استانداردهای قیمت واحد منطقه‌ای مطابق مفاد قوانین و مقررات هدایت شود.

ج) تأمین مالی

طبق قانون ۲۰۱۴/۲۳، الف. مناطق می‌توانند وام‌هایی را از دولت مرکزی، سایر مناطق، مؤسسات مالی بانکی، مؤسسات مالی

۱. طبق استفساریه قانون هدف اعتبارات امتیازات ویژه، حمایت از اجرای امور ویژه منطقه ویژه یوگیاکارتا طبق مفاد قوانین و مقررات است.
۲. طبق استفساریه قانون منظور از استانداردهای قیمت واحد منطقه‌ای، قیمت واحد کالاها و خدمات با در نظر گرفتن سطح هزینه‌های منطقه‌ای است.
۳. طبق استفساریه قانون منظور از تحلیل استانداردهای هزینه، ارزیابی منطقی بودن حجم کار و هزینه‌های مورد استفاده برای یک فعالیت است.
۴. طبق استفساریه قانون هزینه‌های روستا شامل تخصیص از بودجه درآمدی و هزینه‌های دولت مرکزی برای روستا، تخصیص اعتبارات روستا، سهم از مالیات و عوارض شهر/ریجنسی برای اداره دولت روستاست که شامل خدمات، توسعه و توانمندسازی جامعه می‌شود.

کند. استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی باید کسری بودجه درآمدی و هزینه‌ای شهر/ریجنسی را براساس حداکثر کسری بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای شهر/ریجنسی و حداکثر مبلغ تجمیعی وام‌های منطقه‌ای تعیین شده توسط وزیر متولی امور دولتی در بخش مالی کنترل کند. کنترل مذکور باید طی ارزیابی پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای انجام شود.

۵-۶-۳. مدیریت دارایی‌های منطقه‌ای

طبق ماده (۳۰۷) دارایی‌های منطقه‌ای مورد نیاز برای اداره امور دولتی قابل انتقال نیست (بند «۱»). تدارک دارایی‌های منطقه‌ای مطابق توان مالی و نیازهای منطقه براساس اصول کارایی، اثربخشی و شفافیت با اولویت‌بندی محصولات داخلی مطابق مفاد قوانین و مقررات انجام می‌شود (بند «۲»). دارایی‌های منطقه‌ای که برای اداره امور دولتی مورد استفاده قرار نمی‌گیرد، می‌تواند از طریق فروش، مبادله، اهدا، از جمله به‌عنوان سرمایه منطقه‌ای، و/یا تخریب مطابق مفاد قوانین و مقررات، از لیست دارایی‌های منطقه‌ای حذف شود (بند «۳»). دارایی‌های منطقه‌ای، مندرج در بند «۱» و بند «۳»، نمی‌تواند به‌عنوان وثیقه یا رهن برای اخذ وام استفاده شود (بند «۴»).

۶-۶-۳. بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای

وزیر هر ساله پس از هماهنگی با وزیر متولی امور دولتی در زمینه برنامه‌ریزی توسعه ملی و وزیر متولی امور دولتی در حوزه مالی، دستورالعمل‌هایی را برای تدوین بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای وضع می‌کند (ماده ۳۰۸). طبق ماده (۳۰۹) بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، اساسی برای مدیریت مالی منطقه‌ای در یک سال مالی مطابق قانون مرتبط با مالیه دولتی است. طبق ماده (۳۱۰) مدیران مناطق باید سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، و اولویت‌ها و سقف بودجه موقت را طبق برنامه توسعه سالیانه منطقه‌ای تدوین، و برای بحث مشترک به پارلمان ارسال کنند. سیاست کلی بودجه

غیربانکی و جامعه دریافت کنند. ب. مدیران مناطق با تأیید پارلمان می‌توانند اوراق قرضه منطقه‌ای را برای تأمین مالی زیرساخت‌ها و/یا سرمایه‌گذاری‌هایی که درآمد منطقه‌ای ایجاد می‌کنند، پس از اخذ ملاحظات از سوی وزیر و تأیید از سوی وزیر متولی امور دولتی در بخش مالی منتشر کنند (ماده (۳۰۰)). طبق ماده (۳۰۱) مناطق می‌توانند از محل هدایت وام‌های بدهی خارجی^۱ پس از اخذ نظر وزیر متولی امور دولتی در بخش مالی، وام بگیرند (بند «۱»). موافقت‌نامه هدایت وام مندرج در بند «۱» باید بین وزیر متولی امور دولتی در بخش مالی و مدیر منطقه صورت گیرد (بند «۲»). طبق ماده (۳۰۳) مناطق می‌توانند اعتبارات ذخیره برای تأمین نیازهای توسعه‌ای زیرساخت‌ها و تأسیسات منطقه‌ای ایجاد کنند.^۲ مناطق ممکن است در شرکت‌های دولتی یا شرکت‌های با مالکیت منطقه‌ای سرمایه‌گذاری‌هایی انجام دهند. مشارکت سرمایه منطقه‌ای، ممکن است افزایش یابد، کاهش یابد، به طرف‌های دیگر فروخته شود، و/یا ممکن است به شرکت‌های دولتی و/یا شرکت‌های با مالکیت منطقه‌ای منتقل شود. مشارکت سرمایه مطابق مفاد قوانین و مقررات انجام می‌شود (ماده (۳۰۴)). طبق ماده (۳۰۵) چنانچه بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای مازاد تخمین زده‌شود، می‌توان از آن برای تأمین مالی منطقه‌ای استفاده کرد (بند «۱»). تأمین مالی مندرج در بند «۱» می‌تواند برای موارد زیر استفاده شود: الف. بازپرداخت اصل سررسید اقساط بدهی؛ ب. مشارکت سرمایه منطقه‌ای؛ پ. ایجاد اعتبارات ذخیره؛ و/یا د. سایر مصارف تأمین مالی طبق احکام قوانین و مقررات (بند «۲»). در صورتی که تخمین کسری بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای زده شود، بودجه منطقه‌ای می‌تواند از محل الف. مبالغ باقی‌مانده از بودجه سال گذشته؛ ب. اعتبارات ذخیره؛ پ. درآمد حاصل از فروش دارایی‌های منطقه‌ای تفکیک شده؛ ت. وام‌های منطقه‌ای؛ و ث. سایر دریافت‌های تأمین مالی مطابق با مفاد قوانین و مقررات تأمین شود (بند «۴» و «۵»). طبق ماده (۳۰۶) وزیر باید کسری بودجه منطقه‌ای استانی را طبق حداکثر کسری بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای و حداکثر مبلغ تجمیعی وام‌های منطقه‌ای تعیین شده توسط وزیر متولی امور دولتی در بخش مالی کنترل

1. Forwarding Of Foreign Debt Loans

۲. گفتنی است که قانون ۲۰۲۲/۱ دربردارنده احکام مفصلی در خصوص وام‌ها و اوراق قرضه منطقه‌ای است که مجال پرداختن به آنها در گزارش حاضر وجود ندارد.

به مدت ۶ (شش) ماه خواهند شد. چنانچه تأخیر در تعیین بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای ناشی از تأخیر مدیر منطقه در ارائه پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره بودجه منطقه‌ای به پارلمان، نسبت به بازه زمانی تعیین شده در مقررات قوانین و مقررات است، مجازات اداری را نمی‌توان بر اعضای پارلمان تحمیل کرد.

طبق ماده (۳۱۳) اگر مدیر منطقه‌ای و پارلمان ظرف ۶۰ روز از زمان ارائه پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره بودجه درآمدی و هزینه منطقه‌ای توسط مدیر منطقه به پارلمان به توافق مشترک نرسند، مدیر منطقه باید مقررات مدیر منطقه درباره بودجه درآمدی و هزینه منطقه‌ای را با حداکثر مبلغ رقم بودجه درآمدی و هزینه منطقه‌ای سال مالی گذشته برای تأمین نیازهای مالی تهیه و وضع کند. پیش‌نویس مقررات مدیر منطقه پس از اخذ تأیید از وزیر برای مناطق استانی و توسط استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی برای مناطق شهر/ریجنسی قابل ابلاغ است. پیش‌نویس مقررات مدیر منطقه درباره بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای برای کسب تأیید، به همراه پیوست‌های آن باید حداکثر طی ۱۵ (پانزده) روز از تاریخی که پارلمان یک حکم مشترک با مدیر منطقه در خصوص پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره بودجه درآمدی و هزینه منطقه‌ای صادر نکرده، ارائه شود. اگر وزیر یا استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، ظرف ۳۰ روز پیش‌نویس مقررات مدیر منطقه را تصویب نکند، مدیر منطقه باید پیش‌نویس مذکور را برای تبدیل به مقررات مدیر منطقه توشیح و ابلاغ کند.

طبق ماده (۳۱۴) پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای استانی در خصوص بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای که مشترکاً تأیید شده است و پیش‌نویس مقررات استاندار در خصوص جزئیات بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای قبل از ابلاغ توسط استاندار، حداکثر طی ۳ روز، همراه با طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای، سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای و اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت برای ارزیابی به وزیر ارائه می‌شود (بند «۱»). وزیر باید دو پیش‌نویس مندرج در بند «۱» را ارزیابی کند (بند «۲»). ارزیابی به منظور بررسی تناسب دو پیش‌نویس مذکور با موارد زیر انجام می‌شود: الف. مفاد قوانین و مقررات بالادستی؛ ب. منافع عمومی؛ پ. طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای، سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت، و ت. طرح

درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، و اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت که توسط مدیر منطقه به‌همراه پارلمان مورد توافق قرار گرفته‌اند، به دستورالعمل‌هایی برای دستگاه‌های منطقه‌ای در تهیه برنامه‌های کاری و بودجه‌های واحدهای کاری دستگاه منطقه‌ای تبدیل می‌شوند. برنامه‌های کاری و بودجه واحدهای کاری دستگاه منطقه‌ای باید به مقام متولی مدیریت مالی منطقه‌ای، به‌عنوان داده‌هایی برای تدوین پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای برای سال آینده ارائه شود. مقررات مربوط به رویه‌های تدوین برنامه کاری و بودجه و همچنین اسناد مربوط به اجرای بودجه واحدهای کاری دستگاه منطقه‌ای در مقررات منطقه‌ای تنظیم می‌شود که طبق مفاد قوانین و مقررات هدایت می‌شود.

طبق ماده (۳۱۱) مدیران منطقه‌ای موظف به ارائه پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای همراه با توضیحات و اسناد پشتیبان به پارلمان مطابق با بازه زمانی تعیین شده طبق قوانین و مقررات برای کسب تأیید مشترک می‌باشند. مدیران منطقه‌ای که پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای را ارائه ندهند، مشمول مجازات اداری در قالب عدم پرداخت حقوق مالی مقرر در قوانین و مقررات، به مدت ۶ ماه خواهند شد. پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای، توسط مدیر منطقه همراه با پارلمان منطقه با رجوع به سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت و طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای برای تأیید مشترک به بحث گذاشته می‌شود. براساس تأیید مشترک مدیر و پارلمان منطقه، مدیر منطقه پیش‌نویس مقررات مدیر منطقه (پرکادا) را با توجه به جزئیات بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای و پیش‌نویس سند اجرای بودجه تهیه می‌کند.

طبق ماده (۳۱۲) مدیران مناطق و پارلمان مناطق باید هر سال مشترکاً پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای را حداکثر یک ماه قبل از شروع سال مالی تصویب کنند. مدیران و پارلمان مناطقی که پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای را قبل از شروع سال مالی مشترکاً تأیید نکنند، مشمول مجازات اداری در قالب عدم پرداخت حقوق مالی مندرج در مفاد قوانین و مقررات

ب. منافع عمومی؛ پ. طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای، سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت؛ و ت. طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای (بند «۳»). نتایج ارزیابی باید حداکثر طی ۱۵ روز از تاریخ دریافت دو پیش‌نویس مذکور، مندرج در بند «۱»، توسط استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی به شهردار/ریجنت ارائه شود (بند «۴»). در صورتی که استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، نتایج ارزیابی دو پیش‌نویس مذکور را مطابق مفاد قوانین و مقررات بالادستی، منافع عمومی، طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای، سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت؛ و نیز طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای اعلام کند، شهردار/ریجنت پیش‌نویس مذکور را به‌عنوان مقررات منطقه‌ای و مقررات شهردار/ریجنت توشیح می‌کند (بند «۵»). چنانچه استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی اعلام کند که طبق نتایج ارزیابی، دو پیش‌نویس مذکور، مطابق موارد مندرج در بند «۳» نیست، شهردار/ریجنت همراه با پارلمان باید حداکثر طی ۷ روز از دریافت نتایج ارزیابی، پیش‌نویس را اصلاح کنند (بند «۶»). چنانچه نتایج ارزیابی توسط شهردار/ریجنت و پارلمان پیگیری نشود، و شهردار/ریجنت پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی درباره بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، و پیش‌نویس مقررات شهردار/ریجنت درباره بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، برای تبدیل به مقررات منطقه‌ای و مقررات شهردار/ریجنت را ابلاغ کند، استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی تمام یا بخشی از محتویات مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی و مقررات شهردار/ریجنت مذکور را لغو می‌کند (بند «۷»). در صورت لغو کل مندرجات دو پیش‌نویس مذکور، سقف بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای سال قبل اعمال می‌شود (بند «۸»). استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی نتایج ارزیابی دو پیش‌نویس مذکور را حداکثر طی ۳ روز از تاریخ حکم استاندار در خصوص نتایج ارزیابی دو پیش‌نویس مذکور به وزیر ارائه می‌دهد (بند «۹»).

۷-۶-۳. اصلاح بودجه منطقه‌ای

طبق ماده (۳۱۶) تغییرات در بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، می‌تواند انجام شود در صورت: الف. تحولاتی که مطابق مفروضات بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای نباشد؛ ب. شرایطی که باعث

توسعه میان مدت منطقه‌ای (بند «۳»). نتایج ارزیابی مندرج در بند «۱»، حداکثر طی ۱۵ روز از تاریخ دریافت پیش‌نویس مقررات استانی و پیش‌نویس مقررات استاندار، توسط وزیر به استاندار ابلاغ خواهد شد (بند «۴»). در صورتی که وزیر طبق نتایج ارزیابی دو پیش‌نویس مزبور را مطابق مفاد قوانین و مقررات بالادستی، منافع عمومی، طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای، سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت و نیز طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای اعلام کند، استاندار باید پیش‌نویس مذکور را برای تبدیل به مقررات منطقه‌ای و مقررات استاندار توشیح و ابلاغ کند (بند «۵»). در صورتی که وزیر اعلام کند که طبق نتایج ارزیابی دو پیش‌نویس مذکور، مطابق مفاد قوانین و مقررات بالادستی، منافع عمومی، طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای، سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت و نیز طرح توسعه میان مدت منطقه‌ای نیست، استاندار به‌همراه پارلمان باید حداکثر طی ۷ روز از زمان دریافت نتایج ارزیابی، پیش‌نویس را اصلاح کنند (بند «۶»). چنانچه نتایج ارزیابی توسط استاندار و پارلمان پیگیری نشود و استاندار دو پیش‌نویس مذکور را برای تبدیل به مقررات منطقه‌ای و مقررات استاندار توشیح و ابلاغ کند، وزیر تمام یا بخشی از مندرجات مقررات منطقه‌ای مذکور و مقررات استاندار را لغو می‌کند (بند «۷»). چنانچه کل مندرجات دو پیش‌نویس مذکور لغو شود، سقف بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای سال گذشته اعمال می‌شود (بند «۸»).

طبق ماده (۳۱۵) پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی درباره بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، که مشترکاً تأیید شده است و پیش‌نویس مقررات شهردار/ریجنت در خصوص جزئیات بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای حداکثر ۳ روز قبل از ابلاغ توسط شهردار/ریجنت، همراه با طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای، سیاست کلی بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، و اولویت‌ها و سقف‌های بودجه موقت که به تأیید مشترک مدیر منطقه و پارلمان منطقه رسیده است برای ارزیابی به استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی ارائه می‌شود (بند «۱»). استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی دو پیش‌نویس مندرج در بند «۱» را ارزیابی می‌کند (بند «۲»). ارزیابی به‌منظور بررسی انطباق دو پیش‌نویس مزبور با موارد زیر انجام می‌شود: الف. مفاد قوانین و مقررات بالادستی؛

منطقه‌ای، مندرج در بند «۱» باید توسط مدیر منطقه همراه با پارلمان برای تأیید متقابل مورد بحث قرار گیرد (بند «۴»). تأیید مشترک پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای، مندرج در بند «۴» باید حداکثر تا ۷ ماه پس از پایان سال مالی انجام شود (بند «۵»). طبق تأیید مشترک مندرج در بند «۵»، مدیر منطقه پیش‌نویس مقررات مدیر منطقه در خصوص جزئیات پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای را تدوین می‌کند (بند «۶»).

طبق ماده (۳۲۱) پیش‌نویس مقررات استانی درباره پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای که همراه با پارلمان مشترکاً تأیید شده است و پیش‌نویس مقررات استاندار درباره جزئیات پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌ای قبل از توشیح و ابلاغ توسط استاندار، حداکثر طی ۳ روز برای ارزیابی به وزیر ارائه می‌شود (بند «۱»). وزیر دو پیش‌نویس مذکور را برای بررسی تناسب آن با مقررات منطقه‌ای استانی درباره اصلاحات و هزینه‌ای منطقه‌ای و/یا مقررات منطقه‌ای استانی درباره اصلاحات بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، مقررات استاندار در خصوص جزئیات بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای و/یا مقررات استاندار در خصوص جزئیات اصلاحات بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، و نیز یافته‌های گزارش بازرسی توسط هیئت حسابرسی جمهوری آندونزی ارزیابی می‌کند (بند «۲»). نتایج ارزیابی مذکور باید توسط وزیر حداکثر طی ۱۵ روز از تاریخ دریافت دو پیش‌نویس به استاندار ارائه شود (بند «۳»). در صورتی که وزیر اعلام کند طبق نتایج ارزیابی، پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای استانی درباره پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌ای مطابق موارد مذکور در بند «۲» است استاندار باید پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای استانی را برای تبدیل به مقررات منطقه‌ای استانی توشیح و ابلاغ کند (بند «۴»). چنانچه وزیر اعلام کند که نتایج ارزیابی پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای استانی در مورد پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، مغایر موارد مذکور در بند «۲» می‌باشد، استاندار همراه با پارلمان باید حداکثر طی ۷ روز پس از دریافت نتایج

جابه‌جایی بودجه بین واحدهای سازمانی، بین فعالیت‌ها و بین انواع هزینه‌ها می‌شود؛ پ. شرايطی که باعث شود مازاد باقی‌مانده از بودجه سال گذشته برای تأمین مالی در سال مالی جاری استفاده شود؛ ت. وضعیت اضطراری.^۱ و/یا ث. شرایط استثنایی (بند «۱»). اصلاحات بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای، تنها می‌تواند ۱ بار در یک سال مالی انجام شود، مگر در شرایط استثنایی (بند «۲»). شرایط استثنایی مندرج در بند «۲» شرايطی است که موجب می‌شود، درآمد و/یا مخارج برآورد شده در بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای افزایش یا کاهش بیش از ۵۰ درصد داشته‌باشد (بند «۳»). اصلاح بودجه منطقه‌ای در قالب مقررات منطقه‌ای درباره اصلاحات بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای و مقررات مدیر منطقه در خصوص جزئیات اصلاحات بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای انجام می‌شود. قانون فرایند تصویب مقررات مذکور را تشریح کرده است (مواد ۳۱۷، ۳۱۸، و ۳۱۹).

۸-۶-۳. پاسخ‌گویی در خصوص بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای

طبق ماده (۳۲۰) مدیر منطقه باید پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌ای منطقه‌ای را همراه با صورت‌های مالی بررسی شده توسط هیئت حسابرسی جمهوری آندونزی، حداکثر ۶ (شش) ماه پس از پایان سال مالی به پارلمان ارائه دهد (بند «۱»). صورت‌های مالی حداقل شامل الف. گزارش تحقق بودجه؛ ب. بیانیه تغییرات در تراز بودجه مازاد؛ پ. ترازنامه؛^۲ ت. گزارش عملیاتی؛ ث. صورت‌های جریان نقدی؛ ج. گزارش تغییرات در ارزش خالص دارایی؛^۳ و ح. نکات مربوط به صورت‌های مالی پیوست شده همراه با نمای کلی از صورت‌های مالی شرکت‌های با مالکیت منطقه‌ای است (بند «۲»). ارائه صورت‌های مالی مذکور در بند «۲» باید مطابق با استانداردهای حسابداری دولتی انجام شود (بند «۳»).^۴ پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌ای

۱. طبق استفساریه قانون منظور از اضطراری حداقل دارای معیارهای زیر است: الف. جزء فعالیت‌های معمولی دولت منطقه‌ای نیست و نمی‌توان از قبل آن را پیش‌بینی کرد؛ ب. انتظار نمی‌رود که به‌صورت مکرر رخ دهد؛ پ. فراتر از کنترل و نفوذ دولت منطقه‌ای است؛ و ت. تأثیر قابل‌توجهی بر بودجه در زمینه بهبود ناشی از شرایط اضطراری دارد.

2. Balance Sheet

3. Equity

۴. طبق استفساریه قانون منظور از استانداردهای حسابداری دولتی عبارتند از اصول حسابداری به کارگرفته شده در تهیه و ارائه صورت‌های مالی مطابق با قوانین و مقررات.

ارزیابی اصلاحاتی را انجام می‌دهد (بند «۵»). در صورتی که نتایج ارزیابی توسط شهردار/ریجنت و پارلمان پیگیری نشود، و شهردار/ریجنت پیش‌نویس مقررات شهر/ریجنسی در خصوص پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای را برای تبدیل به مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی توشیح و ابلاغ کند، استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی تمام یا بخشی از مندرجات مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی را لغو می‌کند (بند «۶»).

طبق ماده (۳۲۳) اگر ظرف ۱ ماه از دریافت پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای از سوی مدیر منطقه، پارلمان تأیید مشترک با مدیر منطقه درباره پیش‌نویس مقررات مذکور را انجام ندهد، استاندار/شهردار/ریجنت مقررات مدیر منطقه درباره پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای را تدوین و مقرر می‌کند (بند «۱»). پیش‌نویس مقررات مدیر منطقه، مندرج در بند «۱»، پس از اخذ تأیید از وزیر برای مناطق استانی و از استانداران به‌عنوان نمایندگان دولت مرکزی برای شهرها/ریجنسی‌ها ابلاغ خواهد شد (بند «۲»). به‌منظور اخذ تأیید، پیش‌نویس مقررات مدیر منطقه‌ای درباره پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای به‌همراه ضمیمه‌های آن باید حداکثر طی ۷ (هفت) روز از تاریخی که پارلمان تصمیم مشترک با مدیر منطقه درباره پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای درباره پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای را اتخاذ نکرد، ارائه شود (بند «۳»). چنانچه ظرف یک دوره ۱۵ روزه وزیر یا استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی پیش‌نویس مقررات مدیر منطقه‌ای، مندرج در بند «۳» را تأیید نکند، مدیر منطقه باید پیش‌نویس مقررات مدیر منطقه را به‌عنوان مقررات مدیر منطقه‌ای ابلاغ کند (بند «۴»). قانون مقررات بیشتر در این زمینه را به مقررات وزارتی موکول کرده است.

۹-۶-۳. مدیریت مالی منطقه‌ای

کلیه درآمدها و هزینه‌های منطقه‌ای در بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای بودجه‌ریزی می‌شود و از طریق حساب خزانه‌داری کل منطقه توسط خزانه‌دار کل منطقه مدیریت می‌شود. چنانچه درآمد و هزینه‌های منطقه‌ای از طریق حساب خزانه‌داری کل منطقه مطابق مفاد قوانین و مقررات انجام نشود، ثبت و مجوز

ارزیابی آن را اصلاح کنند (بند «۵»). چنانچه نتایج ارزیابی توسط استاندار و پارلمان پیگیری نشود و استاندار پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای استانی درباره پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای را برای تبدیل به مقررات منطقه‌ای توشیح و ابلاغ کند، وزیر تمام یا بخشی از محتوای مقررات منطقه‌ای استانی مذکور را لغو می‌کند (بند «۶»).

طبق ماده (۳۲۲) پیش‌نویس مقررات شهر/ریجنسی درباره پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای که همراه پارلمان مشترکاً تأیید شده است و پیش‌نویس مقررات شهردار/ریجنت درباره جزئیات پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، قبل از توشیح و ابلاغ توسط شهردار/ریجنت باید جهت ارزیابی به استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی ارائه شود (بند «۱»). استاندار دو پیش‌نویس مندرج در بند «۱» را برای بررسی انطباق آن با مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی در خصوص بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، و یا مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی در خصوص اصلاحات بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، و یا مقررات شهردار/ریجنت در خصوص جزئیات اصلاحات بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، و نیز یافته‌های گزارش حسابرسی توسط هیئت حسابرسی جمهوری اندونزی را ارزیابی می‌کند (بند «۲»). نتایج ارزیابی باید توسط استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی حداکثر طی ۱۵ روز (پانزده) روز از دریافت دو پیش‌نویس مزبور به شهردار/ریجنت ارائه شود (بند «۳»). چنانچه استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی اعلام کند که نتایج ارزیابی پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی در خصوص پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، مطابق موارد مندرج در بند «۲»، شهردار/ریجنت پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی را برای تبدیل به مقررات شهر/ریجنسی توشیح و ابلاغ می‌کند (بند «۴»). چنانچه استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی اعلام کند که نتایج ارزیابی پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای شهر/ریجنسی در خصوص پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای مغایر موارد مندرج در بند «۲» است، شهردار/ریجنت به‌همراه پارلمان حداکثر طی ۷ روز از زمان دریافت نتایج

راحتی و مقرون به صرفه بودن (ماده ۳۴۴). دولت منطقه‌ای موظف به توسعه مدیریت خدمات عمومی طبق اصول خدمات عمومی مندرج در ماده (۳۴۴) است. مدیریت خدمات عمومی شامل: الف. ارائه خدمات؛ ب. مدیریت شکایات مردمی؛ پ. مدیریت اطلاعات؛ ت. نظارت داخلی؛ ث. اطلاع‌رسانی به عموم؛ ج. خدمات مشاوره؛ و ح. سایر خدمات عمومی مطابق با قوانین و مقررات است. دولت منطقه‌ای ممکن است در انجام مدیریت خدمات عمومی یک انجمن ارتباطی^۳ بین دولت منطقه‌ای، جامعه و ذی‌نفعان مرتبط ایجاد کند (ماده ۳۴۵). طبق ماده (۳۴۶) مناطق می‌توانند به منظور بهبود خدمات‌رسانی به جامعه با استناد به مفاد قوانین و مقررات نهادهای خدمات عمومی منطقه‌ای^۴ تشکیل دهند.

دولت‌های منطقه‌ای موظف هستند اطلاعات مربوط به خدمات عمومی مندرج در جزء «پ» بند «۲» ماده (۳۴۵) را از طریق رسانه و مکان‌هایی که برای عموم جامعه قابل دسترسی است به مردم اعلام کنند. اطلاعات مربوط به خدمات عمومی در قالب اطلاعیه‌های عمومی دولت منطقه‌ای به مردم ارائه می‌شود.^۵ اطلاعیه‌های مربوط به خدمات عمومی حداقل باید شامل موارد زیر باشد: الف. نوع خدمات ارائه شده؛ ب. شرایط، رویه‌ها، هزینه‌ها و زمان؛ پ. حقوق و تعهدات دولت منطقه‌ای و شهروندان؛ و ت. واحد کاری یا یک واحد مسئول ارائه خدمات عمومی. اطلاعیه‌های خدمات عمومی تبدیل به مبنایی برای دولت منطقه‌ای در ساماندهی خدمات عمومی می‌شود (ماده ۳۴۷). مدیر منطقه‌ای که اطلاعات مربوط به خدمات عمومی را اعلام نمی‌کند، مشمول مجازات اداری در قالب اخطار کتبی توسط وزیر برای استانداران و توسط استانداران، به‌عنوان نماینده دولت مرکزی برای شهرداران/ریجنال‌ها می‌شوند. چنانچه اخطار کتبی، ۲ بار به صورت متولی ارائه و همچنان اجرا نشده باشد، مدیر منطقه ملزم به شرکت در یک برنامه آموزشی ویژه تعمیق حوزه حکمرانی است که توسط

باید توسط خزانه‌دار کل منطقه انجام شود. برای هر هزینه‌ای از محل بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، یک سند اجرای بودجه و یک نامه تأمین اعتبار یا سایر اسناد معادل نامه تأمین اعتبار توسط مقام مدیریت مالی منطقه‌ای به‌عنوان خزانه‌دار کل منطقه صادر می‌شود. اگر بودجه‌ای برای هزینه‌ها در دسترس نباشد یا به‌اندازه کافی در بودجه منطقه‌ای موجود نباشد نمی‌توان هزینه‌ای را به بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای تحمیل کرد. مدیران منطقه‌ای و دستگاه منطقه‌ای از انجام هزینه‌ها از محل بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، برای اهدافی به‌غیر از مواردی که در بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای تصریح شده است منع می‌شوند (ماده ۳۲۷). دولت منطقه‌ای در خصوص مدیریت پول نقد، ممکن است با پول‌های متعلق به منطقه که موقتاً استفاده نشده است تا زمانی که اخلالی در نقدینگی مالی منطقه‌ای، وظایف منطقه‌ای و کیفیت خدمات عمومی ایجاد نکرده است، سپرده‌گذاری یا سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت انجام دهد.^۱ سود سپرده‌ها، سود قرار دادن پول در بانک‌ها، خدمات حساب جاری، و/یا سود سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت درآمدهای منطقه‌ای محسوب می‌شوند (ماده ۳۲۸). قانون مقررات بیشتر درباره تدوین، اجرا، مدیریت، گزارش‌دهی، نظارت و پاسخ‌گویی را به مقررات دولتی موکول کرده است.

۷-۳. مدیریت خدمات عمومی

دولت منطقه‌ای موظف است از ارائه خدمات عمومی براساس امور دولتی که تحت اختیارات منطقه است اطمینان حاصل نماید. خدمات عمومی براساس اصول زیر سازماندهی می‌شوند: الف. منافع عمومی؛ ب. قطعیت حقوقی؛ پ. حقوق برابر؛ ت. تعادل حقوق و تعهدات؛ ث. حرفه‌ای بودن؛ ج. مشارکتی بودن؛ ح. برابری رفتار/عدم تبعیض؛ خ. باز بودن؛ چ. پاسخ‌گویی؛ د. تسهیلات و طرز برخورد خاص برای گروه‌های آسیب‌پذیر؛ ذ. به‌هنگام بودن؛ س. سرعت،

۱. طبق استفساریه قانون سپرده‌ها باید در بانک‌های دولتی اندونزی مطابق با قوانین و مقررات مربوط به بانکداری انجام شود.

2. Timeliness

۳. طبق استفساریه قانون، منظور از انجمن ارتباطی (Communication Forum) نشست است که توسط دولت منطقه‌ای با جامعه و ذی‌نفعان مرتبط به صورت دوره‌ای یا اتفاقی برگزار می‌شود.

۴. طبق استفساریه قانون منظور از نهادهای خدمات عمومی منطقه‌ای سیستمی است که توسط یک واحد کاری یا واحد کاری درون یک واحد کاری دستگاه منطقه‌ای برای ارائه خدمات به عموم ایجاد می‌شود که دارای انعطاف‌پذیری در الگوهای مدیریت مالی است و از مفاد مقررات دولتی مدیریت منطقه‌ای مستثناست.

۵. طبق استفساریه قانون، منظور از اطلاعیه خدمات عمومی، بیانییه توانایی دولت منطقه‌ای برای سازماندهی خدمات عمومی است.

اختیارات آن توسط معاون وی یا مقام منصوب انجام می‌شود. وزیر عملکرد خدمات عمومی انجام شده توسط دولت استانی؛ و استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی عملکرد خدمات عمومی انجام شده توسط دولت شهر/ریجنسی را ارزیابی می‌کند. ارزیابی انجام شده توسط وزیر و استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، بخشی از ارزیابی اجرای امور دولتی تحت اختیار منطقه است. نتایج ارزیابی توسط دولت مرکزی برای ارائه مشوق‌ها و بازدارنده‌های مالی و/یا غیرمالی به مناطق مورد استفاده قرار می‌گیرد (ماده ۳۵۲).

۸-۳. مشارکت جامعه

طبق ماده (۳۵۴) دولت منطقه‌ای در مدیریت دولت منطقه‌ای، مشارکت جامعه را تشویق می‌کند (بند «۱»). دولت منطقه‌ای در تشویق مشارکت عمومی اقدامات زیر را انجام می‌دهد: الف. انتقال اطلاعات درباره اداره دولت منطقه‌ای به جامعه؛ ب. تشویق گروه‌ها و سازمان‌های اجتماعی به ایفای نقش فعال در اداره دولت منطقه‌ای از طریق حمایت از ظرفیت‌سازی جامعه؛ پ. توسعه نهادپنه‌سازی و مکانیسم‌های تصمیم‌گیری که گروه‌ها و سازمان‌های اجتماعی را قادر می‌سازد تا به‌طور مؤثر درگیر شوند؛ و/یا ت. سایر فعالیت‌ها مطابق مفاد قوانین و مقررات (بند «۲»). مشارکت جامعه شامل موارد زیر است: الف. تهیه مقررات منطقه‌ای و خط‌مشی‌های منطقه‌ای که جامعه را تنظیم و مسئولیت‌هایی بر دوش آن می‌گذارد؛ ب. برنامه‌ریزی، بودجه‌ریزی، اجرا، نظارت و ارزیابی توسعه منطقه‌ای؛ پ. مدیریت دارایی‌های منطقه‌ای و/یا منابع طبیعی منطقه؛ و ت. مدیریت خدمات عمومی (بند «۳»). مشارکت جامعه، در قالب زیر انجام می‌شود: الف. مشاوره عمومی؛^۶ ب. مشورت؛^۷ پ. مشارکت؛ ت. ارائه آرمان‌ها؛ ث. نظارت؛ و/یا ج. سایر مشارکت مطابق با مفاد قوانین و مقررات (بند «۴»). قانون مقررات بیشتر در خصوص مشارکت

وزارتخانه برگزار می‌شود و وظایف و اختیارات آن توسط معاون وی و یا مقام منصوب انجام می‌شود (ماده ۳۴۸).

طبق ماده (۳۴۹) مناطق می‌توانند انواع و رویه‌های خدمات عمومی را به‌منظور بهبود کیفیت خدمات و رقابت‌پذیری مناطق ساده‌سازی^۱ کنند. ساده‌سازی توسط مقررات منطقه‌ای مقرر می‌شود. طبق ماده (۳۵۰) مدیر منطقه موظف است خدمات صدور مجوز را مطابق مفاد قوانین و مقررات ارائه‌دهد. مدیران منطقه‌ای که خدمات صدور مجوز را ارائه‌نمی‌دهند، مشمول مجازات اداری می‌شوند. مجازات اداری در شکل اخطار کتبی به استاندار توسط وزیر و توسط استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، به شهردار/ریجنت برای تخلف اداری می‌باشد. چنانچه اخطار کتبی، ۲ بار به‌صورت متوالی داده شده و توسط مدیر منطقه اجرا نشده است، وزیر اعطای مجوزهایی را که در اختیار استاندار است و استاندار، به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، اعطای مجوزهایی که در اختیار شهردار/ریجنت است را برعهده می‌گیرند.

طبق ماده (۳۵۱) مردم حق دارند در خصوص ارائه خدمات عمومی به دولت منطقه‌ای، آنبودزمن^۲ و/یا پارلمان منطقه‌ای شکایت کنند. شکایت در خصوص موارد زیر است: الف. سازمان‌دهندگانی که تعهدات خود را انجام نمی‌دهند و/یا ممنوعیت‌های مندرج در مفاد قوانین و مقررات مربوط را نقض می‌کنند؛^۳ ب. مجریانی^۴ که خدماتی را ارائه می‌دهند که مطابق با استانداردهای خدمات، مندرج در مفاد قوانین و مقررات مربوط به خدمات عمومی نباشد. مکانیسم و رویه‌ها برای شکایات مطابق مفاد قوانین و مقررات است. مدیر منطقه موظف به اجرای توصیه‌های آنبودزمن، به‌عنوان پیگیری شکایات عمومی است. مدیر منطقه‌ای که توصیه‌های آنبودزمن را اجرا نمی‌کند، باید در قالب شرکت در دوره آموزشی^۵ ویژه تعمیق حوزه حکمرانی که توسط وزارتخانه انجام می‌شود شرکت کند و وظایف و

۱. طبق استفساریه قانون منظور از ساده‌سازی انواع خدمات عمومی (Simplify)، ترکیب چندین نوع خدمات عمومی است که طبق مفاد قوانین و مقررات در یک نوع خدمت که در آن محتوای خدمات ترکیبی گنجانده شده است، استفاده می‌شود. منظور از ساده‌سازی رویه‌های خدمات عمومی، کاهش و/یا یکپارچه‌سازی الزامات یا مراحل ارائه خدمات است تا فرایند ارائه خدمات به عموم مردم را ساده‌تر کند.

۲. طبق استفساریه قانون منظور از (Ombudsman) فردی است که در قانون مربوط به آنبودزمن جمهوری اندونزی به آن اشاره شده است.

۳. طبق استفساریه قانون منظور از سازمان‌دهنده، واحد کاری در منطقه است که خدمات عمومی را سازماندهی می‌کند.

۴. طبق استفساریه قانون منظور از منظور از مجری، کارمند یا مأمور سازمانی است که انجام اقدام یا مجموعه‌ای از اقدامات خدمات عمومی را برعهده دارد.

5. Coaching
6. Disincentives
7. Public Consultation
8. Deliberation

هدایت کلی و فنی در قالب تسهیل،^۴ مشاوره، آموزش و تعلیم و نیز تحقیق و توسعه انجام می‌شود (ماده ۳۷۴).

هدایت اداره دولت منطقه‌ای شهر/ریجنسی توسط استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی انجام می‌شود. استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، در انجام هدایت، توسط دستگاه استاندار مورد کمک قرار می‌گیرد. استاندار باید هدایت کلی و فنی را انجام دهد. هدایت کلی از جمله شامل: الف. تقسیم امور دولتی؛ ب. نهادهای منطقه‌ای؛ پ. به کارگماری کارکنان دستگاه منطقه‌ای؛ ت. امور مالی منطقه‌ای؛ ث. توسعه منطقه‌ای؛ ج. خدمات عمومی در مناطق؛ ح. همکاری منطقه‌ای؛ خ. خط‌مشی منطقه‌ای؛ چ. مدیران منطقه‌ای و پارلمان منطقه‌ای؛ و د. سایر اشکال هدایت مطابق با مفاد قوانین و مقررات است. استاندار هدایت فنی درباره اداره فنی امور دولتی واگذار شده به مناطق شهر/ریجنسی را انجام می‌دهد. هدایت کلی و فنی در قالب تسهیل، مشاوره، آموزش و تعلیم و همچنین تحقیق و توسعه در خط‌مشی‌های مرتبط با خودمختاری منطقه‌ای انجام می‌شود. چنانچه استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی قادر به انجام هدایت نباشد، دولت مرکزی با هماهنگی با استاندار، هدایت را برای مناطق شهر/ریجنسی انجام می‌دهد (ماده ۳۷۵).

۲-۹-۳. نظارت

وزیر نظارت کلی بر اداره دولت‌های منطقه‌ای استانی را انجام می‌دهد.^۵ وزرای فنی و مدیران نهادهای دولتی غیروزارتی، نظارت فنی بر اداره دولت منطقه‌ای استانی را مطابق وظایف مربوطه و با هماهنگی وزیر انجام می‌دهند. نظارت توسط دستگاه نظارتی داخلی دولت^۶ طبق وظایف و اختیارات آنها انجام می‌شود (ماده ۳۷۷). همچنین استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، نظارت

اجتماعی را به مقررات دولتی موکول کرده است (بند «۵»). مقررات دولتی حداقل موارد زیر را تنظیم می‌کند: الف. رویه‌های دسترسی عمومی به اطلاعات مربوط به اداره دولت منطقه‌ای؛ ب. نهادها و سازوکارهای مشارکت جامعه در اداره دولت منطقه‌ای؛ پ. اشکال مشارکت جامعه در مدیریت دولت منطقه‌ای؛ و ت. حمایت از ظرفیت‌سازی برای گروه‌ها و سازمان‌های اجتماعی به‌گونه‌ای که آنها بتوانند به‌طور مؤثر در اداره دولت منطقه‌ای مشارکت کنند (بند «۶»).

۹-۳. هدایت و نظارت بر دولت منطقه‌ای

دولت مرکزی هدایت و نظارت بر اداره دولت‌های منطقه‌ای استانی و استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی هدایت و نظارت بر اداره دولت منطقه‌ای شهر/ریجنسی را انجام می‌دهد. هدایت و نظارت، در سطح ملی توسط وزیر هماهنگ می‌شود (ماده ۳۷۳).

۱-۹-۳. هدایت

هدایت اداره دولت منطقه‌ای استانی، توسط وزیر، وزرای فنی، و مدیران نهادهای دولتی غیروزارتی انجام می‌شود. وزیر رهنمودهای (دستورالعمل) کلی را انجام می‌دهد از جمله درباره: الف. تقسیم امور دولتی؛ ب. مؤسسات منطقه‌ای؛ پ. به کارگماری کارکنان^۲ در دستگاه منطقه‌ای؛ ت. مالیه منطقه‌ای؛ ث. توسعه منطقه‌ای؛ ج. خدمات عمومی در منطقه؛ ح. همکاری منطقه‌ای؛ خ. خط‌مشی‌های منطقه‌ای؛ چ. مدیران مناطق و پارلمان مناطق؛ و د. سایر اشکال هدایت مطابق با مفاد قوانین و مقررات. وزرای فنی و مدیران ادارات دولتی غیروزارتی، رهنمودهای فنی درباره اداره فنی امور دولتی واگذار شده به مناطق استانی را انجام می‌دهند.^۳

1. Guidance

2. Staffing

۳. طبق استفساریه قانون، منظور از رهنمودهای فنی توسط وزارتخانه‌ها/نهادهای دولتی غیروزارتی برای مثال در زمینه آموزش، شامل از جمله آموزش معلمان، تحقیق و توسعه برنامه درسی محلی، و مشاوره درباره اعتبارسنجی معلمان انجام می‌شود.

۴. طبق استفساریه قانون، منظور از تسهیل در این بند شامل فعالیت‌هایی برای توانمندسازی دولت‌های منطقه‌ای استانی، تقویت ظرفیت دولت‌های منطقه‌ای استانی و راهنمایی فنی برای دولت‌های منطقه‌ای استانی است.

۵. طبق استفساریه قانون منظور از نظارت کلی، نظارت بر تقسیم امور دولتی است که از اختیارات منطقه استانی، نهادهای منطقه‌ای استانی، دستگاه منطقه استانی، مالیه منطقه‌ای استانی، توسعه منطقه استانی، خدمات عمومی در منطقه استانی، همکاری منطقه استانی، خط‌مشی‌های منطقه استانی، استاندار و پارلمان استانی و سایر اشکال هدایت مطابق قوانین و مقررات است.

۶. طبق استفساریه قانون منظور از نظارت فنی نظارت بر اجرای فنی امور دولتی است که با توجه به اختیارات وزارتخانه‌ها/سازمان‌های دولتی غیروزارتی مربوطه به مناطق استانی واگذار می‌شود.

7. The Government Internal Supervisory Apparatus

به صورت گسترده را نداشته باشند (بند «۳»). وزیر در انجام تسهیلات ویژه با وزرای فنی و مدیران نهادهای دولتی غیروزارتی هماهنگ می‌شود (بند «۴»). استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی تسهیلات ویژه‌ای را برای اداره دولت‌های منطقه‌ای شهر/ریجنسی که تقویت شده‌اند اما بهبودی در عملکرد نشان نداده‌اند، فراهم می‌کند (بند «۵»). چنانچه مناطق استانی و مناطق شهر/ریجنسی که تقویت شده‌اند، بهبود عملکرد نشان ندهند و دارای پتانسیل آسیب رساندن به منافع عمومی^۴ به صورت گسترده باشند، دولت مرکزی اجرای برخی امور دولتی را با هزینه از بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای مربوطه به عهده می‌گیرد (بند «۶»). دولت می‌تواند وظیفه انجام امور دولتی که تحت اختیارات منطقه شهر/ریجنسی است و به موجب بند «۶» بر عهده دولت مرکزی قرار گرفته‌است را به استانداران به عنوان نمایندگان دولت مرکزی تفویض کند (بند «۷»).

۱۰-۳. اطلاعات دولت منطقه‌ای

دولت منطقه‌ای موظف به ارائه اطلاعات دولت منطقه‌ای شامل: الف. اطلاعات توسعه منطقه‌ای؛ و ب. اطلاعات مالی منطقه‌ای است. اطلاعات دولت منطقه‌ای در سیستم اطلاعات دولت منطقه‌ای شامل مدیریت می‌شود (ماده ۳۹۱). اطلاعات توسعه منطقه‌ای، شامل اطلاعات برنامه‌ریزی توسعه است که در برگیرنده: الف. شرایط جغرافیایی منطقه؛ ب. جمعیت‌شناسی؛ پ. پتانسیل منابع منطقه‌ای؛ ت. اقتصاد و امور مالی منطقه‌ای؛ ث. جنبه‌های رفاه عمومی؛ ج. جنبه خدمات عمومی؛ و ح. جنبه‌های رقابت‌پذیری منطقه‌ای می‌باشد (ماده ۳۹۲). اطلاعات مالی منطقه‌ای حداقل شامل اطلاعات مربوط به بودجه، اجرای بودجه و صورت‌های مالی است. اطلاعات مالی منطقه‌ای، برای اهداف: الف. کمک به مدیران مناطق در تهیه بودجه‌های منطقه‌ای و گزارش‌های مدیریت مالی منطقه‌ای؛ ب. کمک به مدیران مناطق در تدوین خط‌مشی‌های

کلی^۱ و فنی بر اداره دولت منطقه‌ای شهر/ریجنسی را انجام می‌دهد. در انجام نظارت، استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی توسط دستگاه استاندار مورد کمک قرار می‌گیرد. چنانچه استاندار به عنوان نماینده دولت مرکزی قادر به انجام نظارت نباشد، استاندار از دولت مرکزی برای انجام نظارت درخواست کمک می‌کند (ماده ۳۷۸).

۳-۹-۳. هدایت و نظارت مدیران منطقه در خصوص دستگاه‌های منطقه‌ای

استاندار به عنوان مدیر منطقه استانی موظف به انجام هدایت و نظارت بر دستگاه‌های منطقه‌ای استانی است. استاندار در انجام هدایت و نظارت، توسط بازرس استانی مورد کمک قرار می‌گیرد (ماده ۳۷۹). همچنین شهردار/ریجنت به عنوان مدیر منطقه شهر/ریجنسی موظف به انجام هدایت و نظارت بر دستگاه‌های منطقه‌ای شهر/ریجنسی است. شهردار/ریجنت در انجام هدایت و نظارت، توسط بازرس شهر/ریجنسی مورد کمک قرار می‌گیرد (ماده ۳۸۰).^۲ قابل ذکر است که دولت مرکزی هر ساله شاخص‌ها و رتبه‌بندی عملکرد مدیریت دولت‌های منطقه‌ای را به منظور ارزیابی تهیه می‌کند. رئیس‌جمهور به دولت‌های منطقه‌ای که بالاترین رتبه‌های عملکرد در سطح ملی را در خصوص مدیریت دولت‌های منطقه‌ای به دست آورند، جوایزی اعطا می‌کند (ماده ۳۸۱). طبق ماده (۳۸۲) چنانچه طبق نتایج ارزیابی یک منطقه استانی دارای عملکرد پایینی باشد، وزیر، وزرای فنی و مدیران نهادهای دولتی غیروزارتی رهنمودهایی را برای مدیریت برخی از امور دولتی معین که تحت اختیار منطقه است انجام می‌دهند (بند «۱»). وزیر باید تسهیلات ویژه‌ای^۳ را برای اداره دولت‌های منطقه‌ای استانی که تقویت شده اما بهبودی در عملکرد نشان نمی‌دهد، اختصاص دهد (بند «۲»). تسهیلات ویژه، در صورتی انجام خواهد شد که مدیریت برخی امور دولتی که تحت اختیار مناطق است عموماً عملکرد پایین داشته اما پتانسیل آسیب‌رساندن به منافع عمومی

۱. طبق استفساربه قانون منظور از نظارت کلی نظارت بر تقسیم امور دولتی است که از اختیارات منطقه شهر/ریجنسی، نهادهای منطقه شهر/ریجنسی، دستگاه منطقه شهر/ریجنسی، مالییه منطقه شهر/ریجنسی، توسعه منطقه شهر/ریجنسی، خدمات عمومی در منطقه شهر/ریجنسی، همکاری منطقه شهر/ریجنسی، خط‌مشی‌های منطقه شهر/ریجنسی، ریجنت/شهردار و پارلمان منطقه و سایر اشکال هدایت مطابق با مفاد قوانین و مقررات است.
۲. طبق استفساربه قانون به‌طور خاص برای نظارت مربوط به مالییه منطقه‌ای استانی و شهر/ریجنسی شامل ممیزی، بررسی، ارزیابی، نظارت و هدایت فنی در مدیریت بودجه منطقه‌ای، یعنی از مراحل برنامه‌ریزی، اجرا، بررسی و ارزیابی اجرای بودجه تا پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای که توسط بازرسی منطقه انجام می‌شود، بازرسی منطقه می‌تواند با بازرسی کل وزارتخانه‌ها و/یا سازمان‌های دولتی غیروزارتی متولی امور دولتی در زمینه نظارت همکاری کند.
۳. طبق استفساربه قانون منظور از تسهیلات ویژه، از جمله مشارکت مستقیم دولت مرکزی در تدوین و هدایت اجرای سیاست‌های بهبود حکمرانی است.
۴. طبق استفساربه قانون منظور از دارای پتانسیل آسیب‌رساندن به منافع عمومی این است که زیان‌های متحمل شده توسط اکثر مردم تجربه شود.

اطلاعات مالی منطقه‌ای، دولت منطقه‌ای می‌توانند اطلاعات سایر حوزه‌ها دولت منطقه‌ای را ارائه و مدیریت کنند.

۱-۳. شورای مشورتی خودمختاری منطقه‌ای^۱

به منظور بهینه‌سازی اداره دولت منطقه‌ای، باید یک شورای مشورتی خودمختاری منطقه‌ای ایجاد شود. شورای مشورتی خودمختاری منطقه‌ای، وظیفه دارد که در خصوص پیش‌نویس خط‌مشی‌های زیر به رئیس‌جمهور مشاوره دهد: الف. ترتیبات منطقه‌ای؛ ب. اعتبارات در چارچوب اعمال خودمختاری ویژه؛ و پ. حل مشکلات در اداره دولت منطقه‌ای و/یا اختلافات بین مناطق و وزارخانه‌ها/سازمان‌های دولتی غیروزارتی (ماده ۳۹۶). ترکیب اعضای شورای مشورتی خودمختاری منطقه‌ای شامل موارد زیر است: الف. معاون رئیس‌جمهور به‌عنوان مدیر؛ ب. وزیر به‌عنوان دبیر؛ پ. وزرای مرتبط به‌عنوان اعضا؛ و ت. نمایندگان مدیران مناطق به‌عنوان اعضا. برای حمایت از انجام صحیح وظایف شورای مشورتی خودمختاری منطقه‌ای یک دبیرخانه ایجاد خواهد شد. وزیر به‌عنوان دبیر، دبیرخانه شورای مشورتی خودمختاری منطقه‌ای را راهبری می‌کند. دبیرخانه شورای مشورتی خودمختاری منطقه‌ای، توسط کارشناسان مورد کمک قرار می‌گیرد. قانون مقررات بیشتر در خصوص شورای مشورتی خودمختاری منطقه‌ای را مقررات ریاست‌جمهوری موکول کرده است (ماده ۳۹۷).^۲

مالی منطقه‌ای؛ پ. کمک به مدیران مناطق در ارزیابی عملکرد مالی منطقه‌ای؛ ت. کمک به تأمین نیازهای آمار مالی منطقه‌ای؛ ث. حمایت از افشای اطلاعات برای عموم؛ ج. حمایت از اجرای سیستم اطلاعات مالی منطقه‌ای در سطح ملی؛ و چ. ارزیابی مدیریت مالی منطقه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد. اطلاعات مالی منطقه‌ای باید به راحتی توسط عموم قابل دسترس باشد (ماده ۳۹۳).

طبق ماده (۳۹۴) اطلاعات توسعه منطقه‌ای و اطلاعات مالی منطقه‌ای، باید به اطلاع عموم برسد (بند «۱»). اطلاعات مالی منطقه‌ای علاوه بر رساندن به اطلاع عموم، باید توسط مدیر منطقه به وزیر و وزیر متولی امور دولتی در بخش مالی مطابق با مفاد قوانین و مقررات ارائه شود (بند «۲»). مدیران مناطقی که اطلاعات توسعه منطقه‌ای و اطلاعات مالی منطقه‌ای را اعلام نکنند و اطلاعات مالی منطقه‌ای مندرج در بند «۲» را ارائه نکنند، مشمول مجازات اداری در قالب اخطار کتبی توسط وزیر برای استاندار و توسط استاندار، به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، برای شهردار/ریجنت می‌شوند (بند «۳»). چنانچه اخطار کتبی ۲ بار به صورت متوالی داده شده و همچنان اجرا نشده باشد، مدیر منطقه مشمول مجازات در شکل شرکت در برنامه آموزشی ویژه به منظور تعمیق دانش خود در حوزه حکمرانی می‌شود که توسط وزارتخانه انجام می‌شود و وظایف و اختیارات او توسط معاون وی یا مقام منصوب انجام می‌شود (بند «۴»). طبق ماده (۳۹۵) علاوه بر اطلاعات توسعه منطقه‌ای و

۴. دلالت‌های سیاستی

را در نهادهای سیاسی خود تجربه کرده است [۱۱]. مناطق اندونزی برای اعمال سیاست تمرکززدایی، نیازمند ابزارهای قانونی بوده‌اند که شرایط مناطق مربوطه را رعایت کند. این ابزار قانونی چیزی است که در این کشور با عنوان «دولت منطقه‌ای» شناخته می‌شود [۱۲]. لذا از اواخر دهه ۱۹۹۰ تغییرات قانونی و اداری گسترده‌ای رخ داد که سازمان، مالیه، و کارکرد دولت‌های منطقه‌ای را دستخوش تغییر کرده است [۱۳]. در گزارش حاضر،

از نظر تجربی، در بسیاری از کشورها، هر دو اصول تراکم‌زدایی و تمرکززدایی هم‌زمان اجرا می‌شوند. اما آنچه کشورها را در این زمینه از هم متفاوت می‌سازد تناسب بین این دو سیاست و به سخن ساده‌تر این است که کدام یک غلبه دارد [۹]. در اندونزی از زمان فروپاشی نظم نوین سوهارتو در اواخر دهه ۱۹۹۰، سیاست تمرکززدایی تبدیل به یک بنیاد هنجاری برای حکمرانی منطقه‌ای شده است [۱۰]؛ و جمهوری اندونزی تغییرات سریع و اساسی

1. Dewan Pertimbangan Otonomi Daerah

۲. لازم به ذکر است که قانون ۲۰۱۴/۲۳، دربردارنده احکام مفصلی در خصوص شرکت‌های با مالکیت منطقه‌ای، نوآوری منطقه‌ای، همکاری‌ها و اختلافات منطقه‌ای، و غیره می‌باشد که مجال پرداختن به آنها در این گزارش وجود ندارد.

قانون ۲۰۱۵/۸ با عنوان «اصلاح قانون ۲۰۱۵/۱ درباره وضع مقررات دولتی به جای قانون ۲۰۱۴/۱ درباره انتخاب استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران» شرایط نامزدها، رأی‌دهندگان و فرایند برگزاری انتخابات، تأمین مالی فعالیت‌های انتخاباتی و ... را شرح داده است. همچنین قانون ۲۰۱۴/۲۳ علت و فرایند عزل استانداران/شهرداران و ریجنت‌ها و نحوه جایگزینی آنها را به صورت مبسوط شرح داده است.

انتخاب مستقیم مدیران مناطق توسط مردم از این جهت اهمیت دارد که گذشته از وجهه دموکراتیک آن، مزایایی از جمله افزایش علاقه عمومی به انتخابات؛ و تقویت پاسخ‌گویی به مردم ساکن در قلمرو منطقه (چراکه استاندار، شهردار و ریجنت فراتر از حزبی که وی نماینده یا رهبر آن است و فراتر از دستگاه و تشکیلات استاندارای، یا شهرداری یا دولت مرکزی، احساس وفاداری به مکانی می‌کند که ساکنان آن وی را انتخاب کرده‌اند) دارد و در یک مفهوم واقعی و محسوس سیاست محلی را به مردم محلی پیوند می‌دهد. روش انتخاب مستقیم رهبران سیاسی در سطح منطقه‌ای موجب تمرکز قدرت در شخص رهبر منطقه‌ای، تسهیل در ارائه «چشم‌انداز»^۱ و ساختار تصمیم‌گیری مؤثرتر و پاسخ‌گوتر می‌شود و موجب پویایی و حمایت از تصمیم‌گیری استراتژیک طولانی‌مدت می‌شود [۱۴].

این رویه در کشور اندونزی در مقایسه با جمهوری اسلامی ایران از این نظر قابل تأمل است که در حال حاضر قانون روزآمدی در خصوص روش و فرایند انتصاب استانداران، فرمانداران و بخشداران وجود ندارد. در نظام حقوقی کنونی موضوع نحوه انتصاب سران مناطق توسط مصوبات شورای عالی اداری ساماندهی شده است. گفتنی است که نحوه انتصاب استانداران، فرمانداران و بخشداران برای اولین بار در «[قانون تقسیمات کشور و وظایف فرمانداران و بخشداران](#)» مصوب سال ۱۳۱۶ تعیین شد [۱۵].^۲ «مستخدم رسمی دولت» بودن تنها شرط مندرج در قانون مذکور برای انتصاب بود (ماده‌های ۵ و ۶) و در این زمینه قانون در قالب یک تبصره استثنائی را قائل شده

به نحوه شکل‌گیری، ارکان، وظایف، اختیارات، مالیه و سایر مباحث اصلی مرتبط با دولت منطقه‌ای در اندونزی پرداخته شد. آنچه در این گزارش بیان شده در بردارنده دلالت‌های سیاستی به شرح زیر است:

نخست، آنچه در درجه اول در خصوص «قانون ۲۰۱۴/۲۳ جمهوری اندونزی درباره دولت منطقه‌ای» جلب توجه می‌کند، جامعیت این قانون است. قانون ۲۰۱۴/۲۳ در قالب «۲۷» فصل و (۴۱۱) ماده شرح دقیقی از نحوه شکل‌گیری مناطق (شاخص‌ها و فرایندهای ایجاد استان، شهر و ریجنسی و ...)، و نحوه اداره مناطق است. نحوه اداره مناطق خود شامل مباحث بسیار گسترده‌ای در برگیرنده نحوه انتخاب مدیران مناطق، ساختار و تشکیلات مناطق، وظایف سران مناطق، مالیه منطقه‌ای، نظارت بر عملکرد مناطق، توسعه مناطق، مشارکت اجتماعی در اداره مناطق و غیره است. این جامعیت قانون در مقایسه با جمهوری اسلامی ایران از این جهت قابل تأمل است که [قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری](#) مصوب سال ۱۳۶۲، [۱] بر خلاف قوانین سلف خود، فاقد احکامی در خصوص شرح وظایف و اختیارات استانداران، فرمانداران، بخشداران، و ده‌داران و همچنین چگونگی انتصاب آنهاست. از سوی دیگر، مباحث مربوط به ساختار و تشکیلات، مالیه مناطق و غیره به صورت پراکنده در سایر قوانین و مصوبات دولتی تعیین شده است.

دوم، یکی از ابعاد سیاسی مهم دولت منطقه‌ای و محلی، «نحوه انتخاب مدیران و/یا رهبران سیاسی» است. در کشور اندونزی نحوه انتخاب، عزل و جایگزینی مدیران مناطق در قانون مقرر شده است. تا سال ۲۰۱۴ و طبق «قانون ۲۰۱۴/۲۲ جمهوری اندونزی درباره انتخاب استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران» مدیران مناطق به صورت غیرمستقیم از طریق پارلمان مناطق انتخاب می‌شدند و معاونین مدیران مناطق توسط مدیران مناطق منصوب می‌شدند. با اصلاحات قانونی صورت گرفته استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران به همراه معاونین آنها مستقیماً با رأی مردم و به صورت زوج (مدیر منطقه-معاون مدیر منطقه) انتخاب می‌شوند. در این راستا قانون

1. Vision

۲. طبق قانون مذکور «استاندار از بین مستخدمین رسمی دولت به موجب پیشنهاد وزارت داخله و فرمان همایونی منصوب می‌شود» (ماده (۵)). «فرماندار از بین مستخدمین رسمی دولت با پیشنهاد استاندار به وزارت داخله و فرمان همایونی منصوب می‌شود». (ماده (۶)). «بخشدار از بین مستخدمین رسمی دولت به پیشنهاد فرماندار و موافقت استاندار و حکم وزارت داخله منصوب می‌شود». (ماده (۷)).

قبل بیان شد در قانون ۲۰۱۴/۲۳ امور منطقه‌ای از امور ملی تفکیک و در قالب یک جدول پیوست قانون، امور دولتی در ۳۲ حوزه مجزا میان دولت مرکزی، استان‌ها و شهرها/ریجنسی‌ها تقسیم شده است. قانون علاوه بر راهبری اجرای امور دولتی که در ۳۲ حوزه مذکور بر عهده مناطق گذاشته است، حفظ نظم و امنیت عمومی؛ تدوین و ارائه پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص طرح توسعه بلندمدت و میان‌مدت برای بحث مشترک با پارلمان منطقه‌ای، و نیز تدوین و تعیین طرح توسعه سالیانه منطقه‌ای؛ تدوین و ارائه پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای در خصوص بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای؛ تغییرات بودجه مذکور، و پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه مذکور به پارلمان برای بحث مشترک؛ نمایندگی منطقه خود در داخل و خارج دادگاه؛ و انجام سایر وظایف مطابق با قوانین و مقررات را به‌عنوان وظایف مدیران مناطق در قالب اصل تمرکززدایی تعیین؛ و اختیارات، تعهدات و البته ممنوعیت‌های آنها را تعیین کرده است. همچنین قانون شرح دقیقی از وظایف معاونین استانداران، شهرداران و ریجنت‌ها ارائه داده است.

نکته مهم در خصوص اختیارات مناطق این است که در اداره امور دولت‌های منطقه‌ای، و در راستای اعمال خودمختاری منطقه‌ای، دولت‌های منطقه‌ای حق دارند مقررات منطقه‌ای را برای اجرای وظایف خودمختاری و مدیریت مشترک مقرر در بند (۶) ماده (۱۸) قانون اساسی ۱۹۴۵ وضع کنند. امکان وضع مقررات منطقه‌ای یک نقش مهم را در تشویق حداکثری تمرکززدایی دارد [۱۲]. گفتنی است که در اندونزی دو نوع مقررات منطقه‌ای وجود دارد که عبارت‌اند از مقررات منطقه‌ای (پر دا) و مقررات رئیس منطقه (پر کادا). مقررات رئیس منطقه عمدتاً به ارائه جزئیات بیشتر در خصوص مقررات منطقه‌ای می‌پردازد.

همان‌گونه که در گزارش قبل بیان شد در نظر گرفتن استان‌ها به‌عنوان مناطق خودمختار و همچنین در نظر گرفتن استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی در قانون، سبب اعطای یک وضعیت

بود.^۱ در حال حاضر به موجب قانون مدیریت خدمات کشوری، [۱۶] «استاندار» از مقامات مدیریت سیاسی (ماده ۷۱) و «فرماندار» و نیز بخشدار جزء مقامات مدیریت حرفه‌ای (ماده ۵۴) محسوب می‌شوند. هر چند مصوبه تعیین وظایف و اختیارات استانداران و فرمانداران و نحوه عزل و نصب آنها و چگونگی ارتباط آنها با مسئولین دستگاه‌های اجرایی مصوب ۱۳۷۷/۰۷/۲۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی، نحوه عزل و نصب مدیران منطقه‌ای را تعیین کرده است (مواد ۳، ۴، ۵، ۶) [۱۷]؛ و «مصوبه شورای عالی اداری در خصوص دستورالعمل اجرایی نحوه انتخاب و انتصاب مدیران حرفه‌ای» (مصوبه شماره ۵۷۹۰۹۵ مورخ ۱۳۹۵/۰۴/۱) که در راستای اجرای احکام مقرر در قانون مدیریت خدمات کشوری به تصویب رسیده است، شرایط عمومی انتخاب و انتصاب مدیران حرفه‌ای را مقرر [۱۸]، و «مصوبه شورای عالی اداری در خصوص دستورالعمل اجرایی شرایط عمومی و اختصاصی نحوه انتخاب و انتصاب فرمانداران و بخشداران» [۱۹] (مصوبه شماره ۵۷۸۶۰۶ مورخ ۱۳۹۵/۴/۱ شورای عالی اداری)، که در راستای اجرای مواد (۵۴) و (۵۷) قانون مدیریت خدمات کشوری به تصویب رسیده، شرایط احراز و انتصاب فرمانداران و بخشداران را شرح داده است؛ با این حال، با توجه به حساسیت سمت استاندار و فرماندار و تخصصی بودن مناصب مذکور، این موضوع را به دلیل ماهیت تقنینی آن باید قانونگذار تعیین می‌کرد و این امر در صلاحیت انحصاری مجلس شورای اسلامی است [۲۰]. فقدان قانون در خصوص شرایط و نحوه انتصاب استانداران و فرمانداران خود موجب آسیب‌هایی از جمله سیاست‌زدگی در عزل و نصب استانداران، فرمانداران و بخشداران شده است.

سوم، قانون شرح دقیقی از وظایف و اختیارات مدیران مناطق (استانداران، ریجنت‌ها و شهرداران) ارائه داده است. حکمرانی منطقه‌ای در اندونزی، در قالب سه اصل تراکم‌زدایی، تمرکززدایی و مدیریت مشترک انجام می‌شود [۲۱]. همان‌گونه که در گزارش

۱. طبق تبصره ذیل ماده (۶) این قانون: در صورت لزوم ممکن است اشخاصی که دارای سابقه خدمت رسمی نیستند به‌موجب تصویب‌نامه هیئت وزرا و فرمان همایونی به‌سمت استاندار یا فرماندار منصوب شوند. این تبصره طبق «لایحه اصلاح تبصره ماده‌های ۶ و ۷ قانون تقسیمات کشوری و وظایف فرمانداران و بخشداران مصوب ۱۳۵۸/۰۴/۲۰ شورای انقلاب» بدین شرح اصلاح شد:

الف - تبصره ذیل ماده (۶) به‌شرح زیر اصلاح می‌شود: وزیر کشور در صورت لزوم ممکن است اشخاصی را که دارای سابقه خدمت دولتی نیستند به سمت استاندار یا معاون استاندار و یا فرماندار منصوب نماید.

ب- ماده (۷) به‌شرح زیر اصلاح می‌شود: بخشدار از بین مستخدمین رسمی دولت یا اشخاصی که دارای سابقه خدمت دولتی نیستند به پیشنهاد استاندار و حکم وزارت کشور منصوب می‌شود.

بخش‌های این تشکیلات متناسب با حجم کاری مناطق تشکیل می‌شود. تعیین حجم کاری مندرج در بند «۲» براساس جمعیت، وسعت منطقه، میزان امور دولتی تحت اختیارات مناطق، و ظرفیت مالی منطقه‌ای برای امور دولتی اجباری، و برای امور دولتی اختیاری براساس پتانسیل، پیش‌بینی جذب نیروی کار، و کاربری اراضی است. همچنین قانون ۲۰۱۴/۲۳ در قالب یک فصل با عنوان مدیریت خدمات دولتی، اصول خدمات دولتی، مدیریت خدمات دولتی، اطلاعات مربوط به خدمات دولتی، شکایات مردم از نحوه خدمات دولتی، و ارزیابی ارائه خدمات دولتی را شرح داده است. لازم به ذکر است که از نقطه نظر فنی، تمرکززدایی از خدمات دولتی، حیاتی‌ترین بخش خودمختاری منطقه‌ای تلقی می‌شود [۲۵]. از لحاظ نظری منافع مورد انتظار تمرکززدایی اساساً از نزدیکی فیزیکی نسبی دولت‌های محلی به مولفه‌های مربوطه ناشی می‌شود. افزایش نزدیکی به این معناست که دولت‌های محلی در موقعیت بهتری برای تشخیص دقیق تقاضا برای خدمات و بهبود ارائه خدمات هستند [۲۶].

پنجم، قانون ۲۰۱۴/۲۳ دربرگیرنده احکام مفصلی در خصوص عضویت، وظایف، حقوق و تعهدات اعضای پارلمان، دستگاه پشتیبان پارلمان، نحوه تصمیم‌گیری در پارلمان و غیره در قالب یک بخش مجزاست. پارلمان منطقه‌ای در اندونزی دارای وظیفه وضع مقررات منطقه‌ای، بودجه‌ریزی، و نظارت است. همان‌طور که در متن گزارش بیان شد، پارلمان‌های منطقه‌ای در اندونزی در قانون به‌عنوان یک رکن سازمان‌دهنده دولت منطقه‌ای تعیین شده است. از این منظر و در خصوص نوع روابط قدرت افقی میان شاخه مقررگذار و اجرایی، اندونزی قائل به یک سیستم یگانه (تفکیک نسبی قوا) است [۲۷]،^۱ و رابطه میان پارلمان و مدیر منطقه به‌صورت «مشارکت برابر» است. رابطه مشارکت برابر میان پارلمان و مدیران مناطق، به‌صورت تأیید مشترک مقررات منطقه‌ای؛ ارائه گزارش‌های پاسخ‌گویی مدیران مناطق به پارلمان؛ تصویب همکاری‌هایی که باید توسط دولت منطقه‌ای انجام شود؛ نشست‌های مشورتی پارلمان با مدیران منطقه‌ای به‌طور دوره‌ای؛ و سایر اشکال مشارکت مطابق با مفاد قوانین و مقررات کشور

دوگانه به استان‌های اندونزی شده است. به همین دلیل استاندار به‌عنوان مدیر منطقه دارای اختیار مدیریت موارد معینی براساس اصل تمرکززدایی است و از سوی دیگر به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، وظایف مدیریتی خاصی را در قالب اصل تراکم‌زدایی انجام می‌دهد که توسط رئیس‌جمهور به استاندار تفویض شده است. قانون گذشته از شرح وظایفی که استاندار به‌عنوان مدیر دولت منطقه‌ای در سطح استانی قالب تمرکززدایی انجام می‌دهد، که در پاراگراف قبل به آن اشاره شد، وظایف استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی در قالب اصل تراکم‌زدایی را در فصلی مجزا شرح داده است. وظایف استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی از جمله شامل هماهنگی و نظارت بر شهرها/ریجنسی‌ها در زمینه اجرای امور دولتی است که تحت اختیارات دولت‌های منطقه‌ای در سطح شهر/ریجنسی است. در این زمینه قانون شرح دقیقی از مواردی که استاندار باید آنها را هدایت و بر انجام آن نظارت کند ارائه داده است و اختیارات استاندار در انجام این وظایف را مشخص کرده است. بنابراین قانون موقعیت استانداران به‌عنوان نمایندگان دولت مرکزی را در برابر شهرداران و ریجنسی‌ها تقویت کرده است [۲۲]؛ و دولت‌های استانی را مسئول نظارت و هدایت شهر/ریجنسی‌ها به نمایندگی از دولت مرکزی قرار داده است [۲۳]. این رویه از این جهت اهمیت دارد که مباشرت و نظارت نزدیک دولت‌های استانی بر شهرها و ریجنسی‌ها کار تمرکززدایی را مؤثرتر می‌کند [۲۴]. در مقایسه با جمهوری اسلامی ایران همان‌طور که بیان شد شرح وظایف و اختیارات استانداران و فرمانداران در مصوبات شورای عالی اداری به‌صورت کلی تعیین شده است. مهم این‌که مصوبات مذکور تفاوتی میان وظایف و اختیارات استانداران و فرمانداران قائل نشده است. طبق ماده (۲۴) مصوبه شرح وظایف استانداران و فرمانداران کلیه وظایف و اختیاراتی که برعهده استانداران محول گردیده است فرمانداران نیز همان وظایف و اختیارات را (به‌استثنای اختیار مطرح در بند «۱۵» ماده (۲) مصوبه) در شهرستان محل مأموریت خود را دارا هستند.

چهارم، قانون ۲۰۱۴/۲۳ حاوی یک فصل مجزا در خصوص ساختار و تشکیلات دولت منطقه‌ای است. نکته مهم این‌که برخی

۱. در دولت‌های محلی، تمایزی عمومی میان سیستم‌های دولت محلی، از نظر چگونگی توزیع قانونی نقش‌های «اجرایی» و «مقررگذار» وجود دارد. درحالی‌که در سیستم‌های دوگانه (Dualistic Systems) یا (تفکیک مطلق قوا) این دو نقش کاملاً مجزا هستند، در سیستم‌های یگانه (Monistic Systems) یا (تفکیک نسبی قوا) این نقش‌ها ادغام شده‌اند.

منطقه‌ای ایجاد کرده‌است تا توسعه محلی و منطقه‌ای را مطابق تمایلات و پتانسیل خود مدیریت کنند [۲۹]، [۳۰]. مناطق اندونزی مطابق با اختیارات خود، برنامه‌های توسعه منطقه‌ای را به‌عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از نظام برنامه‌ریزی توسعه ملی تهیه می‌کنند. در واقع برنامه‌ریزی توسعه منطقه‌ای در اندونزی از رویکردهای هم‌زمان بالا به پایین و پایین به بالا استفاده می‌کند. استان‌ها، شهرها و ریجنسی‌های اندونزی دارای برنامه توسعه بلندمدت منطقه‌ای (برای مدت ۲۰ سال)؛ توسعه میان مدت منطقه‌ای (برای مدت ۵ سال) و برنامه توسعه سالیانه منطقه‌ای (برای یک دوره یک ساله) هستند. برنامه توسعه بلندمدت و میان مدت منطقه‌ای توسط مقررات منطقه‌ای و برنامه توسعه سالیانه منطقه‌ای، توسط مقررات رئیس منطقه تعیین می‌شود. قانون فرایند تدوین، ارزیابی و همچنین کنترل و ارزیابی توسعه منطقه‌ای را تعیین کرده‌است. این رویه در مقایسه با جمهوری اسلامی ایران از این جهت قابل تأمل است که برنامه‌های توسعه در سطح استانی و شهرستانی در ایران وجود ندارد.

هفتم، پیش از اصلاحات تمرکززدایی، و در دوره سوهار تو دولت مرکزی اندازه و ساختار بودجه مناطق را به شدت کنترل می‌کرد، و فقط مالیات‌های جزئی به دولت‌های محلی تعلق می‌گرفت. نرخ این مالیات‌ها توسط دولت مرکزی تعیین می‌شد [۲۴]. با اصلاحات صورت گرفته، دولت‌های منطقه‌ای کنترل بیشتری بر درآمدها و بودجه خود دارند [۳۱]، [۳۲]. طبق آخرین اصلاحات قانونی، اداره امور دولتی تحت اختیار مناطق از محل بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای؛ و اداره امور دولتی تحت اختیار دولت مرکزی در مناطق از محل بودجه درآمدی و هزینه‌های دولت مرکزی به صورت جداگانه تأمین مالی می‌شود. قانون احکام مفصلی را درباره درآمد، هزینه، تأمین مالی مناطق، از جمله نقل و انتقالات مالی از دولت مرکزی به مناطق، نحوه مدیریت مالی منطقه‌ای و مدیریت‌های منطقه‌ای، بودجه منطقه‌ای، اصلاح بودجه منطقه‌ای و پاسخ‌گویی در زمینه بودجه منطقه‌ای و غیره مقرر داشته‌است. به ویژه مدیریت

مذکور است. وظیفه نظارتی پارلمان مناطق نیز شامل نظارت بر اجرای مقررات منطقه‌ای و مقررات مدیران مناطق، نظارت بر اجرای احکام قوانین و مقررات مرتبط با مدیریت دولت منطقه‌ای و پیگیری نتایج حسابرسی صورت‌های مالی مناطق است.

همان‌گونه که بیان شد مناطق به منظور پیش بردن خودمختاری منطقه‌ای در قالب اصل تمرکززدایی و انجام وظایف مبتنی بر مدیریت مشترک، مقررات منطقه‌ای را وضع می‌کنند. مقررات منطقه‌ای توسط پارلمان با تأیید مشترک مدیر منطقه وضع می‌شود. قانون احکامی را در خصوص مراحل و فرایند برنامه‌ریزی، تدوین، بحث، تصویب، و ابلاغ مقررات منطقه‌ای تعیین کرده‌است. همچنین قانون نحوه ارزیابی پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای را شرح داده‌است. جایگاه پارلمان منطقه‌ای و نوع رابطه میان پارلمان و مدیران مناطق اندونزی در مقایسه با جمهوری اسلامی ایران از این جهت قابل تأمل است که در ایران قوانین و مقررات مرتبط با موضوع شوراهای اسلامی تاکنون نتوانسته‌اند به شخصیت حقوقی مستقل و تعیین جایگاهی مناسب برای شوراهای اسلامی در مدیریت دولت منطقه‌ای منجر شوند. هر چند با تصویب قوانینی مانند درآمد پایدار و هزینه شهرداری‌ها و دهیاری‌ها مصوب ۱۴۰۱/۰۴/۰۱ شاهد حرکت محدود به سمت مقرر گذاری برای تنظیم روابط در سطح شهرها و روستاها هستیم اما شوراهای اسلامی در ایران در سطح استان و شهرستان، رابطه سیستماتیک با دولت محلی و نقش مشارکتی در مدیریت استان و شهرستان و مقرر گذاری در این زمینه ندارند و نقش آنها عمدتاً نظارت بر شوراهای فرودست، و ارائه پیشنهادها به دستگاه‌های اجرایی در سطح شهرستان در زمینه توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برای شورای شهرستان و بررسی مسائل و مشکلات استان و ارائه پیشنهادهای لازم به شورای عالی استان‌ها برای شورای استان محدود شده‌است. هر چند رئیس شورای استان در جلسات شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان حضور می‌یابد اما حق رأی ندارد [۲۸].^۱

ششم، سیاست جدید تمرکززدایی فرصت‌هایی را برای دولت‌های

۱. برای اطلاعات بیشتر به ماده (۷۸) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران و دهیاران مصوب ۱۳۷۵/۰۳/۰۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی رجوع شود.

۲. البته با وجود اصلاحات صورت گرفته همچنان دولت‌های منطقه‌ای عمدتاً برای منابع مالی به دولت مرکزی وابسته هستند برای مثال صورت‌های مالی دولت مرکزی، نشان می‌دهد که به طور میانگین سالیانه از ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶، بیش از ۳۶ درصد کل هزینه‌های دولت مرکزی به دولت‌های منطقه‌ای اختصاص یافته‌است. داده‌های اداره کل تراز مالی، وزارت دارایی اندونزی نشان می‌دهد که در سال‌های ۲۰۱۶-۲۰۱۴، ۷۰ درصد از دولت‌های منطقه‌ای در اندونزی حداقل دوسوم هزینه‌های خود را از منابع انتقالی از دولت مرکزی تأمین می‌کنند.

منطقه‌ای (گزارش عملکرد سازمان‌های دولت منطقه‌ای)، گزارش پاسخ‌گویی و خلاصه گزارش در خصوص اداره دولت منطقه‌ای به دولت مرکزی هستند. در صورت تخطی از ارائه گزارش مدیران مناطق مشمول مجازات اداری می‌شوند.

■ یکی از مهم‌ترین رویه‌های نظارتی دولت مرکزی، ارزیابی مقررات منطقه‌ای است. پیش‌نویس مقررات منطقه‌ای که بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، برنامه توسعه میان مدت و بلندمدت منطقه‌ای، تغییرات در بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه منطقه‌ای، مالیات‌های منطقه‌ای و آمایش سرزمین منطقه‌ای را تنظیم می‌کند باید توسط وزیر برای مقررات استانی و توسط استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی ارزیابی شوند. چنانچه ارزیابی مثبت باشد مقررات مذکور شماره ثبت دریافت می‌کنند. همچنین چنانچه مقررات منطقه‌ای و مقررات مدیر منطقه در تضاد با مفاد قوانین و مقررات بالادستی، منافع و/یا عفت عمومی باشد، توسط وزیر برای مقررات استانی و توسط استاندار به‌عنوان دولت مرکزی برای مقررات شهر/ریجنسی ابطال می‌شوند. ■ دولت مرکزی از منظر مالی نیز بر دولت‌های منطقه‌ای نظارت دارد. این نظارت در برگیرنده تدوین دستورالعمل برای تدوین بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای، ارزیابی مقررات مربوط به پاسخ‌گویی برای اجرای بودجه درآمدی و هزینه‌های منطقه‌ای و صورت‌های مالی است. ارزیابی توسط دولت مرکزی برای استان‌ها و توسط استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی برای شهرها/ریجنسی‌ها انجام می‌شود.

■ در نهایت دولت مرکزی عملکرد خدمات عمومی انجام شده توسط دولت استانی را ارزیابی، و استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی عملکرد خدمات عمومی انجام شده توسط دولت منطقه‌ای شهر/ریجنسی را ارزیابی می‌کند.

مالی منطقه‌ای بخشی جدایی‌ناپذیر از اجرای امور دولتی است که در نتیجه واگذاری امور دولتی تبدیل به اختیارات مناطق می‌شود. مهم اینکه استانداران، شهرداران و ریجنت‌ها، صاحب اختیار مدیریت مالی منطقه‌ای می‌باشند و البته ممکن است بخشی یا تمام اختیارات خود را در قالب برنامه‌ریزی، اجرا، مدیریت، گزارش و پاسخ‌گویی و نظارت مالی منطقه‌ای به مقامات منطقه‌ای تفویض کنند. این رویه در مقایسه با ایران که مدیریت مالی در اختیار سازمان برنامه و بودجه در سطح استانی است و سازمان مذکور نه به استاندار بلکه به سازمان برنامه در سطح ملی پاسخ‌گواست، قابل تأمل می‌باشد.

هشتم، هر چند قانون اختیارات زیادی به دولت‌های منطقه‌ای اندونزی می‌دهد، با این حال دولت مرکزی اقتدار نهایی خود را بر دولت‌های منطقه‌ای حفظ می‌کند [۳۳]. طبق قانون وزیر امور داخله نظارت کلی و وزرای فنی و مدیران نهادهای دولتی غیروزارتی، نظارت فنی بر اداره دولت‌های منطقه‌ای استانی را انجام می‌دهند. همچنین استاندار به‌عنوان نماینده دولت مرکزی، نظارت کلی و فنی بر اداره دولت منطقه‌ای شهر/ریجنسی را انجام می‌دهد. به طور خاص:

■ هر چند استانداران و شهرداران/ریجنت‌ها با رأی مستقیم مردم انتخاب می‌شوند اما انتصاب استانداران در نهایت باید توسط رئیس‌جمهور، و انتصاب شهرداران/ریجنت‌ها توسط وزیر تأیید شود. همچنین طبق قانون، دولت مرکزی این حق را دارد که مدیران مناطق را به دلایلی که در قانون مقرر شده است برکنار کند. فارغ از اینکه فرایند عزل چگونه آغاز شده باشد، در نهایت دولت مرکزی است که مدیران مناطق را عزل می‌کند [۳۳].

■ دولت اندونزی پیش‌بینی‌های قانونی مختلفی را برای پاسخ‌گویی دولت‌های منطقه‌ای به دولت مرکزی انجام داده است [۳۴]. از جمله، مدیران مناطق موظف به ارائه گزارش سالانه اداره دولت

۵. جمع‌بندی

سیاسی مدیریت می‌شوند، از اهمیت بالایی برای کارآمدی حکمرانی منطقه‌ای و محلی برخوردار است. در جمهوری اسلامی ایران قانون مشخصی در خصوص نحوه اداره استان‌ها و شهرستان‌ها وجود ندارد. وظایف، اختیارات و جایگاه استانداران و فرمانداران توسط مصوبات

سطوح منطقه‌ای و محلی دولت (در کشور ما استانی و شهرستانی) مسئولیت اجرای سیاست‌های دولت مرکزی و مدیریت امور دولتی در سطح منطقه‌ای و محلی را برعهده دارند و به همین دلیل، تنظیمات نهادی که طبق آن استان‌ها و سایر رده‌های تقسیمات

چنین قانونی ضرورتاً باید در بردارنده احکامی در خصوص چگونگی انتخاب/انتصاب استانداران و فرمانداران، وظایف و اختیارات شوراهای اسلامی، ساختار و تشکیلات استانداری‌ها و فرمانداری‌ها، نحوه تأمین مالی جهت وظایف تفویض شده به آنها، نحوه نظارت دولت مرکزی بر استان‌ها و شهرستان‌ها، و... باشد. قطعاً تدوین لایحه جامع تقسیمات سیاسی-اداری کشور با چنین رویکردی، به معنای تجدیدنظر اساسی در نظام حکمرانی و شیوه اداره کشور (از منظر اداری و مالی) است و از این رو مستلزم مشارکت جدی سازمان برنامه و بودجه، و سازمان اداری و استخدامی کشور با وزارت کشور در امر تدوین لایحه مذکور و مستلزم تنقیح و ادغام قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری، بخش‌هایی از قانون شوراهای اسلامی شهر و روستا و قوانین مربوط به مدیریت اداری-مالی دولت در سطح استانی و شهرستانی و سایر قوانین مربوطه در قالب یک قانون جامع است. براینند چنین قانونی ارائه یک تصویر جامع و شفاف از نحوه اداره استان‌ها و سطوح ذیل آنها خواهد بود.

شورای عالی اداری به صورت کلی ساماندهی شده و سایر موارد مربوط به ساختار و تشکیلات، تأمین مالی، پرسنل و غیره مربوط به استانداری‌ها، فرمانداری‌ها، و بخش‌داری‌ها به صورت کلی و پراکنده در مفاد سایر قوانین و مقررات درج شده است. در گزارش حاضر به وضعیت و ترتیبات دولت منطقه‌ای در اندونزی پرداخته شد و نحوه شکل‌گیری شاخه اجرایی و مقررگذار، وظایف و اختیارات دو شاخه مذکور، ساختار و تشکیلات دولت منطقه‌ای، مالیه منطقه‌ای، نظارت بر مناطق و غیره تشریح گردید. آنچه از تجربه اندونزی برمی‌آید که می‌تواند مورد استفاده متخصصین امر در جمهوری اسلامی ایران قرار گیرد این است که تحقق تجدیدنظر در نظام تقسیمات کشوری با «رویکرد عدم تمرکز و تفویض اختیار به مدیران محلی و تقویت نقش استانداران به عنوان نمایندگان عالی دولت» که برنامه چهارم و پنجم بر آن تأکید داشتند و تاکنون محقق نشده است و نیز تمرکززدایی و واگذاری اختیارات به استان‌ها و شهرستان‌ها که همواره مورد تأکید قوانین برنامه‌های توسعه بوده است، نیازمند وجود قانونی جامع است.

منابع و مآخذ

[۱]. قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب ۱۳۶۲/۰۴/۳۰ با اصلاحات و الحاقات بعدی. بازیابی شده در تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۲ از: <https://qavanin.ir/Law/TreeText/?IDS=4423754361433267298>.

[2]. The 1945 Constitution of the Republic of Indonesia. As amended by the First Amendment of 1999, t.S.A.o., the Third Amendment of 2001 and the Fourth Amendment of 2002. of the Republic of Indonesia. As amended by the First Amendment of. Retrieved 01.09.203 from <https://jdih.bapeten.go.id/unggah/dokumen/peraturan/116-full.pdf>.

[3]. Undang-Undang Republik Indonesia Nomor 23 Tahun 2014 Tentang Pemerintahan Daerah. Retrieved 02/010/2023 From <https://peraturan.bpk.go.id/Details/38685/uu-no-23-tahun-2014>.

[4]. Undang-Undang Republik Indonesia Nomor 22 Tahun 2014 Tentang Pemilihan Gubernur, Bupati, Dan Walikota. Retrieved 12/12/2024 From <https://Peraturan.Bpk.Go.Id/Details/37675/Uu-No-22-Tahun-2014>.

[5]. Undang-Undang Republik Indonesia Nomor 1 Tahun 2015 Tentang Penetapan Peraturan Pemerintah Pengganti Undang-Undang Nomor 1 Tahun 2014 Tentang Pemilihan Gubernur, Bupati, Dan Walikota Menjadi Undang-Undang. Retrieved 12/12/2024 From <https://Peraturan.Bpk.Go.Id/Details/37341/Uu-No-1-Tahun-2015>.

[6]. Undang-Undang Republik Indonesia Nomor 8 Tahun 2015 Tentang Perubahan Atas Undang-Undang Nomor 1 Tahun 2015 Tentang Penetapan Peraturan Pemerintah Pengganti Undang-Undang Nomor 1 Tahun 2014 Tentang Pemilihan Gubernur, Bupati, Dan Walikota Menjadi Undang-Undang. Retrieved 12/12/2024 <https://Peraturan.Bpk.Go.Id/Details/38208/Uu-No-8-Tahun-2015>.

[7]. Undang-Undang Republik Indonesia Nomor 9 Tahun 2015 Tentang Perubahan Kedua Atas Undang-Undang Nomor 23 Tahun 2014 Tentang Pemerintahan Daerah. Retrieved 20.12.2024 From <https://Peraturan.Bpk.Go.Id/Details/38209/Uu-No-9-Tahun-2015>.

[8]. Undang-Undang Republik Indonesia Nomor 1 Tahun 2022 Tentang Hubungan Keuangan Antara Pemerintah Pusat Dan Pemerintahan Daerah. Retrieved 12//12/2024 From <https://Peraturan.Bpk.Go.Id/>

Details/195696/Uu-No-1-Tahun-2022.

[9]. Aritonang, D. M. (2016). Politics of deconcentration for local government: The case of Indonesia. *JL Pol'y & Globalization*, 55, 78.

[10]. Simangunsong, F., & Hutasoit, I. (2018). Model of organizational structuring of local government in Indonesia (Case study of organizational structuring in local government of Cianjur Regency, West Java Province). *Pakistan Journal of Social Sciences*, 15(1), 1-12.

[11]. Choi, N. (2012). *Local politics in Indonesia: Pathways to power*. Routledge.

[12]. Amsari, F., & Fajri, M. N. Developments in the Formulation of Regional Regulations in Indonesia. *Regulatory Reform in Indonesia A Legal Perspective*, 229.

[13]. Eckardt, S., & Shah, A. (2006). Local government organization and finance: Indonesia. *Local governance in developing countries*, 233-274.

[14]. Sweeting, D. (Ed.). (2017). *Directly elected mayors in urban governance: Impact and practice*. Policy Press.

[۱۵]. قانون تقسیمات کشور و وظایف فرمانداران و بخشداران مصوب ۱۳۱۶/۰۸/۱۶. بازیابی شده در تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۳ از:

<https://rc.majlis.ir/fa/law/show/93382>.

[۱۶]. قانون مدیریت خدمات کشوری با اصلاحات و الحاقات بعدی. بازیابی شده در تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۹ از:

<https://qavanin.ir/Law/TreeText/?IDS=1204996686065044702>.

[۱۷]. مصوبه تعیین وظایف و اختیارات استانداران و فرمانداران و نحوه عزل و نصب آنها و چگونگی ارتباط آنها با مسئولین دستگاه‌های اجرایی مصوب ۱۳۷۷/۷/۲۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی. بازیابی شده در تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۰ از:

<https://qavanin.ir/Law/TreeText/?IDS=14680733386093338381>.

[۱۸]. «مصوبه شورای عالی اداری در خصوص دستورالعمل اجرایی نحوه انتخاب و انتصاب مدیران حرفه‌ای». بازیابی شده در تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۵ از:

<https://rc.majlis.ir/fa/law/show/974789>.

[۱۹]. «مصوبه شورای عالی اداری در خصوص دستورالعمل اجرایی شرایط عمومی و اختصاصی نحوه انتخاب و انتصاب فرمانداران و بخشداران». بازیابی شده در تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۵ از:

<https://rc.majlis.ir/fa/law/show/974780>.

[۲۰]. میراحمدی، فاطمه سادات، اظهار نظر کارشناسی درباره «طرح اصلاح قانون تقسیمات کشور و وظایف و فرمانداران و بخشداران». دفتر مطالعات سیاسی، مرکز پژوهش‌های مجلس. شماره مسلسل ۱۶۴۴۸-۲۶۰-۱۳۹۷.

[21]. Rauf, R., Munaf, Y., Zakaria, S. Z. S., Arifin, K., & Razman, M. R. (2019). Analysis of the Development on Deconcentration in Indonesia. *Journal of Engineering and Applied Sciences*, 14(19), 7179-7186.

[22]. Ostwald, K., Tajima, Y., & Samphantharak, K. (2016). Indonesia's decentralization experiment: Motivations, successes, and unintended consequences. *Journal of Southeast Asian Economies (JSEAE)*, 33(2), 139-156.

[23]. Ziegenhain, P. (2016). Decentralisation and its impact on the democratisation process. In *Rethinking power relations in Indonesia* (pp. 29-42). Routledge.

[24]. Nasution, A. (2017). The government decentralization program in Indonesia. In *Central and local government relations in Asia* (pp. 276-305). Edward Elgar Publishing.

[25]. Brodjonegoro, B. (2001, February). Indonesian Intergovernmental Transfer in Decentralization Era: the case of general allocation fund. In *International Symposium on Intergovernmental Transfers in Asian Countries*, Asian Tax and Public Policy Program, Hitotsubashi University, Tokyo.

[26]. Lewis, B. D. (2015). Decentralising to villages in Indonesia: Money (and other) mistakes. *Public Administration and development*, 35(5), 347-359.

[27]. Heinelt, H., & Hlepas, N. K. (2006). Typologies of local government systems. In *The European mayor: Political leaders in the changing context of local democracy* (pp. 21-42). Wiesbaden: VS Verlag für Sozialwissenschaften.

[۲۸]. قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران و دهیاران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی. بازیابی شده در تاریخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۰ از:

<https://qavanin.ir/Law/TreeText/?IDS=16203143903110837217>.

[29]. Firman, T. (2009). Decentralization reform and local-government proliferation in Indonesia: Towards a fragmentation of regional development. In *Review of Urban & Regional Development Studies: Journal of the Applied Regional Science Conference* (Vol. 21, No. 2-3, pp. 143-157). Melbourne, Australia: Blackwell

Publishing Asia.

[30]. Talitha, T., Firman, T., & Hudalah, D. (2020). Welcoming two decades of decentralization in Indonesia: a regional development perspective. *Territory, Politics, Governance*, 8(5), 690-708.

[31]. Smoke, P. (2015). Decentralization in Indonesia. *The European union's Adm Multi Program*. .

[32]. Iskandar, I. (2018). Optimizing CSR Funds as a Source of Funding for Regional Development in Indonesia. *Indonesian Journal of Development Planning*, 2(2), 120-137.

[33]. Shoesmith, D., Franklin, N., & Hidayat, R. (2020). Decentralised governance in Indonesia's disadvantaged regions: A Critique of the underperforming model of local governance in Eastern Indonesia. *Journal of Current Southeast Asian Affairs*, 39(3), 359-380.

[34]. Basri, H., & Nabiha, A. S. (2014). Accountability of local government: The case of Aceh Province, Indonesia. *Asia Pacific Journal of Accounting and Finance*, 3(1), 1-14.

گزیده سیاستی

تجربه اندونزی نشان می‌دهد تحقق تجدیدنظر در نظام تقسیمات کشوری با «رویکرد عدم تمرکز» و «تقویت نقش استانداران به‌عنوان نمایندگان عالی دولت» نیازمند قانونی جامع است که تصویری شفاف از نحوه اداره استان‌ها و سطوح ذیل آنها ارائه دهد.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

تهران، خیابان پاسداران، روبروی پارک نیاوران (ضلع جنوبی، پلاک ۸۰۲)

تلفن: ۷۵۱۸۳۰۰۰ صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۸۵۵ پست الکترونیک: mrc@majles.ir

وبسایت: rc.majles.ir